

Siam

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการແຮກເກີດວິກຖາ
ໃນຫອຜູ້ປ່ວຍທັນກທາງກແຮກເກີດ

นางຈຸຈົරາ ເຈົ້າສູງວິໄລ

ວິທະຍານີພນົນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຕຶກນໍາຕາມນັກສູງຕະປິບປຸງພາຍາລສາສຕ່ມນາບັນທຶດ
ແຂ່ງວິຊາການບໍລິຫານການພາຍາລສາ ສາຂາວິຊາພາຍາລສາສຕ່ງ ມາວິທະຍາລ້ຽສູໂທໝອງມາອີຣາຊ

ພ.ศ.2550

**Competencies of Neonatal Intensive Care Nurses
at the Neonatal Intensive Care Unit**

Mrs. Rujira Charoenwong

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science in Nursing Administration**

**School of Nursing
Sukhothai Thammathirat Open University**

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人และแก้ไขปัญหาใน หอผู้ป่วยหนักทางการแพทย์และกิจกรรมใน
ชื่อและนามสกุล	นางรุจิรา เจริญวงศ์
แขนงวิชา	การบริหารการพยาบาล
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีนวล สถิตวิทยานันท์ 2. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญใจ ศรีสถิตย์นราภูร 3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัคตร์ พิบูลย์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

๘๙๖๙ ๑๐๗๖

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม อดคำดี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีนวล สถิตวิทยานันท์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญใจ ศรีสถิตย์นราภูร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัคตร์ พิบูลย์)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชา
การบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ล้วน วงศ์ วงศ์

ประธานกรรมการบันทึกศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวะรานนท์)

_____✓

วันที่ 7 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

๔

**ชื่อวิทยานิพนธ์ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ในหอผู้ป่วยหนัก
ทารกแรกเกิด**

**ผู้วิจัย นางรุจิรา เจริญวงศ์ ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีนวล สถิตวิทยานันท์ (2) รองศาสตราจารย์
ดร.นุญาดา ศรีสกิตย์นราภู (3) รองศาสตราจารย์ ดร.สุพักร์ พิบูลย์ ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

**การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพที่
ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด**

ดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟี่ สมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการพยาบาลและ
การแพทย์ จำนวน 23 ท่าน เก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 รอบ รอบที่ 1 สมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดย
ใช้แบบสมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสังเคราะห์
จัดเป็นหมวดหมู่ สร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตรฐานค่า เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็น
รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวนหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่า
พิสัยระหว่างค่าวา伊利ส์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตใน
หอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 7 ด้าน คือ (1) สมรรถนะด้านความรู้
ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต (2) สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการ
พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต (3) สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล (4)
สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (5) สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์และการ
ติดต่อสื่อสาร (6) สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ และ (7) สมรรถนะด้าน
นวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ทั้ง
7 ด้าน ประกอบด้วยสมรรถนะย่อย 55 ข้อ เป็นสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด
วิกฤตที่มีความสำคัญระดับมากที่สุด 38 ข้อ และเป็นสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารก
แรกเกิดวิกฤต ที่มีความสำคัญระดับมาก 17 ข้อ

คำสำคัญ สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ ทารกแรกเกิดวิกฤต หอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

Thesis title: Competencies of Neonatal Intensive Care Nurses at the Neonatal Intensive Care Unit

Researcher: Mrs. Rujira Charoenwong; **Degree:** Master of Nursing Science (Nursing Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr.Seenual Sadhitwithayanán, Associate Professor; (2) Dr.Boonjai Srisatidnarakul, Associate Professor; (3) Dr.Suphak Pibool, Associate Professor **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the competencies of neonatal intensive care nurses at the neonatal intensive care unit.

The Delphi technique was used for data collection. Twenty three nursing and medical experts were interviewed in 3 rounds by the researcher to collect data. First, semi- structured interviews were employed and data were analyzed by content analysis. Then the results were used to develop the rating scale questionnaires which were used for collecting data in the second and the third rounds. Finally, data were analyzed by median, mode, and interquartile range.

The results were as follows: the desirable competencies of neonatal intensive care nurses at the neonatal intensive care unit consisted of 7 competencies and 55 sub-competencies. Experts rated 38 sub-competencies at the highest level and 17 sub-competencies at the high level. The 7 core competencies were as follows: (1) knowledge; (2) nursing practice; (3) assessment and nursing care plan; (4) management and leadership; (5) human relationship and communication; (6) attitudes, personalities, and attributes; and (7) innovation and nursing research.

Keywords: Nurse Competency, Critically ill Neonate, Neonatal Intensive Care Unit

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีนวล สถิตวิทยานันท์ อ้าวารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญใจ ศรีสถิตย์นราภูร และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัคตร พิบูลย์ อ้าวารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์รวมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำทั้งทางด้านวิชาการ การตรวจติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความ เอาใจใส่และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม รองคัดี ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวคิด ความรู้ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เขียนรายงานทั้ง 23 ท่าน จากสถาบันต่างๆ ที่กรุณาสละเวลาให้ ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดียิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกๆ ท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่ทรงคุณค่า ให้ความรักความเมตตา และให้การสนับสนุนผู้วิจัยเป็น อย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาการศึกษา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ตลอดจน ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่สนับสนุนทุนอุดหนุนวิจัยบางส่วนในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และให้โอกาสผู้วิจัยในการศึกษาต่อ ขอขอบคุณเพื่อน นักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณครอบครัวที่เคยสนับสนุน ห่วงใย และให้กำลังใจมาโดยตลอด จนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จล่วงด้วยดี

รุจิรา เจริญวงศ์
เมษายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์	๖
ขอบเขตการวิจัย	๗
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๗
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๙
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๐
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ	๑๐
บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและสมรรถนะของพยาบาลที่ดูแล ทางแยกเกิดวิกฤต	๑๙
เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟี่	๓๔
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๐
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๔๔
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๕
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๙
สูตรางสอดคล้องที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๒
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
สรุปการวิจัย	67
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	91
ก รายชื่อผู้เขียนรายงานในการวิจัย	92
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	107
ค เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เขียนรายงาน	126
ง หนังสือติดต่อขอความร่วมมือ	135
จ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	138
ประวัติผู้วิจัย	140

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเรกเกิดวิกฤต 7 ด้าน	33
ตารางที่ 2.2 การลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย แบบเดลฟี่	38
ตารางที่ 4.1 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการแพทย์ ทางแรกเรกเกิดวิกฤต เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	55
ตารางที่ 4.2 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการแพทย์ ทางแรกเรกเกิดวิกฤต เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	58
ตารางที่ 4.3 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการแพทย์ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	60
ตารางที่ 4.4 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	61
ตารางที่ 4.5 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	63
ตารางที่ 4.6 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	64
ตารางที่ 4.7 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าว่าไถล์(IR) ของสมรรถนะด้านวัตกรรมและวิจัยทางการแพทย์ ทางแรกเรกเกิดวิกฤต เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา	65

๗

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	43
ภาพที่ 3.1 วิธีดำเนินการวิจัย	44

บทที่ 1 บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเข้าสู่ยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ร่วมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อปัจจุบันสุขภาพ และแนวโน้มปัจจุบันสุขภาพในอนาคต ทำให้ วิชาชีพพยาบาลจำเป็นต้องมีการพัฒนา และเพิ่มสมรรถนะให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเพิ่ม ทักษะด้านการบริหารและการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้การพยาบาลมีมาตรฐาน และตอบสนอง ความต้องการของสังคมและประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (เพญจันทร์ แสนประสาและ คณะ 2548) หน่วยงานต่างๆ ในปัจจุบันต่างหันถึงความสำคัญในการพัฒนานบุคลากรโดยถือ เป็นนโยบายที่สำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะด้านการแพทย์ และการพยาบาล มีการเปลี่ยนแปลง มากมายไม่เคยหยุดนิ่ง ก่อให้เกิดประดิษฐ์กรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงในการ ทำงาน ทำให้เกิดความยุ่งยากขับข้อนในการปฏิบัติงานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องอบรมบุคลากรให้มี ความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือ หรือเทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการปฏิบัติงานที่ลึกซึ้ง และกว้างขวางกว่าเดิม เพื่อให้มี ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น (รัชนี ศุภจันทร์ 2546)

ข้อมูลทางการเกิดในประเทศไทย ในปี 2548 พบร่างทารกแรกเกิดทั้งหมด 456,078 ราย แบ่งเป็น น้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 1,000 กรัม จำนวน 657 ราย น้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 1,500 กรัม จำนวน 3,375 ราย น้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 2,500 กรัม จำนวน 43,200 ราย และ น้ำหนักมากกว่า 2,500 กรัม จำนวน 398,967 ราย และพบว่ามีการตายหลังเกิดหรือส่งต่อภายใน 5 วัน จำนวน 9,879 ราย (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ 2550) ทารกแรกเกิดประมาณ ร้อยละ 3 มีภาวะวิกฤตเมื่อแรกเกิด จำเป็นต้องรับการดูแลในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด (neonatal intensive care unit : NICU) (พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานน์ 2545) เนื่องจากปัจจัย ต่างๆ จากการตั้งครรภ์ การคลอด และการปรับตัวของทารกในลิ้งแวดล้อมภายนอกมดลูกหลัง คลอด (รัชตะวรรณ โอบารพิริยกุล 2544) ลักษณะทารกที่ควรรับไว้ดูแลในหอผู้ป่วยหนักทารก แรกเกิด คือ ทารกที่มีปัจจุบันบทางเดินหายใจจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ ทารกอายุครรภ์ น้อยกว่า 28 สัปดาห์ ทารกน้ำหนักตัวต่ำกว่า 1,500 กรัม (very low birth weight infants: VLBW)

ทารกที่ต้องการการผ่าตัดอย่างรีบด่วน ทารกที่มีโรคทางระบบหัวใจและระบบหายใจชนิดรุนแรง ทารกที่มีภาวะหยุดหายใจ ทารกมีอาการซัก แล้ว ทารกที่กำลังจะเสียชีวิต (พิมลวัตน์ ไวยธรรม ยานน์ 2545) ทารกที่มีน้ำหนักตัวแรกเกิดต่ำกว่า 1,500 กรัมจัดเป็นกลุ่มที่อยู่ในภาวะวิกฤตเสียงต่อการสูญเสียชีวิต แม้ว่าปัจจุบันอัตราการรอดชีวิตเพิ่มขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าแต่ ทารกบางรายที่รอดชีวิตอาจมีผลติดตามภายหลังการรักษา(sequelae) ซึ่งเป็นอันตรายเรื้อรัง ตลอดชีวิต (พิมลวัลย์ วิโรฬห์ 2549)

ผลกระทบของภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิด มีผลต่อทารกโดยตรง ได้แก่ (1) การควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย เนื่องจากทารกแรกเกิดมีขีดจำกัดในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย ทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงตามสิ่งแวดล้อมได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากคลอดก่อนกำหนด น้ำหนักตัวน้อยเมื่อแรกคลอดหรือเจ็บป่วย กลไกการควบคุมอุณหภูมิมีปัญหามากยิ่งขึ้น ทำให้ทารกเสี่ยงต่อภาวะตัวเย็น (cold stress) ภาวะความร้อนสูงเกิน (over heating) (2) ภาวะโภชนาการของทารก ความต้องการสารอาหารของทารกแรกเกิดภาวะวิกฤต เป็นเรื่องยากที่จะตอบสนองได้ ความเจ็บป่วยที่รุนแรงทำให้ความสามารถในการดูดกลืนของทารกลดลง ขณะที่ความต้องการสารอาหารและพลังงานจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะเครียดจากความเจ็บป่วย (3) ระบบภูมิคุ้มกันเนื่องจากระบบภูมิคุ้มกันโรคของทารกแรกเกิดยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ ทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ง่าย (4) การเจริญเติบโต ทารกคลอดก่อนกำหนดที่ตัวเล็กมาก มักขาดอาหารเนื่องจากปัญหาในการรับอาหาร ดังนั้นจึงมักจะมีความยาวที่น้อยกว่าปกติไปตลอดชีวิต (5) ปัญหาการหายใจ เป็นปัญหาที่พบบ่อยในทารกแรกเกิด เนื่องจากศูนย์การควบคุมการหายใจในสมองและปอดของทารกยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ และ (6) พัฒนาการของทารกแรกเกิด จะพบว่ามีพัฒนาการล่าช้ากว่าทารกแรกเกิดปกติ เนื่องจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้แก่ การคลอดก่อนกำหนด น้ำหนักตัวน้อย ภาวะแอลฟิกซีย์ เจ็บป่วยรุนแรง และภาวะแทรกซ้อนทางระบบประสาท ยิ่งมีปัจจัยเสี่ยงมากเท่าใดโอกาสที่ทารกจะมีพัฒนาการล่าช้ายิ่งมีมากเท่านั้น (รัชตะวรรณ ออพารพิริยกุล 2544)

การดูแลรักษาผู้ป่วยทารกแรกเกิดวิกฤตในประเทศไทย ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องด้วยมีการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการแพทย์และการพยาบาลตลอดจนมีการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ ที่ก้าวหน้าและทันสมัยมากmany (เรณุ พุกนุญมี 2549) การที่ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัย รักษาและให้การพยาบาลอย่างถูกต้องและทันเวลาตั้งแต่ระยะแรกโดยทีมแพทย์ พยาบาล และบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์จะช่วยให้ทารกและครอบครัวผ่านภาวะวิกฤตชีวิตได้

การดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตให้มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้ทารกที่รอดชีวิตมีสภาพสมบูรณ์ที่สุดและมีภาวะแทรกซ้อนน้อยที่สุด สิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับบุคลากรในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดจะต้องมีความรู้และความชำนาญเฉพาะทาง โดยเฉพาะพยาบาลเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ให้การดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง และเป็นผู้ให้การพยาบาลเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้ป่วยทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดไม่เพียงแต่ดูแลให้การพยาบาลทารกเท่านั้น ยังจำเป็นต้องให้การดูแลบิดามารดาของทารกด้วยเนื่องจากบิดามารดาจะมีความวิตกกังวลมากพยาบาลจะต้องสามารถให้ความรู้และคำแนะนำ แก่บิดามารดาในการดูแลทารกขณะรักษาตัวในโรงพยาบาลและเมื่อกลับบ้าน มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอุณหภูมิร่างกายของทารก รู้หลักการของการปรับอุณหภูมิสิ่งแวดล้อม สามารถใช้เครื่องแรร์เจนต์สีความร้อน (radiant warmer) และตู้อบเด็กได้อย่างถูกต้อง มีความรู้ในเรื่องการให้สารอาหารทารกทั้งการให้นม และการให้สารอาหารทางหลอดเลือด สามารถให้นมทางสายลงกระเพาะหรือลงลำไส้เล็กได้อย่างปลอดภัย สามารถให้สารน้ำและเกลือแร่ทางหลอดเลือดได้อย่างปลอดภัย สามารถให้การพยาบาลทารกที่มีภาวะไม่สมดุลของกรดด่างหรือระดับเกลือแร่ในเลือดได้ สามารถตรวจบันทึกและเฝ้าระวังสังเกตอาการผิดปกติต่างๆได้อย่างรวดเร็ว เช่น อาการผิดปกติทางระบบหายใจหรือหัวใจ อาการของการติดเชื้อ ความผิดปกติทางสมอง และความผิดปกติทางเมตาบoliสม เช่น น้ำตาลกูโคสหรือแคลเซียมในเลือดต่ำ หรือตัวเหลือง เป็นต้น สามารถให้การพยาบาลทารกที่ได้รับการเปลี่ยนถ่ายเลือด การใส่สายสวนหลอดเลือดแดงของสายสะดื้อ หรือการใส่ห่อรับนมหรือน้ำในปอด เป็นต้น สามารถดูแลทารกที่มีปัญหาทางระบบหายใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ให้ออกซิเจนหรือ CPAP หรือใช้เครื่องช่วยหายใจ และทำภายในภาพนำบัดปอด ได้อย่างดีและถูกต้อง (พิมสัตตน์ ไทยธรรมยานนท์ 2545) นอกจากความสามารถดังกล่าวแล้ว พยาบาลต้องมีความรู้ความสามารถในการวางแผนและให้การพยาบาลทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤต ใช้กระบวนการที่ต้องอาศัยความสามารถของพยาบาลและทีมบุคลากรทางการแพทย์ในการประเมิน ตัดสินใจ และให้การพยาบาลซึ่งมีลักษณะเฉพาะทาง พยาบาลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีทักษะและความรับผิดชอบในการดูแลทารกและครอบครัวให้ปลอดภัยในช่วงเวลาวิกฤตได้ (Linda and Carolyn 1993: 212)

บทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ได้แก่ การจัดการและให้การพยาบาลแก่ทารกและครอบครัว โดยเริ่มตั้งแต่การประเมินสภาพทารกและครอบครัว การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล

รวมถึงการดูแลรับย้ายทารกแรกเกิดวิกฤตให้ได้รับความปลอดภัยสูงสุด การช่วยที่นั่นคืนชีพทารกแรกเกิดวิกฤต การวิจัยทางคลินิก การติดต่อสื่อสารและส่งต่อเพื่อรับคำปรึกษา การพัฒนาวิชาชีพ และการกำหนดหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดและประเมินผลมาตรฐานการปฏิบัติพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต (รัฐตะวรรณ โอพารพิริยกุล 2544) การที่พยาบาลจะปฏิบัติตามบทบาทและความรับผิดชอบให้เกิดผลกระทบการดูแลทารกแรกเกิดอย่างมีคุณภาพจำเป็นต้องมีสมรรถนะพยาบาลเหมาะสมกับลักษณะงานในหน้าที่ปัจจุบันนี้

สมรรถนะ (competency) หมายถึง บุคคลที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ องค์ประกอบของสมรรถนะ ตามแนวคิดของแมคคลีแลนด์ (McClelland, 1973 ข้างลังใน สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549) มี 5 ส่วน คือ ทักษะ (skill) ความรู้ (knowledge) ทัศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง (self-concept) บุคคลลักษณะประจำตัวของบุคคล (trait) และแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน (motive) แพรี่ (Parry 1998) ได้ใช้องค์ประกอบ 5 ส่วนของแมคคลีแลนด์ มาเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของสมรรถนะ แต่ได้รวมส่วนที่เป็น Self-concept Trait และ Motive ไว้ด้วยกันและเรียกว่า คุณลักษณะ (attributes) สมรรถนะ ตามความหมายของแพรี่คือ องค์ประกอบของความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และ คุณลักษณะ (attributes) ของปัจเจกบุคคลที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของบุคคลนั้นๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงานและความสามารถ วัดค่า เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถพัฒนาโดยการฝึกอบรม ผลจากการประเมิน สมรรถนะของพนักงานสามารถนำไปใช้ประเมินอย่างกับงานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรัฐมนตรีในด้านต่างๆ ได้แก่ การฝึกอบรมและพัฒนา การจัดการกับบุคลากร การบริหารค่าตอบแทน และการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Parry, 1997 ข้างลังใน สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกของคนซึ่ง สะท้อนให้เห็นถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลในพฤติกรรมที่แตกต่าง กันเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ ตนรับผิดชอบ และเป็นคุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การกำหนดความสามารถหรือ competency นั้นจะแบ่งออกเป็น 3 มุ่งมั่น (อากรรณ ภูวิทยพันธุ์ 2547) ได้แก่ 1) ความรู้ (knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสอนมา จากสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม สำนักงาน หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับ

จากการสูนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งสายอาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ 2) ทักษะ (skills) หมายถึง สิ่งที่ต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้นโดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการบริหารจัดการงาน (management skills) และทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (technical skills) 3) คุณลักษณะส่วนบุคคล (attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการส่วนบุคคล

รูปแบบสมรรถนะที่เหมาะสมกับลักษณะงานของโรงพยาบาล มี 3 ประการ ได้แก่ สมรรถนะหลัก (core competency) สมรรถนะวิชาชีพ (professional competency) และ สมรรถนะเชิงเทคนิค (technical competency) สมรรถนะหลักเป็นสมรรถนะหลักขององค์กรทุกหน่วยงานต้องถือเป็นรูปแบบเดียว เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร สมรรถนะวิชาชีพเป็นสมรรถนะของแต่ละวิชาชีพซึ่งจะกำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาชีพว่าบุคคลในวิชาชีพนี้ควรมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอย่างไร และสมรรถนะเชิงเทคนิคเป็นความสามารถในการปฏิบัติงานตามลักษณะเฉพาะแต่ละกิจกรรมในการปฏิบัติการพยาบาลมีกิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญ และจำเป็นในวิชาชีพ (เพ็ญจันทร์ แสนประสาน 2548)

สมรรถนะของบุคคลไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นผลมาจากการฝึกอบรมและประสบการณ์ สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานแต่ละวิชาชีพย่อมไม่เหมือนกัน และแม้แต่สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานในวิชาชีพเดียวกัน แต่หากมีความแตกต่างในด้านบริบทของสภาพภารณ์และตำแหน่งงาน สมรรถนะในงานย่อมแตกต่างกัน เช่น สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในประเทศไทยย่อมแตกต่างจากสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศ สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนย่อมแตกต่างจากสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกที่แตกต่างกัน ย่อมมีสมรรถนะที่แตกต่างกัน (บุญใจ ศรีสติตย์ราภู 2550: 213)

การศึกษาสมรรถนะของวิชาชีพหนึ่งหรืองานหนึ่งมีหลายวิธี ได้แก่ 1) การศึกษาสมรรถนะโดยประเมินความต้องการของผู้จ้างงาน 2) การศึกษาสมรรถนะโดยวิเคราะห์งาน 3) การศึกษาสมรรถนะโดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากตัวราและเอกสารทางวิชาการ 4) การศึกษาสมรรถนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ 5) การศึกษาสมรรถนะโดยการรวมทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติจากผู้ปฏิบัติวิชาชีพ (Jones, 1976:48-49 ถังถึงใน กุลยาดันติผลชา疣 2532) ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคการวิจัยโดยการรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาการวิจัยที่ศึกษาอย่างแท้จริง

รวมทั้งเป็นผู้ที่ตระหนักถึงความสำคัญ และให้ความสนใจในปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยรายชื่อผู้เขียนรายงานท่านอื่นๆ ให้ผู้เขียนรายงานทราบ รวมทั้งไม่ให้ผู้เขียนรายงานแต่ละท่านเผยแพร่หน้ากัน เพื่อให้ผู้เขียนรายงานแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ (บุญใจ ศรีสติตย์ นราภูร 2550) เนื่องจากข้อมูลของเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตเป็นข้อมูลที่รวมรวมจากความคิดเห็นของผู้เขียนรายงาน การสรุปผลการวิจัยจึงเป็นการสรุปจากความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เขียนรายงาน ดังนั้นผู้เขียนรายงานที่ให้ข้อมูลจึงมีความสำคัญยิ่งต่อความตรงและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย และเพื่อให้ผลการวิจัยมีความตรงและมีความน่าเชื่อถือสูง จะต้องพิจารณาคัดเลือกผู้เขียนรายงานที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับปัญหาการวิจัยที่ศึกษาอย่างแท้จริง (บุญใจ ศรีสติตย์ นราภูร 2550) การวิจัยครั้งนี้ กำหนดคุณสมบัติของผู้เขียนรายงานอย่างชัดเจนคือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการกำหนดสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด วิกฤตโดยตรง ได้แก่ กลุ่มผู้เขียนรายงานทางการบริหารพยาบาล คือผู้บริหารระดับหัวหน้าของผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด กลุ่มผู้เขียนรายงานทางการปฏิบัติการพยาบาล คือพยาบาลประจำการของผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด กลุ่มผู้เขียนรายงานทางการแพทย์ คือ 医师เฉพาะทางด้านทารกแรกเกิด วิกฤต นอกจากนี้ยังประกอบด้วย กลุ่มผู้เขียนรายงานทางด้านการศึกษาพยาบาล คืออาจารย์พยาบาลประจำภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักศึกษาพยาบาลที่เข้าไปปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยยังไม่มีผู้ศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดซึ่งมีขอบข่ายงานที่แตกต่างจากหน่วยงานอื่นๆ ประกอบกับการศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตจะเป็นแนวทางในการจัดทำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานและพัฒนาความรู้ความสามารถของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต และเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรอบรมเฉพาะทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต เพื่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางร่างกายเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด โดยใช้เทคนิคเดลฟี่ (Delphi technique) กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ท่าน ประกอบด้วย หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทางร่างกายเกิดวิกฤต อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทางร่างกายเกิดวิกฤต และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านทางร่างกายเกิดวิกฤต เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2550 ถึงวันที่ 15 มีนาคม 2551

4. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ทางร่างกายเกิดวิกฤต หมายถึง ทางร่างกายเกิดอยู่ตั้งแต่แรกเกิด ถึง 28 วันที่มีภาวะวิกฤต ได้รับการดูแลในหอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด

4.2 พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางร่างกายเกิดวิกฤต หมายถึง พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีประจำคนี้บัตรเทียบเท่าบริษัทหรือสูงกว่าปริญญาตรี และได้เขียนทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่ง ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด

4.3 หอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด หมายถึง หอผู้ป่วยในโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนที่ให้การดูแลรักษาทางร่างกายเกิดที่มีความเจ็บป่วยอยู่ในภาวะเสี่ยงหรือภาวะวิกฤตซึ่งอาจมีอันตรายถึงชีวิต มีความต้องการการติดตามเฝ้าระวังและการดูแลรักษาพยาบาลอย่างใกล้ชิด จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ และอุปกรณ์พิเศษต่างๆ ที่ยุ่งยากซับซ้อนในการช่วยชีวิต มีทีมแพทย์และพยาบาลที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการติดตามเฝ้าระวังผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดตลอด 24 ชั่วโมง

4.4 สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบ และเป็นคุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางร่างกายเกิดวิกฤต หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทางร่างกายเกิด ที่แสดงออกถึงความรู้

ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะ ที่มีความสำคัญโดยตรงต่องาน สามารถสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีและมีประสิทธิภาพ

4.6 ความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการปฏิบัติการพยาบาล โดยมีพื้นฐาน ความรู้ด้านการพยาบาล ความรู้ด้านพยาธิสรีวิทยา อาการ แผนการรักษา เกี่ยวกับโรคและกลุ่มอาการที่ทำให้เกิดภาวะวิกฤต และความรู้ด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการปฏิบัติการพยาบาล รวมถึงความสามารถในการใช้อุปกรณ์การแพทย์ต่างๆ ในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดได้อย่างดีและสามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.7 เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะเฉพาะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการปฏิบัติตามการเปลี่ยนแปลงของอาการและอาการแสดง โดยการสังเกต การตรวจร่างกายหรือเฝ้าติดตามด้วยอุปกรณ์ทางการแพทย์ สามารถประเมินและวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการการพยาบาล รวมทั้งการบันทึกทางการพยาบาล

4.8 การประเมินและวางแผนการพยาบาล หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการบริหารจัดการงานและมีภาวะผู้นำ สามารถวิเคราะห์ปัญหา แก้ไขอุปสรรค และสามารถในการสูงใจหรือโน้มน้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

4.9 การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการบริหารจัดการงานและมีภาวะผู้นำ สามารถประเมินและวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการการพยาบาล รวมทั้งการบันทึกทางการพยาบาล

4.10 มุนชย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับบุคคลต่างๆ สามารถประสานความร่วมมือกับสหสาขาวิชาชีพ ผู้ป่วยและครอบครัว และมีความรู้ด้านการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และวิธีการปฏิบัติให้กับผู้ป่วยและครอบครัวได้เหมาะสมกับสภาพการรับรู้ในแต่ละบุคคล

4.11 ทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ หมายถึง ลักษณะท่าทาง กริยา 罵ารยาท การใช้คำพูด และ พฤติกรรมของพยาบาล ที่สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ความเชื่อ และ อุปนิสัย ที่ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติการพยาบาลประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

4.12 นวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตแสดงออกในการพัฒนาแนวคิดใหม่ๆ และการสร้างนวัตกรรม

เพื่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล และให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 เป็นแนวทางในการจัดทำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดที่ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

5.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพงานการปฏิบัติงานการพยาบาลทารกแรกเกิด วิกฤตอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อเตรียมเป็นพยาบาลระดับผู้เชี่ยวชาญการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตต่อไป

5.4 เป็นแนวทางในการคัดเลือกพยาบาลเข้ารับตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเข้าปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสมรรถนะของพยานาถที่ดูแลทางรากแรกเกิดวิกฤต ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

1.1 ความหมายของสมรรถนะ

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของสมรรถนะ

1.3 ประเภทและระดับของสมรรถนะ

1.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพยานาถวิชาชีพ

2. บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและสมรรถนะของพยานาถวิชาชีพที่ดูแลทางรากแรกเกิดวิกฤต

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะวิกฤตในทางรากแรกเกิด

2.2 คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของพยานาถที่ดูแลทางรากแรกเกิดวิกฤต

2.3 สมรรถนะของพยานาถวิชาชีพที่ดูแลทางรากแรกเกิดวิกฤต

3. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

1.1 ความหมายของสมรรถนะ

คำว่า competency มีผู้เขียนภาษาไทยแตกต่างกัน ได้แก่ “สมรรถนะ” “ความสามารถ” “ขีดความสามารถ” “ศักยภาพ” แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับ competency เกือบทั้งหมดจะอ้างอิงถึงคำว่า competency ของแมคคลีแลนด์ (McClelland, 1973 อ้างถึงใน สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549)

แมคคลีแลนด์ ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า สมรรถนะ (competency) คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการ

ปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ องค์ประกอบของสมรรถนะ ตามแนวคิดของแมคคลีแลนด์ มี 5 ส่วนคือ ทักษะ (skills) ความรู้ (knowledge) ทัศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง (self – concept) อุปนิสัย (traits) และ แรงจูงใจหรือแรงขับภายใน (motives) พรี (Parry,1998 อ้างถึงใน สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549) นักวิชาการที่มีชื่อเสียงใช้องค์ประกอบ 5 ส่วนของแมคคลีแลนด์ มาเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามของสมรรถนะเช่นกัน แต่ได้รวมส่วนที่เป็น self- concept, trait และ motive ไว้ด้วยกัน และเรียกทั้งหมดนี้ว่า "คุณลักษณะ" หรือ attributes พรี นิยามคำว่า สมรรถนะ ว่า คือกลุ่มของ ความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และคุณลักษณะ (attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งงานตัวแทนแห่งหนึ่ง ซึ่งกลุ่มความรู้ ทักษะและคุณลักษณะดังกล่าวสัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งงานนั้นๆ โดยสามารถวัดค่าเบริญบที่ยับกับเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถพัฒนาโดยการฝึกอบรม

จากความหมายของสมรรถนะ อาการ ภูวิทยพันธุ์ (2547) ได้กล่าวถึงความหมายของความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

1. **ความรู้ (knowledge)** หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม สำมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนใจ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งสายอาชีพเดียวกันและต่างสายอาชีพ

2. **ทักษะ (skills)** หมายถึง สิ่งที่ต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทั้งนี้ทักษะจะถูกแบ่งเป็น 2 ด้านได้แก่ ทักษะด้านการบริหารจัดการงาน (management skills) หมายถึงทักษะในการควบคุมงานซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารให้มีประสิทธิภาพ และ ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (technical skills) ทักษะที่จำเป็นในการทำงานสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป

3. **คุณลักษณะส่วนบุคคล (attributes)** หมายถึงความคิด ความรู้สึก เจตนาคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล พบร่วมคุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาและไม่ค่อยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

โดยสรุป สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบ และเป็นคุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของสมรรถนะ

ความเป็นมาของสมรรถนะ

แนวคิดของสมรรถนะมีจุดกำเนิดจาก แมคคลีแลนด์ (McClelland, 1973 อ้างถึง ใน สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549) ได้แสดงแนวคิด เรื่อง สมรรถนะ (competency) ไว้ในบทความชื่อ Testing for Competence Rather than Intelligence ว่า "IQ ไม่ใช่ตัวชี้วัดที่ดีของผลงานและ ความสามารถสำเร็จโดยรวม แต่สมรรถนะ(competency) กลับเป็นสิ่งที่สามารถทำงานตามที่ต้องการได้ดีกว่า" ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการทำงานต้องเป็นผู้ที่มี ความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการ หรือองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ ในการที่ต้นทำ ซึ่งบุคคลดังกล่าวเรียกว่าเป็นผู้มีสมรรถนะ จากจุดกำเนิดสมรรถนะดังกล่าว ทำ ให้นักการศึกษาและนักวิชาการหลายฝ่ายสำนัก ได้นำวิธีการของแมคคลีแลนด์มาเป็นแนวทางใน การศึกษาเรื่องสมรรถนะในเวลาต่อมา (สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549) องค์กรต่างๆ หันมาสนใจ กับการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของพนักงานมากขึ้น เพราะถือว่าคนเป็นทรัพย์สินทาง ปัญญาที่ไม่สามารถวัดออกมาระหว่างมูลค่าได้ด้วยตัวเองโดยตรง แนวความคิดเรื่องความสามารถ หรือ สมรรถนะจึงเข้ามามีบทบาทและถูกนำมาใช้ในองค์กรมากขึ้น หลักการและแนวคิดของ สมรรถนะใช้ในกระบวนการด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรุ่นใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการ สร้าง คัดเลือกบุคลากร การฝึกอบรมและพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการบริหาร ค่าจ้างเงินเดือน การกำหนดความสามารถหรือสมรรถนะนั้นจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมีจดหมาย การ กำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมที่บ่งชี้ให้เห็นถึงลักษณะความสามารถที่กำหนดขึ้น เพราะ พฤติกรรมที่กำหนดขึ้นมานี้เองจะเป็นตัวชนิดที่ใช้วัด หรือประเมินว่าความสามารถของคนๆ หนึ่งจะ แตกต่างไปจากอีกคนหนึ่งหรือไม่ (อาภรณ์ ภูวิทยพันธ์ 2548)

ความสำคัญของสมรรถนะ

สมรรถนะ เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์การที่มีประโยชน์อย่างมากต่อ การบริหารทรัพยากรุ่นใหม่ ทั้งนี้เพราะสมรรถนะเป็นสิ่งที่สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพของ พนักงานในองค์การให้ทำงานหรือผลิตผลงานที่องค์กรต้องการได้ นอกจากนี้ผลจากการประเมิน สมรรถนะ (competency assessment) ของพนักงานสามารถนำไปใช้ในการบริหาร และพัฒนาทรัพยากรุ่นใหม่ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการฝึกอบรมและพัฒนา การจัดการกับ บุคลากร ด้านการบริหารค่าตอบแทน และด้านการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (career development) (สุกัญญา รัศมีธรรม ใจดี 2549)

เพ็ญจันทร์ แสนประสาท (2548) กล่าวถึงประโยชน์ของสมรรถนะในด้านการพัฒนาบุคลากร คือ ทำให้ได้คนที่มีความสามารถเหมาะสมกับองค์กรและงาน การเลื่อนระดับปรับแต่งงานมีความชัดเจนมากขึ้น ใช้ในการพัฒนาฝีกอบรมคนให้สอดคล้องกับตำแหน่งงาน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการประเมินผลงาน และใช้ในการยกย้ายตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

การนำแนวคิดเรื่องสมรรถนะ มาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคลทำให้การบริหารทรัพยากรบุคคลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การคัดเลือก การพัฒนา และการบริหารผลงาน ช่วยให้ผลงานของบุคลากรตรงตามความต้องการขององค์กร ในด้านการคัดเลือกไม่เพียงแต่วัดความถนัดและความรู้เฉพาะในงานเท่านั้น จะต้องเน้นเรื่องค่านิยม ทัศนคติ และบุคลิกลักษณะ เพิ่มขึ้นด้วย เพราะเป็นสิ่งที่ส่งผลให้พฤติกรรมการทำงานของบุคคลเป็นไปตามที่องค์กรต้องการ หรือไม่ ในด้านการพัฒนาเน้นทั้งด้านความรู้ ทักษะ และต้องให้ความสำคัญกับพฤติกรรมในการทำงานเพิ่มขึ้น ตลอดจนหนทางการฝึกอบรมให้มีพฤติกรรมที่องค์กรต้องการ สร้างการบริหารผลงาน เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินผลการปฏิบัติงานและการจ่ายค่าตอบแทน ซึ่งนอกจากจะเน้นผลงานแล้วการจ่ายค่าตอบแทนให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการทำงานเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548)

โดยสรุปความสำคัญของสมรรถนะใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล ทำให้การบริหารทรัพยากรบุคคลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การคัดเลือก การฝึกอบรมและพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารค่าตอบแทน และการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ ช่วยให้ผลงานของบุคลากรตรงตามความต้องการขององค์กร

1.3 ประเภทและระดับของสมรรถนะ

เพ็ญจันทร์ แสนประสาทและ คณะ (2548) กล่าวถึงรูปแบบที่เหมาะสมกับลักษณะงานของโรงพยาบาล คือ รูปแบบของแมคคลีแลนด์ ซึ่งได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- สมรรถนะหลัก (core competency) เป็นสมรรถนะหลักขององค์กร ทุกหน่วยงานต้องถือเป็นรูปแบบเดียว เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร
- สมรรถนะวิชาชีพ (professional competency) เป็นสมรรถนะของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งจะกำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาชีพว่าบุคคลในวิชาชีพนี้ ควรมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอย่างไร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (technical competency) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานตามลักษณะเฉพาะแต่ละกิจกรรมในการปฏิบัติการพยาบาลมีกิจกรรมต่างๆที่สำคัญและจำเป็นในวิชาชีพ

สมรรถนะหลัก (core competency) ขององค์กรที่กำหนดดูปแบบของสมรรถนะของบุคลากรในองค์กร ที่มีผู้กำหนดให้ตามพันธกิจ วิสัยทัศน์ เช่น

1. ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ (achievement orientation) คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้เงื่อนไขเวลาที่กำหนด

2. การติดต่อสื่อสาร (communication) หมายถึงความสามารถในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร

3. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (continuous improvement) คือ การพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติ หรือการทำงานอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง เพื่อความก้าวหน้าขององค์กรและหน่วยงาน

4. การให้ความสำคัญกับลูกค้า (customer focus) คือ ยึดลูกค้าเป็นจุดศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เพียงพอและสูงสุด

5. ความซื่อสัตย์สุจริต (integrity) คือ เป็นสมรรถนะที่สำคัญของบุคลากรในองค์กรที่ต้องมี จริยธรรม คุณธรรม ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ต่อตนเองหน่วยงานและองค์กร

6. การคิดอย่างมีระบบ (system thinking) เป็นการคิดเชิงระบบที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี เป็นการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลหรือความคิดรวบยอด

7. การทำงานเป็นทีม (team work) คือ การที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่เหมาะสมเพื่อผลสำเร็จของงาน

สมรรถนะวิชาชีพ (professional competency) เป็นสมรรถนะของแต่ละวิชาชีพที่จะกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการ เช่น

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร (organization savvy)

2. การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (creative problem solving) สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง

3. อดทนต่อความกดดัน (tolerance for stress) มีความอดทนต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่วิกฤต

4. การควบคุมตนเอง (self-control) คือ ควบคุมตนเองได้ทุกสถานการณ์

สมรรถนะเชิงเทคนิค (technical competency) เป็นความสามารถหรือทักษะในการปฏิบัติงานตามลักษณะเฉพาะของแต่ละกิจกรรม เช่น

1. ความคิดเชิงวิเคราะห์ (analytical thinking) เป็นทักษะของผู้บริหาร
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT application) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล และเป็นเครื่องมือในการช่วยการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. การใส่ใจเรื่องคุณภาพ (quality focus) การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องคุณภาพเป็นอย่างดีและพัฒนาคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ความชำนาญทางด้านเทคนิค (technical expertise) เป็นความเชี่ยวชาญพิเศษในการปฏิบัติงานหรือการกระทำ

ณ รองคุรุวิทย์ แสนทอง (2547) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของสมรรถนะอาจแตกต่างกันในแต่ละองค์กร ขึ้นอยู่กับความจำเป็นขององค์กรนั้นๆ โดยได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะเฉพาะตัวบุคคล (personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะห้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้คนคนนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้โดยเด่นกว่าคนทั่วไป
2. สมรรถนะเกี่ยวกับงาน (job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะห้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ช่วยส่งเสริมให้คนคนนั้นสามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานในตำแหน่งงานนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน
3. สมรรถนะหลัก (core competency) บุคลิกลักษณะของคนที่จะห้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่ช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

การแบ่งสมรรถนะดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดรูปแบบสมรรถนะ (competency model) ที่จำเป็นต้องมีในองค์กรนี้ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามบริบทและลักษณะงานขององค์กรนั้นๆ บางองค์กรอาจมีสมรรถนะหลัก (core competency) กับสมรรถนะประจำตำแหน่งงาน (job competency) โดยแบ่งสมรรถนะประจำตำแหน่งงานออกเป็น 2 ส่วน คือ สมรรถนะด้านบริหารจัดการ (management competency) และสมรรถนะด้านเทคนิค (technical competency) ดังนั้นการกำหนดรูปแบบสมรรถนะจึงไม่มีรูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับลักษณะงานขององค์กรและวัตถุประสงค์ของการนำสมรรถนะไปใช้

เบนเนอร์ (Benner, 1984 อ้างถึงใน สุภาวดี ไวยชีตา 2549) ได้แบ่งระดับพยาบาล ปฏิบัติการไว้ 5 ระดับดังนี้

1. พยาบาลระดับเริ่มต้น (novice) เป็นพยาบาลที่เริ่มปฏิบัติงานใหม่ ใช้เวลา 1-2 ปี ในการเรียนรู้ยังไม่มีทักษะและประสบการณ์ ทำให้มีความเครียดในการเรียนรู้งาน มีความสับสน กับงานที่ต้องใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และจะปฏิบัติตามคำแนะนำของพยาบาลที่เลี้ยง
2. พยาบาลระดับเริ่มก้าวหน้า (advanced beginner) เป็นพยาบาลที่ผ่านงาน มาแล้วไม่น้อยกว่า 18 เดือน เรียนรู้วิธีการทำงานและสามารถปฏิบัติงานตามลำพังได้
3. พยาบาลระดับคุณลักษณะ (competency) เป็นพยาบาลที่ผ่านงานมาแล้ว 3 ปี สามารถให้การดูแลและวางแผนให้การพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตที่มีโรคหรืออาการคงที่ได้ด้วยตนเอง ในกรณีที่ต้องดูแลผู้ป่วยวิกฤติระดับที่มีโรคหรืออาการขับข้อน ที่มีอาการไม่คงที่ต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงยังต้องการคำแนะนำและการตัดสินใจจากพยาบาลหัวหน้าเวร
4. พยาบาลระดับคุณลักษณะชำนาญการ (proficient) เป็นพยาบาลที่สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลหัวหน้าเวรวางแผนการพยาบาลได้ครอบคลุมแบบองค์รวม และใช้อุปกรณ์ เครื่องมือที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงได้ เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติต่อเนื่องจากระดับเริ่มต้นมาถึง ระยะนี้เป็นเวลา 5 ปี
5. พยาบาลระดับเชี่ยวชาญ (expert) เป็นพยาบาลที่สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วย วิกฤตระดับที่มีปัญหาขับข้อนและทำนายสิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย สอน สาธิตการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงให้กับสมาชิกในทีมได้และเป็นที่ปรึกษา สามารถพัฒนางานบริการที่ มีคุณภาพเป็นแบบอย่างที่ดี

1.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ

พยาบาลเป็นบุคคลกรที่ต้องรับผิดชอบให้บริการด้านสุขภาพต้องมีการปรับบทบาทการให้บริการพยาบาลให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ ให้เป็นผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญในการพยาบาลเฉพาะสาขาต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและดำรงไว้ ซึ่งการพยาบาลที่มีคุณภาพในสายงานหลักในการดูแลผู้ป่วยแต่ละประเภท อีกทั้งเพื่อยกระดับการ พัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาล ให้เป็นที่ยอมรับในทีมสนับสนุนวิชาชีพและยอมรับในสังคม โดยทั่วไปด้วย (กอบกุล พันธ์เจริญกุล 2547)

กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคคลกรพยาบาล ประจำเดือน (บุญใจ ศรีสติตย์นราภู 2550)

1. การฝึกอบรม (training) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ เจตนาคดี และทักษะการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

1.1 การฝึกอบรมภายในองค์กร (in-service training) เป็นโครงการฝึกอบรมที่จัดขึ้นภายในหน่วยงาน ผู้ให้ความรู้อาจเป็นวิทยากรภายในองค์กรหรือ วิทยากรภายนอกองค์กร หรือผสมผสานระหว่างวิทยากรภายในองค์กรและวิทยากรภายนอกองค์กร การฝึกอบรมภายในองค์กรได้แก่

1.1.1 การฝึกอบรมก่อนเริ่มปฏิบัติงาน (pre-service training) เป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้งานใหม่เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เช่น โปรแกรมพี่เลี้ยง (preceptor program/ mentor program)

1.1.2 การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน (skill training) เป็นการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการทำงานให้ถี่ยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะการใช้เวลาร่วมและเทคโนโลยีที่ก้าวทันกับวิทยาการใหม่ๆ เช่นการฝึกอบรมระยะสั้น (short course training) การฝึกทักษะการปฏิบัติงานโดยใช้เวลาทำงาน (on the job training) การฝึกอบรมทักษะการปฏิบัติงานโดยใช้เวลาอกเหนื่อจากเวลาทำงาน (off the job training) การฝึกงานเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะ (apprenticeship training) และการสอนงานโดยการฝึกอบรม (Job instruction training) เป็นต้น

1.1.3 การฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น (pre-promotional training) เป็นการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญการปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น ได้แก่ โปรแกรมพี่เลี้ยง (mentorship program) เพื่อเตรียมความพร้อมแก่พยาบาลสำหรับปฏิบัติงานในตำแหน่งรองหัวหน้าห้องผู้ป่วย และเตรียมความพร้อมแก่รองหัวหน้าห้องผู้ป่วยสำหรับปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าห้องผู้ป่วย เป็นต้น

1.2 การฝึกอบรมจากแหล่งฝึกอบรมภายนอก (out souring of training) การจัดให้พยาบาลได้รับการฝึกอบรมจากแหล่งจัดฝึกอบรมภายนอก หมายความว่าต้องไปเข้าร่วมการฝึกอบรม

1.2.1 หลักสูตรอบรมนั้นๆ หน่วยงานไม่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรสำหรับใช้ในการฝึกอบรม เช่น วัสดุ อุปกรณ์

1.2.2 หลักสูตรอบรมนั้นๆ มีพยาบาลในหน่วยงานจำนวนน้อยที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะ หากจัดอบรมภายนอกหน่วยงานจะไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย

1.2.3 เปิดโอกาสให้พยาบาลสร้างเครือข่ายกับผู้ร่วมวิชาชีพพยาบาล และผู้ร่วมวิชาชีพสาขาอื่นๆ ภายนอกหน่วยงาน

2. การศึกษา (education) เป็นกิจกรรมเพิ่มศักยภาพทางปัญญาเพื่อนำความรู้มาใช้ปรับปรุงงานที่รับผิดชอบ และเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในงาน กิจกรรมการศึกษาได้แก่

2.1 การศึกษาต่อเนื่อง (continuing education) โดยการสนับสนุนให้พยาบาลได้รับคุณบัตรเฉพาะสาขา และคุณบัตรสาขาที่สูงขึ้นได้แก่

2.1.1 การศึกษาหลักสูตรการพยาบาลระยะสั้น (short course)

2.1.2 การศึกษาหลักสูตรการพยาบาลและการพดุงครรภ์ขั้นสูง และหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การบริหารและการจัดการทางการพยาบาล

2.2 การบริการวิชาการในหน่วยงาน (in service education) เป็นการจัดประชุมวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้และวิทยาการใหม่ๆ การประชุมเพื่ออภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้ในสมรภูมิวิชาการ (journal club) เป็นต้น

หลักสูตรการอบรมระยะสั้นที่นำเสนอสามารถพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลได้ตรงกับสายงานที่ทำ ได้แก่ หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะสาขา ซึ่งจัดโดยสภากาชาดไทย สาขาวิชาพยาบาล ได้แก่ สาขาวิชาพยาบาลมาตรฐาน ทางาน และการพดุงครรภ์ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์ การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช การพยาบาลชุมชน ซึ่ง สภากาชาดไทยจะออกคุณบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญเฉพาะสาขาเป็นการรับรองว่า ผู้ที่ได้คุณบัตรมีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิชาชีพกำหนด (กอบกุล พันธ์เจริญกุล 2547) สำหรับหลักสูตรการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advanced Practice Nurse: APN) สาขาวิชาพยาบาลเด็ก มีหลักสูตร การพยาบาลผู้ป่วยทารกแรกเกิด การพยาบาลผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤตและฉุกเฉิน การพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่มีปัญหาการเจริญเติบโตและพัฒนาการ และการพยาบาลผู้ป่วยโรคเด็กเรื้อรัง (วิจิตร ศรีสุพรรณ 2549) นอกจากนี้หลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทางระยะสั้น สาขาวิชาพยาบาลเวชปฏิบัติทารกแรกเกิด (Neonatal Nurse Practitioner) เป็นหลักสูตรอบรมระยะสั้น 4 เดือน ที่สภากาชาดไทยให้การรับรอง ปัจจุบันมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมโดย 2 สถาบัน คือ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล การพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ นอกจากการอบรม และการศึกษาดังกล่าวแล้ว ผู้บริหารสามารถสนับสนุนส่งเสริมให้พยาบาลได้พัฒนาสมรรถนะโดยการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากสื่อต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมให้ใช้การจัดการความรู้ (knowledge management) และการปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้ข้อมูลหลักฐานเชิงประจำตัว (evidence-base nursing practice) เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการพยาบาล (เรณู พุกบุญมี 2549) ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พยาบาลมีความพึงพอใจในงานและการคงอยู่ในงาน

2. บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสมรรถนะของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิด

2.1.1 ความหมายและลักษณะของภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิด

ความหมาย

ทารกแรกเกิด หมายถึง ทารกในระยะอายุ 4 สัปดาห์แรกของชีวิต เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้น มีอัตราการเกิดโรคและอัตราการตายสูงมากกว่าระยะอื่นๆ ของชีวิต ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา การเจ็บป่วย การมีครรภ์ การคลอด และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ หลังคลอด มีผลโดยตรงกับสุขภาพของทารก นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงมักเกิดขึ้นโดยเร็วถ้าให้การรักษาไม่ทันท่วงทีจะทำให้ทารกเสียชีวิตหรือมีความพิการเกิดขึ้นซึ่งไม่สามารถจะแก้ไขได้ภายในหลัง ทารกแรกเกิดจึงต้องการการดูแลใกล้ชิดเป็นพิเศษ (ประสงค์ ตุ้มจันดา และ ประพุทธศิริบุญย์ 2525)

ภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิดเป็นภาวะที่คุกคามต่อสุขภาพและชีวิตของทารกในระยะแรกเกิด ทำให้ทารกมีความเสี่ยงสูงต่อความตายและความพิการ ทารกภาวะนี้มักเป็นทารกที่มีความเสี่ยงสูง (high risk newborn) โดยไม่คำนึงถึงอายุครรภ์หรือน้ำหนักแรกคลอดซึ่งมีโอกาสเจ็บป่วยหรือตายมากกว่าปกติ เนื่องจากปัจจัยต่างๆ จากการตั้งครรภ์ การคลอดและการปรับตัวของทารกในสิ่งแวดล้อมภายนอกดูด หลังคลอดจำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลในหน่วยบริบาลทารกอย่างใกล้ชิดจากแพทย์ พยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ (รัชตะวรรณ โอบารพิริยกุล 2544)

ลักษณะทางแรกเรกเกิดวิกฤต

ทางภาวะวิกฤต (The British Pediatric Association and the British Association for Perinatal Pediatric Recommendation, 1875 ข้างใน รัฐประหาร โอฟารพิริยกุล 2544)

ได้แก่

1. ทารกที่ต้องช่วยหายใจ โดยใช้เครื่องช่วยหายใจหรือให้ความดันบวกในทางเดินหายใจอย่างต่อเนื่อง และทารกใน 24 ชั่วโมงแรกหลังเลิกใช้เครื่องช่วยหายใจ
2. ทารกที่ได้รับสารอาหารครบถ้วนทางหลอดเลือดดำ (total parenteral nutrition)
3. ทางภาวะผิดปกติทางหัวใจและหายใจที่มีอาการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ ซึ่งรวมถึงภาวะหยุดหายใจที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ จำเป็นต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง
4. ทางหลังการผ่าตัดที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 24 ชั่วโมงแรกหลังผ่าตัด
5. ทางอายุครรภ์น้อยกว่า 30 สัปดาห์ในระยะ 48 ชั่วโมงแรกหลังคลอด
6. ทางภาวะชัก
7. ทารกที่รับย้ายจากโรงพยาบาลอื่น เพื่อการตรวจวินิจฉัยหรือรักษาพิเศษ

โดยเฉพาะ

8. ทารกที่ได้รับการตรวจรักษาที่สำคัญได้แก่ ใส่สายสวนหลอดเลือดแดง (arterial catheterization) ทำสวนล้างไต (peritoneal dialysis) หรือทำการเปลี่ยนถ่ายเลือด (exchange transfusion)

พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์ (2545) กล่าวถึงลักษณะทางแรกเรกเกิดที่ควรรับไว้รักษาในหอผู้ป่วยหนักทางแรกเรกเกิด (Neonatal intensive care unit: NICU) ได้แก่ ทารกที่มีปัญหาระบบทหายใจจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ ทางอายุครรภ์น้อยกว่า 28 สัปดาห์ หรือ น้ำหนักตัวต่ำกว่า 1,000 กรัม ทารกที่ต้องการการผ่าตัดอย่างรีบด่วน โดยอยู่ในหอผู้ป่วยหนักทางแรกเรกเกิด ก่อนและหลังผ่าตัดอย่างน้อย 48 ชั่วโมง ทารกที่มีโรคทางระบบหัวใจและระบบหายใจชนิดรุนแรง ทารกที่มีภาวะหยุดหายใจบ่อยๆ ทารกมีอาการชัก ทารกที่มีสายสวนหลอดเลือดแดง หรือห่อระบบลมออกจากการซ่องอก ทารกน้ำหนักตัวต่ำกว่า 1,500 กรัม ที่ได้รับการทำผ่าตัดหรือมี ostomies 2 ทางขึ้นไป ทารกที่ต้องการสารอาหารทางหลอดเลือดดำ ทารกที่มีท่อเจาะคอ (tracheostomy) และทารกที่กำลังเสียชีวิต

2.1.2 สาเหตุการเกิดภาวะวิกฤตในทางแรกเรกเกิด

การเกิดภาวะวิกฤตในทางแรกเรกเกิด มีสาเหตุจากมารดาและทารกดังนี้
(รัฐประหาร โอฟารพิริยกุล 2544; พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์ 2545) ดังนี้

สาเหตุจากมารดา ได้แก่ (1) ความเจ็บป่วยของมารดาขณะตั้งครรภ์ ได้แก่ เบ้าหวาน โรคหัวใจ โรคปอด โรคไต ความดันโลหิตสูง ทุไกษนาการ ติดเชื้อ เป็นต้น (2) ภาวะแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์ของมารดา ได้แก่ โรคพิษแห่งครรภ์ ติดเชื้อ รากເກະຕ້າ ກລອກຕັກ ກ່ອນກຳນົດ เป็นต้น(3) ภาวะแทรกซ้อนขณะคลอด ได้แก่ คลอดยาก ระยะการคลอดนาน ถุงน้ำແທກກ່ອນກຳນົດเป็นเวลานาน ติดเชื้อ เป็นต้น และ (4) ปัจจัยพื้นฐานด้านมารดา ที่มีผลต่อความเจ็บป่วยและการตายของทารก ได้แก่ อายุของมารดา ความถี่ห่างของการตั้งครรภ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ชนบทรวมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม การศึกษา เป็นต้น

สาเหตุจากทารก ได้แก่ ทารกในครรภ์ที่มีท่าผิดปกติ หรือดินน้อยลง ครรภ์แพดสายสะเดือຍວหรือสัน ขี้เทาปนน้ำค腥 ทารกเกิดก่อนกำหนด และทารกที่มีความพิการ แต่กำเนิด รวมทั้งภาวะแทรกซ้อนของทารกแรกเกิด ได้แก่ ภาวะขาดออกซิเจนเมื่อแรกเกิด น้ำหนักน้อยหรือมากไม่ได้สัดส่วนกับอายุครรภ์ ติดเชื้อแต่กำเนิด ปัญหาระบบทயໃຈ ระบบหัวใจ และระบบไหลเวียน ระบบประสาท และความผิดปกติทางระบบเมตาบอลิสม เป็นต้น

2.1.3 ผลกระทบของภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิด

สภาวะของทารกภายในครรภ์และทารกที่คลอดออกมามีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ปัญหาของทารกแรกเกิดเป็นเพียงส่วนหนึ่งและเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องจากปัญหาการคลอดและการตั้งครรภ์ ปัญหาต่างๆ ภายหลังคลอดรวมทั้งการเจริญเติบโตและพัฒนาการในระยะเวลาต่อมาขึ้นอยู่กับพัฒนกุกรwm สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจทางสังคมด้วย ทารกที่คลอดก่อนกำหนดเป็นผลให้มีอัตราการตายและการเจ็บป่วยสูง ความพิการไม่ได้จำกัดอยู่เพียงระยะแรกเกิดเท่านั้น แต่อาจมีผลกระทบไปตลอดจากวัยทารกจนถึงโรคที่พบเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้อัตราการตายปริมาณและอัตราการตายของทารกน้ำหนักตัวน้อย เป็นดังนี้ที่สำคัญและบ่งชี้ถึงการดูแลทางการแพทย์ การพยาบาลที่ให้แก่มารดาและทารก และบ่งชี้ถึงความเข้าใจและพื้นฐานการศึกษาของมารดา เศรษฐกิจทางสังคมของชุมชนนั้นด้วย (สุนทร ย้อเฝ่าพันธุ์ 2550)

ผลกระทบของภาวะวิกฤตในทารกแรกเกิด มีผลโดยตรงต่อทารก

(รัชตะวรรณ โอบารพิริยกุล 2544) ได้แก่

- 1) การควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย ทารกแรกเกิดมีขีดจำกัดในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย ทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงตามสิ่งแวดล้อมได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากคลอดก่อนกำหนด น้ำหนักตัวน้อยเมื่อแรกคลอดหรือเจ็บป่วย กลไกการควบคุมอุณหภูมิยังไม่ปัญหามากนัก ทำให้ทารกเสี่ยงต่อภาวะตัวเย็น (cold stress) ภาวะความร้อนสูงเกิน

(over heating) ภาวะตัวเย็นทำให้อัตราการเผาผลาญ การใช้ออกซิเจนและกลูโคสของร่างกายเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดภาวะกรด ภาวะออกซิเจนต่ำ และภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำได้

2) ภาวะโภชนาการ ความต้องการสารอาหารของทารกแรกเกิดภาวะวิกฤต เป็นเรื่องยากที่จะตอบสนองได้ ความเจ็บป่วยที่รุนแรงทำให้ความสามารถในการดูดกลืนของทารกลดลง ขณะที่ความต้องการสารอาหารและพลังงานจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะเครียดจากความเจ็บป่วย นอกจากนี้หลังจากให้อาหารทางปากหรือทางสายยางแล้ว ทารกจะเสียงต่อการเกิดการสำรอก อาเจียน เป็นเหตุให้เกิดการสูดสำลัก และหยุดหายใจได้

3) ระบบภูมิคุ้มกันโรคของทารกแรกเกิดยังพัฒนามาไม่สมบูรณ์ ทำให้อายุในภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ง่าย

4) การเจริญเติบโตของทารกลดลงก่อนกำหนดที่ตัวเล็กมาก มักขาดอาหารเนื่องจากปัญหาในการรับอาหาร ดังนั้นจึงมักจะมีความยาวที่น้อยกว่าปกติไปตลอดชีวิต

5) ปัญหาการหายใจ พับปอยในทารกแรกเกิด เนื่องจากศูนย์การควบคุมการหายใจในสมองและปอดของทารกยังพัฒนามาไม่สมบูรณ์

6) การพัฒนาการของทารกแรกเกิด จะพบว่ามีพัฒนาการล่าช้ากว่าทารกแรกเกิดปกติ เนื่องจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้แก่ การคลอดก่อนกำหนด น้ำหนักตัวน้อย ภาวะแอลฟิกซีดี จีบป่วยรุนแรง และภาวะแทรกซ้อนทางระบบประสาท ยิ่งมีปัจจัยเสี่ยงมากเท่าใด โอกาสที่ทารกจะมีพัฒนาการล่าช้ายิ่งมีมากเท่านั้น

ทารกแรกเกิดเมื่อเจ็บป่วยในภาวะวิกฤตและเข้ารับการดูแลรักษาในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด นอกจากมีผลกระทบต่อทารกแล้วยังมีผลกระทบต่อบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัวด้วย ทารกที่มีน้ำหนักตัวน้อยมากจัดเป็นกลุ่มที่อยู่ในภาวะวิกฤตเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิต แม้ว่ามีอัตราการรอดชีวิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าแต่ทารกบางรายที่รอดชีวิตอาจมีผลติดตามภายหลังการรักษา (sequelae) ซึ่งเป็นอันตรายเรื้อรังติดตัวตลอดชีวิตได้ เช่น ปอดเรื้อรัง (Chronic Lung Disease: BPD) ลำไส้อักเสบหรือลำไส้เน่า (Necrotizing Enterocolitis: NEC) ต้องดัดสวนที่เสียทิ้งเกิดภาวะลำไส้สั้น (short bowel syndrome) ต้องให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ (Total Parenteral Nutrition: TPN) ติดต่อ กันเป็นเวลานานทำให้ทารกไม่สามารถเจริญเติบโตและพัฒนาการตามเกณฑ์ นอกจากนี้ ภาวะจอตาพิการ (Retinopathy of Prematurity: ROP) มีความรุนแรงทำให้ทารกตาบอดได้ ตั้งนั่นบทบาทในการดูแลทารกกลุ่มนี้ยังเหล่านี้ซึ่งมีความสำคัญมาก เพื่อให้รอดชีวิตโดยมีภาวะแทรกซ้อนน้อยที่สุด

และบิดามารดาของทารกสามารถให้การดูแลทารกได้ต่อเนื่องและมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งครอบครัว (dimawalay ไวไฟร 2549)

2.2 คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

การพยาบาลทารกแรกเกิดภาวะวิกฤตในหอผู้ป่วยนักทารกแรกเกิดเป็นการพยาบาลที่มีความเฉพาะสาขามาก ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในหลายสาขา อุปกรณ์เครื่องใช้ที่เหมาะสมสำหรับทารกแรกเกิดและที่สำคัญที่สุด คือ บุคลากร ซึ่งต้องได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี มีความชำนาญสูงในศิลปะการดูแลทารกแรกเกิดภาวะวิกฤต (รัชตะวรรณ โอบารพิริยถุ 2544)

คุณสมบัติของพยาบาล

พยาบาลในหอผู้ป่วยนักทารกแรกเกิด เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งในการปฏิบัติพยาบาล จึงควรมีคุณสมบัติดังนี้ (รัชตะวรรณ โอบารพิริยถุ 2544)

1. สำเร็จการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
2. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสรีรวิทยาและลักษณะของทารกแรกเกิด
3. ได้รับการฝึกอบรมอย่างดีในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ยุ่งยากซับซ้อน
4. มีความรู้ในศิลปะวิธีการสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของทารกและการเปลี่ยนผ่านที่สังเกตได้
5. มีความรู้ความสามารถในการกำหนดเวลาในการปฏิบัติพยาบาลได้อย่างเหมาะสม
6. มีความสามารถในการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
7. มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร
8. มีความเป็นผู้นำ
9. มีทักษะในการเขียน
10. สนใจในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์ (2545) กล่าวว่า จากลักษณะทารกแรกเกิดที่รับໄ้รักษา ในหอผู้ป่วยนักทารกแรกเกิด เป็นทารกแรกเกิดที่มีความเจ็บป่วยอยู่ในภาวะวิกฤต และมีความจำเป็นต้องรับการดูแลรักษาที่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าหอผู้ป่วยนักทารกแรกเกิดวิกฤตจะมีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย แต่การดูแลทารกให้มีประสิทธิภาพ ล้วงสำคัญขึ้นอยู่กับบุคลากรของหอ

ผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดต้องมีความรู้และความชำนาญ ดังนั้นการดูแลทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพบุคลากรในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดต้องมีความรู้และความชำนาญ ดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอุณหภูมิร่างกายทารก รู้หลักการของ การปรับอุณหภูมิสิ่งแวดล้อม สามารถใช้เครื่องแผ่วรังสีความร้อน (radiant warmer) และถุงเด็กได้อย่างถูกต้อง

2. มีความรู้ในเรื่องการให้สารอาหารทารกทั้งการให้นม และการให้สารอาหารทางหลอดเลือด พยาบาลจะต้องสามารถให้นมทางสายลงกระเพาะหรือลงลำไส้เล็ก ได้อย่างปลอดภัย

3. สามารถให้สารน้ำและเกลือแร่ทางหลอดเลือดดำได้อย่างปลอดภัย และสามารถให้การพยายามควบคุมและแก้ไขให้ทารกมีภาวะกรดด่างหรือระดับเกลือแร่ในเลือดได้อย่างสมดุล

4. สามารถตรวจบันทึกและเฝ้าระวังสังเกตอาการผิดปกติต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว เช่นอาการผิดปกติทางระบบหายใจหรือหัวใจ อาการของการติดเชื้อ ความผิดปกติทางสมอง และความผิดปกติทางเมตาบoliสม เช่น น้ำตาลกอสโคลหรือแคลเซียมในเลือดต่ำหรือตัวเหลืองเป็นต้น

5. สามารถช่วยแพทย์ทำหัตถการเฉพาะสำหรับเด็กทารกได้ เช่น ทำการเปลี่ยนถ่ายเลือด (exchange transfusion) ใส่สายสวนหลอดเลือดแดงของสายสะดือ (umbilical arterial catheter) หรือใส่ท่อระบายนมหรือน้ำในปอด (chest drain) เป็นต้น

6. สามารถให้การช่วยหายใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ให้ออกซิเจน หรือ CPAP หรือใช้เครื่องช่วยหายใจ และทำภายในพับบัดปอดได้อย่างดีและถูกต้อง

บทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต

บทบาทหลักสำคัญ ของการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตและครอบครัว คือ การมอบหมายหน้าที่ในการดูแลทารกแบบชั่วโมงต่อชั่วโมง และให้การดูแลทารกในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดเป็นรายบุคคล โดยพยาบาลต้องมีความรู้ และประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือต่างๆ เกี่ยวกับทารกแรกเกิด และสามารถรวมข้อมูลทางสรีรวิทยาและพฤติกรรมของทารกต่อการรักษาและสิ่งแวดล้อม (Carolyn and Beryl,1999 อ้างถึงใน จิราพร สาลี 2546) นอกจากนี้ยังพบว่า การพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เนื่องจากทารกแรกเกิดไม่สามารถออกความต้องการการพยาบาลได้ การพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตจึงรวมถึงการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อลดภาระตู้นที่เป็นอันตรายต่อพัฒนาการระบบประสาทในช่วง 18 เดือนแรกของทารก พยาบาลควรให้ความสนใจและดูแลทารกตามความต้องการ ปรับปรุงเทคนิคต่างๆโดยยึด

หลักการป้องกันระบบประสาทส่วนกลาง การตอบสนองของร่างกาย และพฤติกรรมของทารกเพื่อให้เป็นข้อมูลในการให้การพยาบาลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ และระบบประสาทให้ดีขึ้น โดยสรุปบทบาทหลักของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต คือ ผู้ปกป้อง ผู้ให้การสนับสนุน และผู้อุปถัมภ์เลี้ยงดูแทนบิดามารดาของทารก (Linda and Carolyn, 1993 ; Linda, 2000 อ้างถึงใน จิราพร สาลี 2546)

รัชตะวรรณ โօพารพิริยกุล (2544) กล่าวถึง บทบาท ความรับผิดชอบของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ดังนี้

1. จัดการและให้การพยาบาลแก่ทารกภาวะวิกฤตและครอบครัวโดยเริ่มต้นแต่การประเมินสภาพของทารกและครอบครัว การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและการประเมินผลการพยาบาล

2. ดูแลการรับย้ายทารกแรกเกิดภาวะวิกฤตทั้งการย้ายจากห้องคลอดหรือห้องผ่าตัดไปยังหน่วยบริบาลทารกแรกเกิดในโรงพยาบาลเดียวกันหรือการย้ายระหว่างโรงพยาบาล เพื่อให้ทารกได้รับความปลอดภัยสูงสุด ในกรณีที่ต้องติดต่อประสานงานกับแพทย์ พยาบาล ในหน่วยเดียวกัน และระหว่างหน่วยงาน จัดหมายานพาหนะ ติดต่อสื่อสารกับบิดามารดาของทารกรวมทั้งการวางแผนการพยาบาลสำหรับทารกขณะย้าย

3. การทำการช่วยฟื้นคืนชีพในทารกแรกเกิดภาวะวิกฤต โดยประเมินความต้องการในการทำการช่วยฟื้นคืนชีพ ปฏิบัติกรรมพยาบาลที่เป็นในการช่วยระบบไหลเวียน หรืออาจให้ยาฉุกเฉินตามความเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ และติดต่อประสานงานกับแพทย์ บุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

4. การวิจัยทางคลินิก โดยศึกษาปัญหา วางแผนการวิจัย ดำเนินการวิจัย ตลอดจนนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยบริบาลทารกแรกเกิด

5. การติดต่อสื่อสารและการส่งปรึกษา โดยส่งเสริมกระบวนการในการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกัน เช่นการตรวจเยี่ยมร่วมกัน การประชุมเบร์กษาเกี่ยวกับทารก การประชุมทีมการพยาบาล การประเมินปัญหา การติดต่อสื่อสารและการปรึกษากันระหว่างบิดามารดาและบุคลากร รวมทั้งการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ

6. การพัฒนาวิชาชีพ โดยสมาชิกกลุ่มวิชาชีพ หรือชุมชนที่เกี่ยวกับการให้บริการพยาบาลทารกแรกเกิด

7. กำหนดหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดdırำงไว้และประเมินผลมาตรฐานการปฏิบัติพยาบาลทางแรกเกิดภาวะวิกฤต

2.3 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต

จากการศึกษาด้านครัวผู้วิจัยไม่พบว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยหนักทางแรกเกิดในประเทศไทย และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤตในต่างประเทศ พบว่าหน่วยงานและโรงพยาบาลในต่างประเทศมีการกำหนดกรอบสมรรถนะพยาบาลที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤตโดยส่วนใหญ่จะนำบทบาทน้ำที่และทักษะที่จำเป็นในการดูแลทางการตามกลุ่มโรคและการนำมาระบบแนวทางในการกำหนดกรอบสมรรถนะพยาบาล ดังนี้

สมาคมพยาบาลทางแรกเกิดนานาชาติ (*National Association Neonatal Nurses: NANN 2002*) มีการจัดทำแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลเวชปฏิบัติทางแรกเกิด (*Neonatal nurse practitioner: NNP*) โดยจำแนกเป็น 2 ประการ คือ

1. สมรรถนะตามบทบาทวิชาชีพ (professional role competencies)

1.1 ประยุกต์ความรู้โดยอ้างอิงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์นำมาใช้ในการพยาบาลและพัฒนาคุณภาพการดูแลทางแรก และครอบครัว

1.2 มีส่วนร่วมในการทำวิจัยทางการพยาบาล และนำผลการวิจัยมาใช้ในการประยุกต์ปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลในหน่วยงาน

1.3 ปฏิบัติการพยาบาลโดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาวิชาชีพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.4 ประสานและร่วมมือกับสนับสาขาวิชาชีพอื่น ในการเรียนการสอน การเป็นที่ปรึกษา การบริหารจัดการ และการวิจัยเพื่อผลลัพธ์การดูแลทางแรกและครอบครัว

1.5 พัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง

1.6 การพิทักษ์สิทธิของทางแรกและครอบครัว

2. สมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาล (professional practice competency)

2.1 มีความรู้ด้านพยาธิสรีวิทยา อาการ แผนการรักษาเกี่ยวกับโรคและกลุ่มอาการที่ทำให้เกิดภาวะวิกฤต ให้การปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงที่เฉพาะเจาะจงกับทางแรกเกิดวิกฤตและครอบครัวที่มีปัญหาต้องการดูแลที่ซับซ้อน

2.2 ประเมินวิเคราะห์ปัญหาทางการพยาบาลที่ครอบคลุมแบบองค์รวม ให้สอดคล้องกับข้ออนิจฉัย แผนการรักษาของแพทย์ ด้วยการบูรณาการความรู้ แนวคิด ประสบการณ์ทางคลินิก และผลการวิจัยทางการพยาบาลและสาขาอื่นๆ

- 2.3 มีความรู้ด้านการประเมิน วางแผนการพยาบาล และการบันทึกข้อมูลทางการพยาบาลได้ถูกต้องครบถ้วน
- 2.4 มีความรู้ด้านการบริหารยาได้ถูกต้องตามมาตรฐาน
- 2.5 มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามนโยบาย และมาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 2.6 ทักษะในการประเมิน และการถือชี้พยากรแรกเกิดวิกฤต
- 2.7 ทักษะในการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสารที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 2.8 สามารถถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำและความรู้ที่เฉพาะแก่บิดามารดาและครอบครัวทารก ได้เหมาะสมตามสภาพการรับรู้ของเด็จบุคคล
- 2.9 ประสานกับพื้นที่สุขภาพอื่นๆ เพื่อให้เกิดการดูแลทารก และครอบครัวอย่างต่อเนื่อง

Trent Neonatal Intensive Care Network Competency Group (The National Health Service: NHS, 2004) กำหนดกรอบสมรรถนะพื้นฐานหลักของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ดังนี้

1. การให้สารอาหารทารก (nutrition)
2. การควบคุมอุณหภูมิร่างกายทารก (thermoregulation)
3. การดูแลความสะอาดร่างกายทารก (personal hygiene)
4. การดูแลผิวนังทารก (neonatal skin care)
5. การช่วยฟื้นคืนชีพทารก (resuscitation)
6. การประเมินและบรรเทาความปวด (pain assessment and management)
7. การดูแลระบบหายใจ (respiratory care)
8. การรับใหม่ (admission)
9. การจำหน่ายทารก (discharge)
10. การดูแลทารกที่กำลังจะเสียชีวิต (care of the dying baby)
11. การเคลื่อนย้ายส่งต่อทารก (transport)
12. การดูแลสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย (safe environment)
13. การติดตามบันทึกและเฝ้าระวังสังเกตอาการผิดปกติของทารก (physiological monitoring)

สมาคมพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตอเมริกา (American Association of critical care nurse: AACN) (Kaplow, 2004:22 ข้างถึงในสิริพร โภวิเทววงศ์ 2547) กล่าวถึงสมรรถนะพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ประกอบด้วย 8 ด้าน

1. สมรรถนะด้านการตัดสินใจ มีการใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ เช่น ใจสถานการณ์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการตัดสินใจ
2. สมรรถนะด้านจริยธรรม เป็นตัวแทนให้กับครอบครัวและปกป้องสิทธิ
3. สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล ปฏิบัติการพยาบาลด้วยความเมตตา นุ่มนวล ตามความต้องการของผู้ป่วย มีความรับผิดชอบ
4. สมรรถนะด้านการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. สมรรถนะด้านความร่วมมือ ให้ความร่วมมือเพื่อความสำเร็จของทีมงาน เพื่อเป้าหมายในการดูแลผู้ป่วย
6. สมรรถนะด้านการคิดอย่างมีระบบ
7. สมรรถนะด้านความรับผิดชอบสูง
8. สมรรถนะด้านการประเมินทางคลินิก

Czerwinski and Martin (2001), Dunn and others (2000) กล่าวถึงสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติตามในหอผู้ป่วยเด็กวิกฤต (Czerwinski and Martin, 2001; Dunn and others, 2000 ข้างถึงใน สุภารัตน์ ไวยชีตา 2549) มีดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้

1.1 มีความรู้ด้านพยาธิสรีรวิทยา อาการ แผนการรักษาเกี่ยวกับโรคและกลุ่มอาการที่ทำให้เกิดภาวะวิกฤต มีความเข้าใจรอบความรู้ทั้งด้าน biomedical, clinical ระบบวิทยาของโรค ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางสังคมที่จำเป็น รวมถึงมีความสามารถในการแปลงสถานการณ์ที่วิกฤต และนำมาประยุกต์เข้ากับการดูแลผู้ป่วย โดยเฉพาะที่พบบ่อยอย่างน้อย 5 โรคแรก ได้แก่ ระบบทางเดินหายใจ ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบสมองและประสาทวิทยา และระบบโลหิตวิทยา (Hematology system) เป็นต้น

1.2 มีความรู้ด้านการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็กตามวัย

1.3 มีความรู้ด้านการปฏิบัติการพยาบาลตาม protocol ในหัตถการที่เป็น 5 อันดับแรกที่พบบ่อย เช่น การป้องกันการเลื่อนหลุดของท่อหลอดลมคอ การพยาบาลผู้ป่วยที่ต้องพิงพาระเครื่องช่วยหายใจ และการป้องกันการเกิด Ventilator Associated Pneumonia (VAP) การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการล้างไต การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการคลายส่วนหลอดเลือดดำส่วนกลาง และการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายไขกระดูก

1.4 มีความรู้ด้านการดูแลแบบครอบครัวเป็นศูนย์กลางของการดูแล (family centered-care)

1.5 มีความรู้ด้านการประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วย ได้ครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

1.6 มีความรู้ด้านการวางแผนการพยาบาล ได้ครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สอดคล้องกับภาวะสุขภาพและแผนการรักษา

1.7 มีความรู้ในการบันทึกข้อมูลทางการพยาบาล ได้ถูกต้อง ครอบคลุม และครบถ้วน

1.8 มีความรู้ด้านการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และวิธีการปฏิบัติให้กับผู้ป่วยและครอบครัว ได้เหมาะสมกับสภาพการรับรู้ในแต่ละบุคคล

1.9 มีความรู้ด้านการบริหารยา ได้ถูกต้องตามมาตรฐาน ข้อกำหนดของหน่วยงาน

1.10 มีความรู้เกี่ยวกับนโยบาย และระเบียบปฏิบัติของหน่วยงาน และองค์กร

1.11 มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพบริการ

2. สมรรถนะด้านทักษะ

2.1 มีทักษะการจัดระบบการดูแลแบบครอบครัวเป็นศูนย์กลางของการดูแล ด้วยการพัฒนาหรือปรับปรุงการดูแลที่เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาสุขภาพ และสร้างเสริม สุขภาพของผู้ป่วยโดยมีทักษะในการใช้กระบวนการพยาบาลเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ดังแต่รับผู้ป่วยจนกระทั่ง痊หาย

2.2 มีทักษะในการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร (interpersonal skills and communication skills) ที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล และมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย และครอบครัว

2.3 มีทักษะการปฏิบัติบนพื้นฐานของความรู้และมีการพัฒนาการปฏิบัติ แสดงทักษะ และทัศนคติ ที่จำเป็นต่อการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง (practice-based learning and improvement) โดยการใช้วิธีปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ และอ้างอิงถึงการวิจัย การประเมิน และปรับปรุงการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วย

2.4 มีทักษะที่แสดงถึงการมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม มีความเข้าใจ ตระหนักรู้ และไวต่อปัญหาที่มีความเห็นแตกต่างกัน

2.5 มีทักษะการปฏิบัติการดูแลที่คำนึงถึงคุณภาพการบริการ (systems' based practice) ภายใต้ปริบทของระบบการดูแลสุขภาพ

2.6 ทักษะในการประเมินและการช่วยชีวิตโดยใช้ Pediatric Advance Life Support

2.7 ทักษะในการช่วยทำ / การปฏิบัติการพยาบาลในหัตถการที่เป็น 5 อันดับแรกของหน่วยงาน

2.8 ทักษะในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ได้เหมาะสม

3. สมรรถนะวิชาชีพ เป็นสมรรถนะของแต่ละวิชาชีพที่กำหนดลักษณะที่ต้องการ เช่น

3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร ความรู้เกี่ยวกับหน่วยงาน

3.2 การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องเหมาะสม

3.3 อดทนต่อความกดดัน ความเครียด หรือสถานการณ์ที่วิกฤต

3.4 การควบคุมตนเอง สามารถควบคุมตนเองได้ทุกสถานการณ์

4. สมรรถนะเชิงเทคนิค

4.1 มีความคิดเชิงวิเคราะห์ (analytical thinking) เป็นทักษะของผู้ปฏิหารการดูแล

4.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล และเป็นเครื่องช่วยในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.3 ความใส่ใจในเรื่องคุณภาพ (quality focus) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องคุณภาพอย่างดี สามารถนำมาพัฒนาให้เกิดผลลัพธ์การดูแลที่มีประสิทธิภาพ

4.4 ความชำนาญด้านเทคนิค (technical expertise) มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน

5. สมรรถนะต่อองค์กร เป็นสมรรถนะหลักที่ใช้ในการกำหนดสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

จากการบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์ นักศึกษาจะได้รับความรู้ที่จำเป็นต่อการทำงานทางการแพทย์ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานที่กำหนด

สภากาชาดไทย (2545) ได้กำหนดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลทุกมาตรฐานเวชศาสตร์ดังนี้

1. การทำความสะอาดร่างกายเด็ก

2. การประเมินภาวะสุขภาพเด็ก
3. การประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก
4. การอยู่ดีเด็ก
5. การให้ยาเด็ก
6. การเข็คตัวเพื่อระบายน้ำร้อนในเด็ก
7. การให้อาหารเด็ก
8. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการในเด็ก
9. การพยาบาลทารกที่มีภาวะอุดนูกมิตื้อ และการดูแลทารกในศูนย์
10. การพยาบาลทารกคลอดก่อนกำหนด
11. การพยาบาลเด็กที่ได้รับแสงรักษา (photo therapy)
12. การส่งเสริมสัมพันธภาพเด็กและครอบครัว
13. การพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่มีปัญหาระบบต่างๆ

กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2542) ได้กำหนด มาตรฐานการพยาบาลการบริการผู้ป่วยหนัก โดยข้อความมาตรฐานกล่าวว่า มาตรฐานวิธีปฏิบัติ สะท้อนความรู้และวิชาการวิชาชีพที่ทันสมัย สอดคล้องกับลักษณะงานและภาระเบี่ยงที่เกี่ยวข้อง โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. มีมาตรฐานวิธีปฏิบัติด้านบริการซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนด เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
 - 1.1 การรับใหม่หรือการรับย้าย และการย้ายผู้ป่วยหรือจำหน่ายผู้ป่วย
 - 1.2 การรักษาความปลอดภัยในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย และการปฏิบัติเมื่อกิจกรรมฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ ระบบไฟฟ้าขัดข้อง อันตรายจากสารเคมี เป็นต้น
 - 1.3 การรายงานอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ที่อาจเกิดเป็นผลเสียต่อผู้ป่วย และการรายงานเหตุการณ์ผิดปกติ
 - 1.4 การประสานงาน การติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
 - 1.5 การพิทักษ์สิทธิของผู้ป่วย
 - 1.6 การช่วยพื้นดืนชีพ
 - 1.7 การจำแนกประเภทผู้ป่วย
 - 1.8 การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล

- 1.9 การป้องกันการติดเชื้อของเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดอุบัติเหตุและของมีคุณค่า
- 1.10 การรับ- ส่งต่อผู้ป่วยเพื่อทำการผ่าตัด หรือ invasive procedure ต่างๆ
- 1.11 การส่งผู้ป่วยไปรับบริการ/รับการบำบัด หรือส่งปรึกษาแผนกต่างๆ
- 1.12 การส่งต่อผู้ป่วยรับการรักษาต่ออยังหอผู้ป่วยหรือสถานพยาบาลอื่น
- 1.13 การส่งต่อผู้ป่วยเพื่อรับการดูแลต่อเนื่องที่บ้านหรือชุมชน
- 1.14 การให้ยาอันตราย ยาเสพติด การให้ออกซิเจน และการให้เลือดแก่ผู้ป่วย
- 1.15 การระบุตัวบุคคลในผู้ป่วยที่ไม่ทราบชื่อหรือผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวชั่วคราว

ไม่มีญาติ

- 1.16 การทำหัตถการต่างๆ หรือ invasive procedure ที่อาจเกิดอันตราย

ต่ออวัยวะ

- 1.17 การดูแลผู้ป่วยที่เข้าอุปกรณ์หรือเครื่องมือพิเศษทางการแพทย์
2. กลไกการสื่อสารสามารถสื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทราบและปฏิบัติ
3. มีการประเมินผลการนำมาตรฐานวิธีปฏิบัติไปใช้และบทวนปรับปรุงให้ทันสมัย

อยู่เสมอ

สมาคมพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตอเมริกา (American Association of critical care nurse: AACN, 2000 ข้างถึงใน ฉบับรวม ลงชั้ย 2547) ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ได้แก่

1. การประเมินคุณภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติพยาบาลอย่างมีระบบ (quality of care)
2. ปฏิบัติการพยาบาลที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถวิชาชีพโดยมีการประเมินผลการปฏิบัติ (individual practice evaluation)
3. รักษาระดับความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยวิกฤต (education) สร้างเสริม และพัฒนาวิชาชีพ (collegiality)
4. ใช้หลักจริยธรรมในการตัดสินใจทางคลินิก (ethic)
5. ประสานความร่วมมือระหว่างทีมสุขภาพ ผู้ป่วยและครอบครัวเพื่อให้ผู้ป่วยได้อยู่ท่ามกลางบุตรยากาคและสิงแวดล้อมที่ส่งเสริมการฟื้นสภาพ (collaboration)
6. ใช้ความรู้ที่เกิดจากภารกิจัยไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลลัพธ์ (research)
7. ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพและปลอดภัย (resource utilization)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยทารกแรกเกิด ตามแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพของ สมาคมพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตอเมริกา (American Association of critical care nurse: AACN 2000) สมาคมพยาบาลทารกแรกเกิดนานาชาติ (National Association Neonatal Nurses: NANN 2002) Trent Neonatal Intensive Care Network Competency Group (The National Health Service: NHS 2004) กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2542) สถาบันพยาบาล (2545) Carolyn and Beryl (999) Dunn and other (2000) Czerwinski and Martin (2001) รัชตະวรรณ โอลฟาร์พิริยกุล (2544) และพิมลรัตน์ ไทยธรรมยานน์ (2545) ผู้วิจัยได้นำมาการและกำหนดเป็นสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด ได้แก่ 1) ความรู้ ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต 2) เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต 3) การประเมินและวางแผนการพยาบาล 4) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ 5) มุนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร 6) ทัศนคติบุคลิกภาพและคุณลักษณะและ 7) นวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต 7 ด้าน

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ	AACN (2000)	NANN (2002)	NHS (2004)	กองการพยาบาล (2542)	สถาบันพยาบาล (2545)	Carolyn and Beryl (1999)	Dunn and other (2000)	Czerwinski & Martin (2001)	รัชตະวรรณ โอลฟาร์พิริยกุล (2544)	พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานน์ (2545)
1. ความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การประเมินและวางแผนการพยาบาล	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓
4. การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ	✓	✓					✓	✓	✓	✓
5. มุนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓
6. ทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓
7. นวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล	✓	✓					✓	✓	✓	✓

3. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟี่ (Delphi Technique)

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟี่ (Delphi Technique) เป็นการวิจัยเชิงอนาคตมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวโน้มของเหตุการณ์หรือปراภภารณ์ในอนาคต ซึ่งประการสำคัญที่จะทำให้แนวโน้มของปراภภารณ์ที่ค้นพบจากการวิจัยมีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นจริงในอนาคตหรือสามารถคาดการณ์ปراภภารณ์ได้ตรงตามความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้บุนม่องหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือปراภภารณ์ที่วิจัย ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในปраภภารณ์ที่วิจัยอย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นผู้ที่ตระหนักถึงความสำคัญและมีความสนใจเกี่ยวกับปраภภารณ์ที่วิจัยเนื่องจากการศึกษาแนวโน้มเหตุการณ์หรือปراภภารณ์โดยใช้การวิจัยเชิงอนาคต ผู้เชี่ยวชาญเบรียบสมีอนแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการค้นหาคำตบของปัญหาการวิจัย (บุญใจ ศรีสติตย์ นราภูร 2550)

เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) (บุญใจ ศรีสติตย์นราภูร 2550)

เทคนิคเดลฟี่ เป็นเทคนิคการวิจัยเพื่อศึกษาแนวโน้มของเหตุการณ์ หรือปراภภารณ์ต่างๆ ในอนาคต โดยการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาการวิจัยที่ศึกษาอย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นผู้ที่ตระหนักถึงความสำคัญและมีความสนใจในปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ตลอดจนเป็นผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามจนครบถ้วน ซึ่งผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยรายชื่อผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ ให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ รวมทั้งไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้เชิญหน้ากัน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ซึ่งช่วยขัดปัญหาการครอบจำความคิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน (Bandwagon Effect)

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลของเทคนิคเดลฟี่ โดยทั่วไปจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างและแบบสอบถาม

การรวบรวมข้อมูล

โดยทั่วไปจะรวมรวมข้อมูล 3 รอบ หรือมากกว่า เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้กลั่นกรองความคิดเห็นของตนอย่างรอบคอบและมั่นใจในการตัดสินใจ สำหรับการรวบรวมข้อมูลแต่ละรอบมีวิธีดังนี้

รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำกรอบโน้ตบุ๊กของการวิจัยเบื้องต้นมาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับแรกซึ่งเป็นคำถามในลักษณะกว้างๆ โดยอาจเป็นแบบคำถามปลายเปิดหรือแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับปัญหาการวิจัยที่ศึกษามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ในการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยอาจให้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง ส่วนการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างนั้น ผู้วิจัยอาจสัมภาษณ์โดยการเผชิญหน้ากัน สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือสัมภาษณ์โดยวิธีปะชุมทางไกล (video conference) เป็นต้น

รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จัดหมวดหมู่เนื้อหา โดยนำเนื้อหาที่มีสาระในลักษณะเดียวกันมาร่วมเข้าด้วยกัน โดยบางข้อความอาจมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำบ้าง แต่ต้องคงรังสีความหมายเดิมที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีที่ความคิดเห็นใหม่สาระที่แตกต่างจากหมวดหมู่อื่น ๆ ไม่สามารถจัดไว้ในหมวดหมู่ได้ เนื่องจากมีผู้เชี่ยวชาญเพียงท่านเดียวซึ่งให้ความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ แต่หากเป็นความคิดเห็นที่มีสาระตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลที่มีอยู่ปัจจุหา การวิจัยที่ศึกษาผู้วิจัยต้องไม่คัดความคิดเห็นส่วนนี้ออกโดยใช้คุณลักษณะของผู้วิจัย เพราะการพิจารณาว่าความคิดเห็นใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมนั้นต้องให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาไม่ใช้คุณลักษณะของผู้วิจัย นอกจากนี้ ความคิดเห็นที่แตกต่างนี้เมื่อรวมนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ พิจารณาในรอบที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ อาจมีความคิดเห็นที่คล้ายตามกันได้ แต่หากผู้เชี่ยวชาญโดยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นที่แตกต่างนี้ เมื่อนำข้อมูลรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ ความคิดเห็นที่แตกต่างนี้ย่อมถูกตัดออก เนื่องจากมีค่ามัธยฐานที่ ≤ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างค่าอยู่ ≥ 1.50 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่นอกขอบเขตค่าปกติ หรือเป็นค่า outlier และค่า extreme

เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาและจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาแล้ว จากนั้นให้นำเนื้อหาที่จัดหมวดหมู่มาสร้างแบบสอบถามลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) และสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาระดับความสำคัญหรือความเป็นไปได้ของแนวโน้มเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือปัญหาการวิจัยที่ศึกษา

รอบที่ 3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 ซึ่งก็คือความคิดเห็นที่มีต่อคำถามแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (median) ฐานนิยม (mode) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) และคัดเลือกคำถามที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่ามัธยฐาน > 3.50 และ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 จากนั้นส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 พร้อมทั้งรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทราบค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำถามแต่ละข้อที่วิเคราะห์จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมทุกคน รวมทั้งค่าที่วิเคราะห์จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำตอบของตนเองและของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมทุกคน และนำมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนในรอบที่ 3 หากในรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญได้ตัดสินใจยืนยันคำตอบของตนในรอบที่ 2 หากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 เป็นคำตอบที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นไม่ต้องให้เหตุผลประกอบ แต่หากผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจยืนยันคำตอบของตนในรอบที่ 2 โดยที่คำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 เป็นคำตอบที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≥ 1.50 ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นควรต้องให้เหตุผลประกอบด้วยว่า มีเหตุผลใดที่ยังคงตัดสินใจยืนยันคำตอบของตนในรอบที่ 2 โดยไม่คล้อยตามผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่

การรวบรวมข้อมูลแต่ละรอบ ผู้วิจัยจะต้องให้เวลาแก่ผู้เชี่ยวชาญอย่างเหมาะสมด้วยไม่ควรเร่งรัดผู้เชี่ยวชาญ เพราะผู้เชี่ยวชาญยอมมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมากมาย อย่างไรก็ตาม ช่วงระยะเวลาในการตอบคำถามแต่ละรอบก็ไม่ควรยาวนานเกินไป เพราะการใช้เวลาในการตอบคำถามแต่ละรอบที่ยาวนานเกินไป ผลเสียที่ตามมา คือ อาจทำให้ปัญหาที่วิจัยไม่น่าสนใจแล้ว เนื่องจากมีผู้วิจัยอื่นๆ ได้ค้นพบคำตอบที่เป็นคำถามเดียวกับปัญหาที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา

ข้อดีและข้อเสียของเทคนิคเดลฟี่ (นูญใจ ศรีสติตย์นราภูร 2550)

เทคนิคเดลฟี่มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งนักวิจัยควรจะได้ทราบเพื่อจะได้พิจารณาเลือกใช้เทคนิคให้เหมาะสมกับปัญหาที่ต้องการศึกษา ข้อดีและข้อเสียสรุปได้ดังนี้

ข้อดีของเทคนิคเดลฟี่

1. คำตอบที่ได้รับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความน่าเชื่อถือเนื่องจากเป็นคำตอบที่เป็นความคิดเห็นของผู้ตอบอย่างแท้จริง โดยปราศจากอิทธิพลจากบุคคลภายนอกหรือเสียงส่วนมาก

2. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ตื่นตระหนึและปรับปรุงความคิดเห็นของตน โดยอาศัยผลที่ได้จากการรวมความคิดเห็นของผู้ร่วมงานอื่นๆ ในกลุ่ม
3. ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย โดยสามารถรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก โดยไม่ต้องเสียเวลาจัดประชุมและไม่มีข้อจำกัดเรื่องการเดินทาง
4. สามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูลและเหตุผลในการตอบ รวมทั้งความสอดคล้องในการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้เป็นอย่างดี
5. วิเคราะห์ง่าย เนื่องจากใช้สถิติเพียง 2 ค่าเท่านั้น คือ มัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range)

ข้อเสียของเทคนิคเดลฟี่

1. ถ้ากระบวนการการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญไม่ดีพอ อาจไม่ได้ผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องการความคิดเห็นอย่างแท้จริง จะทำให้ผลการวิจัยนั้นขาดความเชื่อมั่น
2. ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เช่น เกิดความเบื่อหน่าย เพราะต้องตอบแบบสอบถามหลายรอบ หรือไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย อาจทำให้ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนได้
3. ถ้าผู้วิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาวิเคราะห์ คำตอบที่ได้ในแต่ละรอบ อาจส่งผลให้การวิจัยคลาดเคลื่อนได้
4. แบบสอบถามมักเกิดการสูญหายหรือได้รับคำตอบกลับมาไม่ครบในแต่ละรอบ ส่งผลให้ได้ข้อมูลไม่ครบตามต้องการ

หลักการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ (บุญใจ ศรีสติยนราภรณ์ 2550)

เนื่องจากข้อมูลของเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต เป็นข้อมูลที่รวมรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การสรุปผลการวิจัยจึงเป็นการสรุปจากความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลจึงมีความสำคัญยิ่งต่อความตรงและความนำไปสู่ถือสูง การพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงต้องพิจารณาอย่างถ้วนถี่ และกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับปัญหาการวิจัยที่ศึกษาอย่างแท้จริง ในกระบวนการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญอาจใช้วิธีออกต่อ (snowballing technique หรือ network technique) ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้กับประชากรที่หมายกหหรือพบได้น้อยมาก รวมทั้งผู้วิจัยไม่ทราบว่ามีบุคคลใดบ้างที่มีความเชี่ยวชาญ

หรือมีความเหมาะสมสำหรับให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา โดยผู้วิจัยอาจ เริ่มรวมรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเพียงจำนวนหนึ่งที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกแล้วว่ามีความ เชี่ยวชาญตรงกับปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา จากนั้นจึงขยายจำนวนผู้เชี่ยวชาญ โดยการ สอนตามจากผู้เชี่ยวชาญที่ให้สัมภาษณ์ รวมทั้งขอให้ช่วยแนะนำผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ ที่มี คุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ และขยายจำนวนผู้เชี่ยวชาญจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหม่ทำ เช่นนี้เรื่อยๆ ไปจนกระทั่งได้จำนวนผู้เชี่ยวชาญครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือได้ข้อมูลที่อิ่มตัว (saturated data)

สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมนั้น จากการวิจัยของแมคมิลแลน (Macmillan, 1971 ข้างลงใน เกษม บุญอ่อน 2522) พบร่วมผู้เชี่ยวชาญจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ระดับ ความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยแบบเดลฟาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ช่วงความคลาดเคลื่อนที่ลดลง	ขนาดความคลาดเคลื่อนลดลง
1 – 5	1.20-0.70	0.50
5 – 9	0.70-0.58	0.12
9 – 13	0.58-0.54	0.04
13 – 17	0.54-0.50	0.02
17 – 21	0.50-0.48	0.02
21 – 25	0.48-0.45	0.02
25 – 29	0.45-0.44	0.02

ที่มา: Thomas, T.Mac.Millan. The Delpi Technique ข้างใน เกษม บุญอ่อน เดลฟาย:
เทคนิคในการวิจัย

จากการวิจัยของ Macmillan ดังกล่าว จึงได้มีผู้วิจัยนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการ กำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญของงานวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต อย่างไรก็ตาม มิได้ หมายความว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่า 17 คนแล้ว คำตوبห์ของผลการวิจัยจะมีความ คลาดเคลื่อนน้อยแต่ความเหมาะสมของจำนวนผู้เชี่ยวชาญของงานวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิจัยเชิง

อนาคตนั้น ขึ้นอยู่กับขอบข่ายปัญหาการวิจัยและความชัดเจนของปัญหาการวิจัย ตลอดจนความรู้ ประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

ในด้านจำนวนผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ ขึ้นอยู่กับปัญหาการวิจัยที่ศึกษาว่าควรให้ความสำคัญกับผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มใด

หลักการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (บุญใจ ศรีสติตย์นราภูร 2550)

1. การเตรียมความพร้อมก่อนการสัมภาษณ์

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์หรือสาระที่ต้องการรวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญ

1.2 เตรียมคำถามสำหรับสัมภาษณ์ซึ่งควรเป็นคำถามแบบปลายเปิด ไม่ถ้ามีคำนำ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

1.3 เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับศิลปะและทักษะการสัมภาษณ์ ซึ่งควรใช้การสัมภาษณ์แบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive interview)

1.4 เตรียมสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับบันทึกคำสัมภาษณ์ ได้แก่ ปากกา กระดาษ ตั๊ลเทป และเครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

1.5 กำหนดวัน เวลา ที่เหมาะสมสำหรับนัดหมาย และสถานที่สำหรับสัมภาษณ์ ซึ่งควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก

1.6 จัดทำโครงร่างวิจัยฉบับย่อและคำถามที่ใช้สัมภาษณ์ 送ไปให้ผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญศึกษารายละเอียดและเตรียมตัวให้สัมภาษณ์

2. ขั้นการสัมภาษณ์

2.1 ควรไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลาบันดปะมาณ 10-15 นาที

2.2 แนะนำตัวต่อผู้เชี่ยวชาญ

2.3 ในกรณีที่ประสงค์บันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ ต้องขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญ

2.4 ไม่แสดงปฏิกริยาหรือพฤติกรรมที่แสดงความสนใจ ประหลาดใจหรือไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 พึงผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นด้วยความตั้งใจ ไม่แสดงพฤติกรรมเบื้องหน่ายหรือไม่สนใจ

2.6 ขณะสัมภาษณ์ หากมีเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้เชี่ยวชาญไม่พร้อมจะให้สัมภาษณ์ เช่นมีงานเร่งด่วน ผู้สัมภาษณ์ควรยุติการสัมภาษณ์และนัดสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญใหม่

2.7 ควบคุมเวลาการสัมภาษณ์ตามที่ได้แจ้งแก่ผู้เชี่ยวชาญ

3. ขั้นยุติการสัมภาษณ์

- 3.1 ตรวจดูความครบถ้วนและความชัดเจนของข้อมูล หากพบว่าข้อมูลส่วนใดขาดความชัดเจน ควรได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติม
- 3.2 กล่าวคำ腔ลา และกล่าวขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤต ได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

นฤมล กิจจานนท์ (2540) ได้ทำการศึกษาตัวประกอบสมรรถนะพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต โรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศ พบว่าตัวประกอบสมรรถนะพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยวิกฤต มีจำนวน 9 ตัวประกอบ ดังนี้ สมรรถนะด้านผู้นำ สมรรถนะด้านความรู้ ความสามารถในการพยาบาลผู้ป่วยในระบบต่างๆ สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาล สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถในการพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต สมรรถนะด้านความเชี่ยวชาญพิเศษทางการพยาบาล สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานทางการพยาบาล สมรรถนะด้านการประชาสัมพันธ์ สมรรถนะด้านการบริหารงาน สมรรถนะด้านการเฝ้าระวังอาการผิดปกติ

พรรณี ธีระบุญชัยกุล (2545) ได้ศึกษา การสร้างมาตรฐานวางแผนการจำหน่ายทางคลอดก่อนกำหนดในโรงพยาบาลครรภสีมา พบว่า มาตรฐานการพยาบาล การจำหน่ายทางคลอดก่อนกำหนด มี 6 มาตรฐานคือ มาตรฐานคือ สามารถได้รับการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเกี่ยวกับ

1. การคงไว้ซึ่งอุณหภูมิปกติของร่างกายทารก
2. การดูแลเพื่อส่งเสริมให้ทารกหายใจที่เป็นปกติ
3. การแลเพื่อให้ทารกได้รับสารอาหารและน้ำเพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย
4. การดูแลเพื่อป้องกันการติดเชื้อของร่างกาย
5. การดูแลเพื่อส่งเสริมให้ทารกมีพัฒนาการตามปกติในวัยแรกเกิด
6. การดูแลเบื้องต้นเมื่อทารกมีอาการผิดปกติ

สุนิสา พันธ์คำ (2546) ได้ศึกษา การสร้างมาตรฐานการพยาบาลทางการแพทย์ ใส่เครื่องช่วยหายใจในห้องผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลศรีสะเกษ ผลการศึกษาได้มาตรฐานการ

พยาบาลทารกแรกเกิดขณะใช้เครื่องช่วยหายใจในห้องผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน 6 มาตรฐาน ดังนี้

1. ทารกได้รับออกซิเจนเพียงพอเหมาะสม
2. ทารกปลอดภัยจากการหายใจซ้อนจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ
3. ทารกมีอุณหภูมิร่างกายอยู่ในเกณฑ์ปกติ
4. ทารกได้รับสารอาหาร น้ำ และ อิเลคโตรไลท์เพียงพอ
5. ทารกได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างเหมาะสม
6. บิดามารดาคลายความวิตกกังวลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของทารก

บุญนัน วนิดhim (2547) ได้ศึกษาการสร้างมาตรฐานการพยาบาลทารกคลอดก่อนกำหนด โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาได้มีมาตรฐานการพยาบาลทารกคลอดก่อนกำหนด 10 มาตรฐาน จำแนกเป็นมาตรฐานที่ใช้ในการดูแลทารกในห้องคลอด จำนวน 4 มาตรฐาน และ มาตรฐานที่ใช้ดูแลทารกในห้องวินิจฉัยทารกวิกฤต จำนวน 6 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานการพยาบาลในห้องคลอด

1. ทารกได้รับออกซิเจนเพียงพอและเหมาะสม
2. อุณหภูมิร่างกายทารกอยู่ในระดับปกติ
3. ทารกปลอดภัยจากการติดเชื้อ
4. การส่งต่อทารกจากห้องคลอดไปยังห้องวินิจฉัยทารกวิกฤต

มาตรฐานการพยาบาลในห้องวินิจฉัยทารกวิกฤต

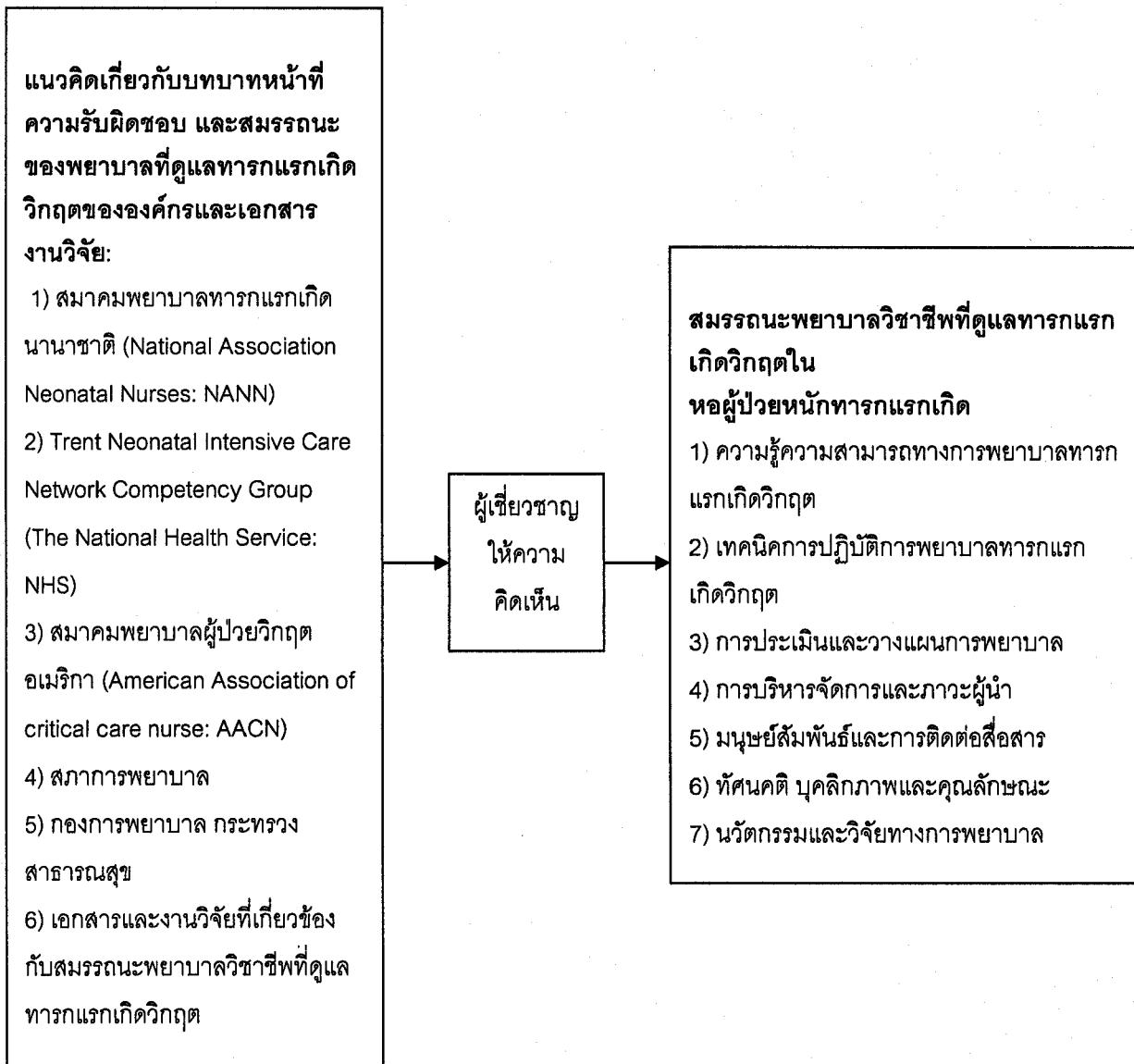
1. ทารกได้รับออกซิเจนเพียงพอและเหมาะสม
2. อุณหภูมิร่างกายทารกอยู่ในระดับปกติ
3. ทารกปลอดภัยจากการติดเชื้อ
4. ทารกได้รับสารอาหารเพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย
5. ทารกมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย
6. บิดามารดา มีความพร้อมในการเดียงดูบุตร

บีล แอนด์ อัลล่า (Beal and others 1999) ได้ศึกษาฐานแบบบทบาท ความรับผิดชอบ และลักษณะงานของพยาบาลขั้นสูงทารกแรกเกิด(Neonatal nurse practitioners) ที่ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด โดยผลการวิจัยพบว่า บทบาทของพยาบาลขั้นสูงจะครอบคลุมการดูแลทารกที่มีภาวะวิกฤต อาการซับซ้อน ซึ่งรูปแบบที่พยาบาล เช่น ปฏิบัติทารกแรกเกิดได้รับมอบหมายการดูแลทารกวิกฤตที่มีปัญหาซับซ้อนร่วมกับทีมแพทย์ในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด แต่บทบาทเฉพาะที่สำคัญของพยาบาล คือการให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความรู้แก่บิดามารดาของ

ทารกและการติดตามดูแลทารกหลังกลับบ้านอย่างต่อเนื่องโดยแสดงออกถึงความเป็นวิชาชีพพยาบาล โดยกล่าวถึง บทบาท ความรับผิดชอบ และลักษณะงานของพยาบาลขั้นสูงทารกแรกเกิดในการดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ดังนี้ 1) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่มาตรการดูแลทารกตั้งแต่ก่อนคลอด 2) สามารถจัดการให้การดูแลทารกตั้งแต่แรกคลอดในห้องคลอด 3) สามารถให้การดูแลเคลื่อนย้าย สงต่อ ทารกแรกเกิดวิกฤต 4) สามารถดูแลติดตามทารกแรกเกิดวิกฤตอย่างต่อเนื่องภายหลังจากจำหน่ายกลับบ้าน

ลูย札 และ แคทเชอลิน (Luisa and Kathleen 2003) ได้ศึกษาการรับรู้ของบิดามารดาของทารกต่อสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดพบว่า บิดามารดาของทารกแรกเกิดวิกฤต คาดหวังสมรรถนะของพยาบาลไม่เฉพาะแค่ ทักษะความสามารถในงานของพยาบาลเท่านั้น แต่พฤติกรรมการให้การพยาบาล เป็นสมรรถนะที่สำคัญ พฤติกรรมการให้การพยาบาล เช่น การที่ให้อิอกาสนิมารดาเมื่อส่วนร่วมในการดูแลทารก ให้ความเข้าใจ เห็นใจและให้การแนะนำ และ ให้ความช่วยเหลือแก่บิดามารดาของทารก

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยทารกแรกเกิด สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

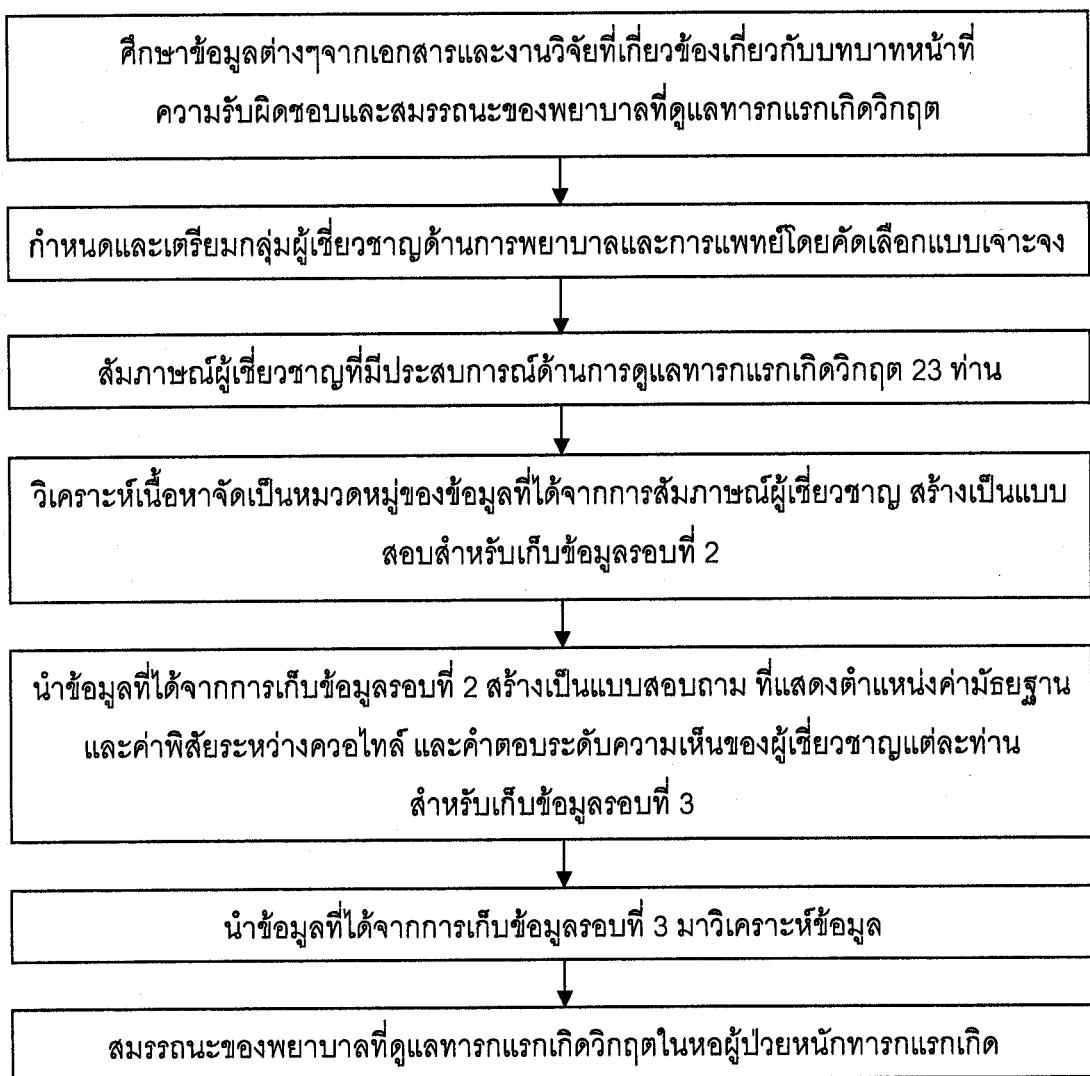

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยใช้การวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด โดยดำเนินขั้นตอนการวิจัยตามกระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย ดังนี้

ภาพที่ 3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลต่างๆจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางรากแรกเกิดวิกฤต

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดและเตรียมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลและการแพทย์โดยคัดเลือกแบบเจาะจง

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก้ไขตามข้อแนะนำ จัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 23 ท่าน มาประมวลวิเคราะห์เนื้อหาจัดเป็นหมวดหมู่ ได้สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางรากแรกเกิด 7 ด้าน สร้างเครื่องมือวิจัยสำหรับเก็บข้อมูลในรอบที่ 2 โดยสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราณค่า (Rating Scale) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดูความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องทางวิชาการ และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ แก้ไขตามข้อแนะนำ ลงแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตอบและนำคำตอบที่ได้จัดลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 และค่าพิสัยระหว่างค่าให้ลิมปิก 1.50

ขั้นตอนที่ 5 สร้างแบบสอบถามในรอบที่ 3 โดยนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 มาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และสร้างเป็นแบบสอบถามที่แสดงตำแหน่งค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างค่าให้ลิมปิก แต่ละข้อคำถาม และตำแหน่งระดับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบ ลงให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมตอบแบบสอบถามเพื่อยืนยันข้อคิดเห็นอีกรอบ

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานการวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลและการแพทย์โดยคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 23 ท่าน จำแนกออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารระดับหัวหน้าห้องผู้ป่วยหนักทางการเรอกเกิด จำนวน 7 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีประสบการณ์ในระดับบริหารทางการพยาบาลและปฏิบัติงานด้านการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤต ไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. มีความรู้ด้านการศึกษาระดับปริญญาโท หรือระดับปริญญาตรี และได้รับการอบรมเชิงพาหนะด้านการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤต
3. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

กลุ่มที่ 2 พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤต จำนวน 7 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีประสบการณ์การทำงานด้านการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤตไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. มีความรู้ด้านการศึกษาระดับปริญญาโท หรือระดับปริญญาตรีและได้รับการอบรมเชิงพาหนะด้านการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤต
3. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

กลุ่มที่ 3 อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤตจำนวน 6 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ด้านการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
2. มีประสบการณ์การสอนที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลทางการเรอกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหนักทางการเรอกเกิดไม่น้อยกว่า 5 ปี
3. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

กลุ่มที่ 4 แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านทางการเรอกเกิดวิกฤต จำนวน 3 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีประสบการณ์การทำงานด้านทางการเรอกเกิดวิกฤตไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คำถามปลายเปิด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความ

คิดเห็นได้อย่างอิสระเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤต (ตัวอย่างแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก ข)

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้จาก การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 23 ท่าน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤต โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 56 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ จาก 5-1 ได้แก่ สมรรถนะที่สำคัญมากที่สุด ถึง สำคัญน้อยที่สุด โดยในรอบนี้มี ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จำนวน 21 ท่าน (ตัวอย่างเครื่องมืออยู่ในภาคผนวก ข.)

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ จาก 5-1 ได้แก่ สมรรถนะที่สำคัญมากที่สุด ถึง สำคัญน้อยที่สุด โดยแสดงตำแหน่งค่า มัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างค่าว่าที่ของแต่ละข้อคำถามที่ได้จากการตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน และตำแหน่งระดับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบให้สอดคล้องกับคำตอบของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ (ตัวอย่างเครื่องมืออยู่ในภาคผนวก ข.)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 1

ผู้จัดทำหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ จากสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความร่วมมือในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยแบบเดลฟ่า ผู้วิจัยติดต่อและขอเข้าพบผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคลเพื่อชี้แจงรายละเอียด พร้อมทั้งนำเอกสาร โครงการวิทยานิพนธ์ ที่ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วไปให้ ผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษา ก่อนการสัมภาษณ์ นัดหมาย วัน เวลาและสถานที่สำหรับสัมภาษณ์ ตาม ความสะดวกของ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 23 ท่าน ตามวัน เวลาและสถานที่ตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้การนัดหมายไว้ โดยมีการจดบันทึกขณะสัมภาษณ์ และ ขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญในการบันทึกเทป สัมภาษณ์ตามข้อคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านประมาณ 1 ชั่วโมง

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 2

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 สงให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ให้สัมภาษณ์ในรอบที่ 1 ในการตอบแบบสอบถามโดยในรอบนี้มีผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามจำนวน 22 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่าน ขอให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ รอบที่ 1 เท่านั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสงให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองทั้ง 22 ท่าน โดยแบบของพร้อมแสดงปัจจันทร์ถึงผู้วิจัย เพื่อความสะดวกของผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ดำเนินการในรูปแบบกลับคืนมายังผู้วิจัย ภายหลังจากสัมภาษณ์แบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 22 ฉบับ โดยผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามจำนวน 21 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะในการปรับภาษาและสำเนาเนื้อหาแต่ขอไม่ตอบระดับคะแนนแบบสอบถามในรอบที่ 2 และรอบที่ 3

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 3

ผู้วิจัยสงแบบสอบถามรอบที่ 3 ถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่านซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ให้สัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 และ 2 ด้วยวิธีการเดียวกับรอบที่ 2 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่ม และมีโอกาสทบทวนคำตอบของตนเองจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 เมื่อได้ทราบแล้ว ผู้เชี่ยวชาญอาจยืนยันคำตอบเดิม เพิ่มเติมคำตอบ หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบได้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสงให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตัวเองและแนบช่องพร้อมแสดงปัจจันทร์ถึงผู้วิจัย เช่นเดียวกับรอบที่ 2 ภายหลังสัมภาษณ์แบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 21 ฉบับ แบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ถือเป็นรอบสุดท้าย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 มีความสอดคล้องกันกับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และพบว่าฉันหมายที่ได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถสรุปผลงานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ยุติแบบสอบถามในรอบที่ 3

3.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

รอบที่ 1 เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ท่าน ระยะเวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550

รอบที่ 2 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 ท่าน ระยะเวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

รอบที่ 3 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 ท่าน ระยะเวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2551

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยโดยใช้การสัมภาษณ์ 1 รอบ และใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละรอบ ดังนี้

4.1 รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย ในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการถอดเทปการสัมภาษณ์ และจัดกลุ่มของสมรรถนะทั้งรายด้านและรายข้อ “ได้สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 7 ด้าน ดังนี้

4.1.1 ด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต สมรรถนะย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา ศรีร่วมทารกในระบบต่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทารกแรกเกิดวิกฤต มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกวิกฤต สามารถใช้อุปกรณ์ประเภทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาทารก มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนสามารถลดความวิตกกังวลของบิดามารดาและญาติของทารกในภาวะวิกฤต รวม 13 ข้อ

4.1.2 ด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต สมรรถนะ ย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต สามารถเฝ้าระวังสังเกตอาการผิดปกติและให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉิน สามารถให้การพยาบาลทารกและทำงานร่วมกับแพทย์ในการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูง สามารถดูแลอุปกรณ์ที่ใช้กับทารกแรกเกิดวิกฤตรวมถึงสามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้นเมื่ออุปกรณ์ชำรุดหรือเกิดปัญหา รวม 9 ข้อ

4.1.3 ด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล สมรรถนะ ย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต สามารถในการเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงของอาการและอาการแสดง จากการสังเกต การตรวจร่างกายหรือเฝ้าติดตามด้วยอุปกรณ์ทางการแพทย์ สามารถประเมินและวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาล รวมทั้งการบันทึกทางการพยาบาล รวม 5 ข้อ

4.1.4 ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ สมรรถนะ ย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต สามารถในการบริหารจัดการงานและมีภาวะผู้นำ สามารถจูงใจหรือโน้มน้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น สามารถจัดลำดับ

ความสำคัญและขั้นตอนการทำงาน สามารถประเมินสถานการณ์และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ รวม 9 ข้อ

4.1.5 ด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร สมรรถนะย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต สามารถสร้างสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับบุคคลต่างๆ แสดงออกถึงความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือกับผู้อื่นในหน่วยงานต่างๆ สามารถการสื่อสารด้วยคำพูดและท่าทางกับทีมสุขภาพ บิดามารดาและญาติ สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสนุนวิชาชีพ รวมทั้งความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวม 7 ข้อ

4.1.6 ด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ สมรรถนะย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ความมีเจตคติ ลักษณะท่าทาง กริยามารยาท การใช้คำพูด พฤติกรรม มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทัศนคติติดต่อองานที่ทำและวิชาชีพ รวมทั้งการไฟหัวใจรู้และการพัฒนาตนเอง รวม 8 ข้อ

4.1.7. ด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล สมรรถนะย่อยได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต สามารถในการพัฒนาแนวคิดใหม่สร้างนวัตกรรมเพื่อ การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล สามารถอ่านงานวิจัย สืบค้นวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำ หลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการมีส่วนร่วมหรือ ร่วมมือในการทำวิจัย รวม 5 ข้อ

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำกลุ่มของสมรรถนะที่วิเคราะห์เนื้อหาได้มาสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อเก็บข้อมูลรอบที่ 2

4.2 รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 มาทำภาระวิเคราะห์ ข้อมูลตามสูตร คำนวนหาค่ามัธยฐาน และ ค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไอล์ สำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจง ความถี่ เพื่อหาค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างค่าว่าไอล์ ของแต่ละสมรรถนะเพื่อจัดทำเป็น แบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลรอบที่ 3

4.3 รอบที่ 3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่ประกอบด้วย สมรรถนะพยาบาล วิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตที่แสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไอล์ และตำแหน่ง คะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบในการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกรอบ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบในกรณีที่คำตอบอยู่นอกพิสัยระหว่างค่าว่าไอล์ ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้ ในการเก็บข้อมูลรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไอล์ การแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

4.3.1 ค่ามัธยฐาน (*median*)

ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แบล็คความหมายดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 – 5.00 หมายถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人 แรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐาน 3.50 – 4.49 หมายถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人 แรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญระดับมาก

ค่ามัธยฐาน 2.50 – 3.49 หมายถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人 แรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐาน 1.50 – 2.49 หมายถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人 แรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญระดับน้อย

ค่ามัธยฐาน 1.00 – 1.49 หมายถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแล病人 แรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

4.3.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (*interquartile range: IQR*) โดยคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 คือ ค่า $Q_3 - Q_1$ โดยแบล็คความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ดังนี้

ค่า $Q_3 - Q_1$ น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ สอดคล้องกัน

ค่า $Q_3 - Q_1$ 多 กว่า 1.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่ สอดคล้องกัน

4.3.3 ค่าผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน (*median*) กับฐานนิยม (*mode*)

คำนวณหาค่ามัธยฐานและฐานนิยมแต่ละข้อ นำมาหาค่าผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องกันของความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ถ้าข้อใดมีผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกัน

5. สูตรทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่ามัธยฐาน (median) สำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่ (บุญใจ ศรีสถิตย์นราภูร 2550)

$$\text{มัธยฐาน (Md)} = L_0 + i \left[\frac{d_1}{d_1 + d_2} \right]$$

เมื่อ Md คือ ค่ามัธยฐาน

L_0 คือ จุดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐานตกลอยู่

i คือ อันตรภาคชั้น

N คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

d_1 คือผลต่างของความถี่ของชั้นที่มีมัธยฐานตกลอยู่กับความถี่ของชั้นที่มีค่าน้อยกว่าซึ่งอยู่ติดกัน

d_2 คือผลต่างของความถี่ของชั้นที่มีมัธยฐานตกลอยู่กับความถี่ของชั้นที่มีค่ามากกว่าซึ่งอยู่ติดกัน

5.2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าฐานนิยม (mode) สำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่ (บุญใจ ศรีสถิตย์นราภูร 2550)

$$\text{Mode} = L + i \left[\frac{F_2}{F_1 + F_2} \right]$$

เมื่อ Mode คือ ค่าฐานนิยม

L คือ ขอบล่างของชั้นที่มีมัธยฐาน

i คือ ความกว้างของอันตรภาคชั้น

F_1 คือ ผลต่างของความถี่ของชั้นที่มีฐานนิยม กับความถี่ของชั้นก่อนหน้าที่มีฐานนิยม

F_2 คือ ผลต่างของความถี่ของชั้นที่มีฐานนิยม กับความถี่ของชั้นหลังชั้นที่มีฐานนิยม

5.3 สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range)
สำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่ (สูนีย์ เหนมะประสิทธิ์ 2536)

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) = Q 3 - Q 1

$$\text{โดย } Q_1 = L_{Q_1} + \left[\frac{n/4 - \text{cumf}}{F_{Q_1}} \right] (i)$$

$$Q_3 = L_{Q_3} + \left[\frac{3n/4 - \text{cumf}}{F_{Q_3}} \right] (i)$$

เมื่อ IR	แทน พิสัยระหว่างควอไทล์
Q1	แทน ค่าควอไทล์ที่ 1
Q3	แทน ค่าควอไทล์ที่ 3
L_{Q_1}	แทน จุดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่ Q1 ตกอยู่
L_{Q_3}	แทน จุดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่ Q3 ตกอยู่
n	แทน จำนวนข้อมูล
cumf	แทน ความถี่สะสมที่ชั้น Q1 หรือ Q3 ตกอยู่
F_{Q_1}	แทน ความถี่ชั้นที่ Q1 ตกอยู่
F_{Q_3}	แทน ความถี่ชั้นที่ Q3 ตกอยู่
i	แทน อันตรภาคชั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการเรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทางการเรกเกิดวิกฤต โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ในการรวมความคิดเห็นที่เป็นจันทร์ติของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ท่าน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง แสดงให้เห็นถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการเรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทางการเรกเกิด ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทางการเรกเกิดวิกฤต
2. สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทางการเรกเกิดวิกฤต
3. สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล
4. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ
5. สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร
6. สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ
7. สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล

1. สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถสามารถทางการพยาบาลทางการแพทย์และภารกิจทุต

ตารางที่ 4.1 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าวอイル (IR) ของสมรรถนะด้านความรู้ความสามารถสามารถทางการพยาบาลทางการแพทย์และภารกิจทุต เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม	IR	ระดับ ความสำคัญ	
				ความสำคัญ	ระดับ
สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถสามารถทางการพยาบาล ทางการแพทย์และภารกิจทุต					
(3) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางการที่ใส่ท่อนาโนไฟเบอร์เจ็ททางช่องท้องและห้องคลอดลูกของทารกที่ใส่ท่อนาโนไฟเบอร์เจ็ททางช่องมูก และห้องที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจนประเภทต่างๆ	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(5) มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยา ระบบต่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทางการแพทย์และภารกิจทุต ได้แก่ ทางการแพทย์ที่สอนกำหนด ทางการแพทย์ในครรภ์ ภาวะแทรกซ้อนในตัวแม่ ภาวะแทรกซ้อนในทารก ภาวะแทรกซ้อนในเด็ก ภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วย ขาดสารลดแรง ตึงผิว ภาวะความดันปอดสูงในทางการแพทย์และภารกิจ ภาวะสำลักไข้เทาเข้าปอด ภาวะหายใจลำบาก ชักครรภ์ ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะลำไส้เน่า โรคหัวใจ พิการแต่กำเนิด และทางพิการแต่กำเนิด	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	
(2) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางการแพทย์และภารกิจทุตที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจประเภทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม			
(7) มีความรู้ความสามารถในการบริหารความปลอดภัย และป้องกันความเสี่ยงในทางวิถีกุศล ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การควบคุมอุณหภูมิร่างกาย ทางราก การป้องกันผิวนังทางรากถูกทำลาย การใช้อุปกรณ์การแพทย์ การป้องกันการระบุด้วทางการผิดพลาด และการป้องกันทางรากโดยลักษณะ	4.74	-0.26	0.26		มากที่สุด
(4) มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทางรากเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.72	-0.28	0.28		มากที่สุด
(11) มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวลของบุคคลากร และญาติของทางรากในภาวะวิกฤต	4.67	-0.33	0.33		มากที่สุด
(8) มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริม พัฒนาการทางราก โดยดูแลสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระตุ้นจากแสง เสียง สามารถจัดท่านอนและสัมผัสทางรากอย่างเหมาะสม	4.65	-0.35	0.46		มากที่สุด
(10) สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร กับทางราก ให้บุคคลารามมีส่วนร่วมในการดูแลทางราก	4.63	-0.38	0.57		มากที่สุด
(6) มีความรู้ความสามารถด้านการเจริญเติบโตของทางราก สามารถคำนวณจำนวนจำานวนแคลเซอร์และสารอาหารให้ทางรากได้อย่างถูกต้อง	4.34	-0.04	0.89		มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม			ระดับ ความสำคัญ
		IR			
(13) มีความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความเสี่ยงในการพ้องร้องและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ	4.27	0.02	0.88		มาก
(14) มีความรู้ความสามารถในการดูแลทางการะยะสุดท้าย	4.24	0.08	0.75		มาก
(12) มีความรู้ในการดูแลทางการะยะสุดท้ายและครอบครัวโดยคำนึงถึงเรื่องชนบทรวมเนี่ยมวัฒนธรรมของแต่ละห้องถินรวมถึงวัฒนธรรมต่างประเทศ	4.20	0.04	0.86		มาก
(9) มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบผสมผสานสำหรับทาง (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทาง การดูแลแบบแองกฤษ การใช้เสียงเพลง	4.06	-0.10	1.26		มาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่ารายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิด วิกฤต ด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทางแรกเกิดวิกฤต ในจำนวน 14 ข้อ ข้อความที่ผู้เขียนชี้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด 9 ข้อ และสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก 4 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เขียนชี้ให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สมรรถนะข้อที่ 3 "มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางที่ใส่ห่อหดลดลงของทางที่ใส่ท่อนาฬิกาเริ่งทางจมูก และทางที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจนประเภทต่างๆ" สมรรถนะข้อที่ 5 "มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค" และ สมรรถนะข้อที่ 1 "มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทางแรกเกิดวิกฤตได้แก่ ทางแรกเกิดก่อนกำหนด ทางออกตัวในครรภ์ ภาวะหายใจลำบากในทางแรกเกิด ภาวะปอดทางแรกเกิดขาดสารลดแรงตึงผิว ภาวะความดันปอดสูงในทางแรกเกิด ภาวะ

สำลักชี้เทาเข้าปอด ภาวะหายใจลำบากชั่วคราว ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะลำไส้เน่า โรคหัวใจพิการ แต่กำเนิด และ ทางพิการแต่กำเนิด"

2. สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต

ตารางที่ 4.2 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ค่าวอไฟล์(IR) ของสมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง			ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม	IR		
สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต					
(16) สามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้อย่างถูกต้องรวดเร็วทั้งสามารถใช้อุปกรณ์ในการติดตามสัญญาณซึ่พของทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(17) สามารถช่วยการผู้ชี้พثارกแรกเกิดร่วมกับแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเริ่มทำการช่วยฟื้นคืนชีพทารกแรกเกิดก่อนแพทย์มาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(19) สามารถถุงแลดูนนมทารกและใช้อุปกรณ์ในการควบคุมอุณหภูมิ ได้แก่ ตู้อบ (incubator) ตู้อบเคลื่อนที่ (transport incubator) และ เครื่องให้ความอบอุ่นชนิดแร้งสี (radiant warmer)ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(20) สามารถถุงให้อาหารทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้อาหารทางสายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ รวมถึงการประเมินความพร้อมในการให้นมโดยข้อน ถ่ายหรือดูดจากขวดนม และ การให้นมมารดา	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง			ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม	IR		
(15) สามารถให้การพยายามลดทารกและทำงานร่วมกับแพทย์ในการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูงได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การใส่สายสวนหลอดเลือดสายสะเดือ การใส่ห้องหลอดลมคู่ การถ่ายเปลี่ยนเลือดและ การใส่ท่อระบายน้ำทางอากาศหรือน้ำในโพรงเยื่อหุ้มปอด	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	
(22) สามารถดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตขณะคลื่อนย้าย หรือส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	
(21) สามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้น เมื่อ อุปกรณ์ที่ใช้กับทารกแรกเกิดวิกฤตขัดข้องหรือเกิดปัญหา	4.67	-0.33	0.33	มากที่สุด	
(18) สามารถประเมินและจัดการความปวดในทารกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม	4.24	0.08	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า รายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด วิกฤต ด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยายามลดทารกแรกเกิดวิกฤต ในจำนวน 8 ข้อ ข้อความที่ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ และสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่ามีความสำคัญในระดับคะแนนสูงสุด 3 ข้อดังนี้คือ สมรรถนะข้อที่ 16 “สามารถให้การพยายามในภาวะฉุกเฉินได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว รวมทั้งสามารถใช้อุปกรณ์ในการติดตามลักษณะชีพของทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพ” สมรรถนะข้อที่ 17 “สามารถช่วยการรักษาทารกแรกเกิดร่วมกับแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ สามารถเริ่มทำการช่วยฟื้นคืนชีพทารกแรกเกิดก่อนแพทย์มาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ” และ สมรรถนะข้อที่ 19 “สามารถดูแลอุณหภูมิทารกและใช้อุปกรณ์ในการควบคุมอุณหภูมิ ได้แก่ ตู้อบ (Incubator) ตู้อบเคลื่อนที่ (Transport incubator) และเครื่องให้ความอบอุ่นชนิดแร้งสี (Radiant warmer) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

3. สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล

ตารางที่ 4.3 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าวอยท์(IR) ของสมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม	IR	
สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล				
(23) สามารถเฝ้าระวังสังเกตและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของทารกในภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้อง	4.75	-0.25	0.2	มากที่สุด
ราดเร้า			5	
(25) สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณ	4.75	-0.25	0.2	มากที่สุด
หลักการบันทึก			5	
(27) สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตาม	4.74	-0.26	0.2	มากที่สุด
ละราย			6	
(26) สามารถวางแผนจำหน่วยทารกเหมาะสมกับทารกแต่ละราย	4.69	-0.31	0.3	มากที่สุด
(24) สามารถอ่านค่าผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพรังสีปอดและผลการตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray	4.24	0.08	0.7	มาก
electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray			5	

จากตารางที่ 4.3 พบร่วม รายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด วิกฤต ด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล ในจำนวน 5 ข้อ ข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และ สมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก 1 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สมรรถนะข้อที่ 23 “สามารถเฝ้าระวังสังเกตและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของ

ทักษะในภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว” สมรรถนะข้อที่ 25 “สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการการพยาบาลครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณ” และ สมรรถนะข้อที่ 27 “สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตามหลักการบันทึก”

4. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

ตารางที่ 4.4 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควรอีเกลส์ (IR) ของสมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม			
สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ					
(28) สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม	4.75	-0.25	0.25	มากที่สุด	
(30) สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและสมาชิกทีมได้อย่างเหมาะสม	4.65	-0.35	0.46	มากที่สุด	
(31) สามารถบริหารความเสี่ยงและการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง	4.65	-0.35	0.46	มากที่สุด	
(33) สามารถบริหารจัดการทีมในการช่วยกู้ชีพทางการเมือง เกิดภาวะฉุกเฉินในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.65	-0.35	0.46	มากที่สุด	
(35) มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการงาน จัดลำดับความสำคัญชั้นตอนการทำงานและสามารถสร้างแรงจูงใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด	4.65	-0.35	0.46	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม			
(29) สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงาน ตามทักษะความสามารถในการคุ้มครองทางการแพทย์ ได้อย่างเหมาะสม	4.37	0.07	0.78		มาก
(32) สามารถจัดสรรทรัพยากร เวชภัณฑ์ให้พร้อมและ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	4.37	0.07	0.78		มาก
(34) มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทน พิทักษ์ประโยชน์ของทางการและปิดมารดาข้อหาของทาง	4.37	0.07	0.78		มาก
(36) สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยาบาลใหม่	4.30	0.08	0.77		มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่ารายการสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤต
ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ในจำนวน 9 ข้อ ข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น
สอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และสมรรถนะที่มี
ความสำคัญในระดับมาก 4 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ
สมรรถนะข้อที่ 28 “สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม” สมรรถนะข้อที่
30 “สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและสมาชิกทีมได้อย่างเหมาะสม” และ สมรรถนะ
ข้อที่ 31 “สามารถบริหารความเสี่ยงและมีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง”

5. สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร

ตารางที่ 4.5 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าอ้างอิง (IR) ของสมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารเรียงลำดับจากข้อความที่มีค่า มัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม			
สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร					
(37) มีทักษะในการสื่อสารด้วยคำพูดที่ชัดเจนและท่าทางในการสื่อสารเหมาะสมกับทีมศุภภาพ บิดามารดาและญาติของทารก	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	
(41) มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มั่นใจและเชื่ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และเพื่อนร่วมงาน	4.74	-0.26	0.26	มากที่สุด	
(40) มีทักษะการเป็นผู้ฟังที่ดี	4.67	-0.33	0.33	มากที่สุด	
(39) มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพและทำงานร่วมกับทีมพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.65	-0.35	0.46	มากที่สุด	
(38) สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสาขา วิชาชีพ	4.60	-0.40	0.65	มากที่สุด	
(42) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.80	-0.07	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่ารายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด วิกฤต ด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร ในจำนวน 6 ข้อ ข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก 1 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สมรรถนะข้อที่ 37 “มีทักษะในการสื่อสารด้วยคำพูดที่ชัดเจนและท่าทางในการสื่อสาร เหมาะสมกับทีมสุขภาพ บิดามารดาและญาติของทารก” สมรรถนะข้อที่ 41 “มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจและเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน” และ สมรรถนะข้อที่ 40 “มีทักษะการเป็นผู้ฟังที่ดี”

6. สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ

ตารางที่ 4.6 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าอิเกล็(IR) ของสมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ เรียงลำดับจาก ข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่างระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ฐานนิยม	IR		
สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ					
(44) มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทัศนคติดี ต่องานที่ทำและวิชาชีพ	4.74	-0.26	0.26		มากที่สุด
(46) มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์	4.74	-0.26	0.26		มากที่สุด
(45) มีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต	4.69	-0.31	0.31		มากที่สุด
(50) สามารถดิจอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิด รวบยอดเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี	4.65	-0.35	0.46		มากที่สุด
(43) ให้ความรู้และพัฒนาตนเองโดยศึกษาความรู้จาก แหล่งความรู้ต่างๆ และจากเว็บไซต์ รวมทั้งอบรมวิชาการ เฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	4.63	-0.38	0.57		มากที่สุด
(48) มีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถ เผชิญต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้	4.63	-0.38	0.57		มากที่สุด
(47) รักเด็ก มีความรุ่มรวย ใจเย็น	4.60	-0.40	0.65		มากที่สุด
(49) มีความยึดหยุ่นและยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้อื่น	4.60	-0.40	0.65		มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่ารายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิด
วิกฤต ด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ ในจำนวน 8 ข้อ ข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความ
คิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ¹
สมรรถนะข้อที่ 44 “มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทัศนคติดีต่องานที่ทำและวิชาชีพ”
สมรรถนะข้อที่ 46 “มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์” และ สมรรถนะข้อที่ 45 “มีความละเอียด
รอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต”

7. สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล

ตารางที่ 4.7 ค่ามัธยฐาน(Md) ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง
ค่าว่าไถล(IR) ของสมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล เรียงลำดับ
จากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง	IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม		
สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล				
(51) สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับ บุคลากรในหน่วยงานได้ (knowledge management)	4.45	0.04	0.77	มาก
(53) มีทักษะการอ่านงานวิจัยสามารถสืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์และนำ หลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูล ต่างๆมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน	4.26	0.08	0.76	มาก
(55) มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อ ² การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล	4.19	0.07	0.72	มาก
(52) มีความรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.02	0.01	0.52	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการสมรรถนะ	Md	ผลต่าง		IR	ระดับ ความสำคัญ
		ระหว่าง มัธยฐานกับ ฐานนิยม	จำนวน		
(54) มีส่วนร่วมในงานวิจัยหรือร่วมมือในการทำวิจัย การติดตามงานวิจัย	4.00	0.00	0.61		มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่ารายการสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิด วิกฤต ด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาลในจำนวน 5 ข้อ ข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากทุกข้อ

โดยสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สมรรถนะข้อที่ 51 “สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรในหน่วยงานได้ (knowledge management)” สมรรถนะข้อที่ 53 “มีทักษะการอ่านงานวิจัยสามารถสืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์และนำหลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลต่างๆมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน” และ สมรรถนะข้อที่ 55 “มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล”

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วย หน้าทารกแรกเกิดนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) เพื่อศึกษาสมรรถนะของ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด ดำเนินการวิจัยโดยใช้ เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาล วิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ทำการศึกษาครั้นี้ประกอบด้วย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลและการแพทย์โดยคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 23 ท่าน จำแนก ออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่ ผู้บิหารระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด จำนวน 7 ท่าน พยาบาล ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต จำนวน 7 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญการ พยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤตจำนวน 6 ท่าน และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านทารกแรกเกิดวิกฤต จำนวน 3 ท่าน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญนิดกึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบได้อย่างอิสระ และแบบสอบถามสร้างขึ้นจาก การวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แล้วพัฒนาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ สำคัญมากที่สุดเท่ากับ 5 คะแนน สำคัญมากเท่ากับ 4 คะแนน สำคัญปานกลางเท่ากับ 3 คะแนน สำคัญน้อยเท่ากับ 2 คะแนน และสำคัญน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 1 ผู้วิจัยทำหนังสือ เติญจาก สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ ข้อมูล นำโครงสร้างการวิจัยที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญก่อน

การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยมีการจดบันทึกขณะสัมภาษณ์และบันทึกเทป การสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ท่าน

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 นำมาวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 56 ข้อ 送ไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับรอบที่ 1 ตอบเป็นรอบที่ 2 โดยในรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญตอบกลับมาจำนวน 21 ท่าน นำระดับความคิดเห็นที่ได้มาคำนวนหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างค่าใกล้ที่สุด ให้ประกอบในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งใช้ข้อความเดิม แต่ได้มีการปรับข้อความในบางข้อตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อความชัดเจนมากขึ้นโดยความหมายคงเดิม แต่จำนวนข้อลดลงเหลือ 55 ข้อ และเพิ่มตัวแหน่งมัธยฐาน ซึ่งพิสัยระหว่างค่าใกล้ที่สุด และคำตอบของระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ตอบในรอบที่ 2 แล้วส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบเป็นรอบที่ 3

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่ามัธยฐานฐานนิยมและพิสัยระหว่างค่าใกล้ที่สุด ของแต่ละข้อความ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะพิจารณาจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าพิสัยระหว่างค่าใกล้ที่สุดที่มีค่าไม่เกิน 1.50 และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1.00 นำมาสรุปเป็น สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหนักทางการแพทย์

1.3 ผลการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1.3.1 สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ในห้องผู้ป่วยหนักทางการแพทย์ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1) สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิด

วิกฤต

- 2) สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต
- 3) สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล
- 4) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ
- 5) สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร
- 6) สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพ และคุณลักษณะ
- 7) สมรรถนะด้านวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล

1.3.2 รายการสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ทั้ง 7

ด้าน ประคบด้วยสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ทั้งสิ้น 55 รายการ และ เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญมากที่สุด 38 รายการ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุด ลงมาดังนี้

- 1) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกที่ใส่ท่อนลดลงคงท า
ทารกที่ใส่ท่อนไสฟาริงก์ทางจมูก และทารกที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจนประเภทต่างๆ
- 2) มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของ
เชื้อโรค
- 3) สามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว รวมทั้ง
สามารถใช้อุปกรณ์ในการติดตามสัญญาณชีพของทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) สามารถช่วยการรักษาพยาบาลทารกแรกเกิดร่วมกับแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และสามารถเริ่มทำการช่วยพื้นคืนชีพทารกแรกเกิดก่อนแพทย์มาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) สามารถดูแลอุณหภูมิทารกและใช้อุปกรณ์ในการควบคุมอุณหภูมิ ได้แก่
ตู้อบ (incubator) ตู้อบเคลื่อนที่ (transport incubator) และ เครื่องให้ความอบอุ่นชนิดแรร์แวร์ (radiant warmer) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 6) สามารถดูแลให้อาหารทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่
การให้อาหารทางสายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ รวมถึงการประเมินความพร้อมในการให้นมโดยช้อน ถ้วยหรือดูดจากขวดนม และการให้นมมารดา
- 7) สามารถเฝ้าระวังสังเกตและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของ
ทารกในภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว
- 8) สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลครอบคลุมองค์
รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณ
- 9) สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม
- 10) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่
พบบ่อยในทารกแรกเกิดวิกฤต ได้แก่ ทารกเกิดก่อนกำหนด ทารกトイ้ำในครรภ์ ภาวะหายใจ
ลำบากในทารกแรกเกิด ภาวะปอดทารกแรกเกิดขาดสารลดแรงตึงผิว ภาวะความดันปอดสูงใน
ทารกแรกเกิด ภาวะสำลักไข้เทาเข้าปอด ภาวะหายใจลำบากชักครัว ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะ
ลำไส้เน่า โรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และ ทารกพิการแต่กำเนิด

11) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางกิจถุตที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจประเภทต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ

12) มีความรู้ความสามารถในการบริหารความปลอดภัยและป้องกันความเสี่ยงในทางกิจถุต ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การควบคุมอุณหภูมิร่างกายทางการป้องกันผิวนังทารกถูกทำลาย การใช้อุปกรณ์การแพทย์ การป้องกันภาวะบุตัวทางผิดพลาด และการป้องกันทางโน้นลักษณะ

13) สามารถให้การพยาบาลทางกิจถุตและทำงานร่วมกับแพทย์ในการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การใส่สายสวนหลอดเลือดสายสะเดือก การใส่หอลดความดัน การถ่ายเปลี่ยนเลือด และการใส่ท่อระบายน้ำออกาชหรือน้ำในโพรงเยื่อหุ้มปอด

14) สามารถดูแลทางแยกเกิดกิจถุตขณะเคลื่อนย้ายหรือส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ

15) สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตามหลักการบันทึก

16) มีทักษะในการสื่อสารด้วยคำภาษาที่ชัดเจนและท่าทางในการสื่อสารเหมาะสมสมกับที่มีสุขภาพ บิดามารดาและญาติของทางกิจถุต

17) มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจ และเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน

18) มีความรับผิดชอบและตระหนักรู้ในหน้าที่ มีทัศนคติตีต่องานที่ทำและวิชาชีพ

19) มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์

20) มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทางแยกเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

21) สามารถวางแผนจำหน่วยทางกิจถุตและเหมาะสมกับทางกิจถุตแต่ละราย

22) มีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต

23) มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวลของบิดามารดาและญาติของทางกิจถุต

24) สามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้น เมื่ออุปกรณ์ที่ใช้กับทางแยกเกิดกิจถุตขัดข้องหรือเกิดปัญหา

25) มีทักษะการเป็นผู้ฟังที่ดี

- 26) มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทาง โดยดูแล สิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระทบตื้นๆจากแสง เสียง สามารถจัดท่านอนและสัมผัสทางกายภาพ ให้เหมาะสม
- 27) สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและสมาชิกทีมได้อย่าง เหมาะสม
- 28) สามารถบริหารความเสี่ยงและมีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลอย่าง ต่อเนื่อง
- 29) สามารถบริหารจัดการทีมในการช่วยกู้ภัยทางการเมืองเกิดภาวะฉุกเฉินใน หน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 30) มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการงาน จัดลำดับความสำคัญขั้นตอนการ ทำงาน และสามารถสร้างแรงจูงใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด
- 31) มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพและทำงานร่วมกับทีมพยาบาลได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
- 32) สามารถคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิดรวบยอดเพื่อนำไปสู่การ ตัดสินใจที่ดี
- 33) สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับทางการ ให้บิดา มาตรามีส่วนร่วมในการดูแลทางการ
- 34) ให้ความรู้และพัฒนาตนเองโดยศึกษาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และจากเครือข่าย รวมทั้งอบรมวิชาการเฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 35) มีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถเผชิญต่อสถานการณ์ ต่างๆได้
- 36) สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสนุนสาขาวิชาชีพ
- 37) รักเด็ก มีความนุ่มนวล ใจเย็น
- 38) มีความยึดหยุ่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- สรุปรายการสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤตที่กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญมาก 17 รายการ เรียงลำดับจากข้อความที่มีค่ามัธยฐานสูงสุดลงมาดังนี้
- สามารถเลิกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรในหน่วยงานได้ (knowledge management)

- 2) สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงานตามทักษะ
ความสามารถในการดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างเหมาะสม
- 3) สามารถจัดสรรทรัพยากร เวชภัณฑ์ให้พร้อมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- 4) มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทนพิทักษ์ประโยชน์ของ
ทารกและปิดมารดาของทารก
- 5) มีความรู้ความสามารถดูแลด้านการเจริญเติบโตของทารก สามารถคำนวณ
จำนวนแคลอรีและสารอาหารให้ทารกได้อย่างถูกต้อง
- 6) สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยาบาลใหม่
- 7) มีความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความเสี่ยงในการฟื้องร้องและหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ
- 8) มีทักษะการอ่านงานวิจัย สามารถสืบค้น วิเคราะห์ สรุปและนำ
หลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน
- 9) มีความรู้ความสามารถในการดูแลทารกจะระยะสุดท้าย
- 10) สามารถประเมินและจัดการความป่วยในทารกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม
- 11) สามารถอ่านค่าผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพรังสีปอดและเปลอลาก
ตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray
- 12) มีความรู้ในการดูแลทารกและครอบครัวโดยคำนึงถึงเรื่องขับถ่ายเนื้ยม
วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมต่างประเทศ
- 13) มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการ
พยาบาล
- 14) มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบผสมผสานสำหรับทารก
(complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทารก การดูแลแบบคงกระพัน การใช้
เสียงเพลง
- 15) มีความรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 16) มีส่วนร่วมในงานวิจัยหรือร่วมมือในการทำวิจัย การติดตามงานวิจัย
- 17) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 23 ท่าน จากผลการวิจัย สามารถสรุปสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตทั้ง 7 ด้าน ได้ดังนี้

2.1 สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต

สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรกเกิดวิกฤต ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.63 - 4.75 ประกอบด้วย (1) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกที่ใส่ห่อหลอดลมคงทารกที่ใส่ท่อนาโนไฟบริกร์ท่างๆ และทารกที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจนประเภทต่างๆ (2) มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร์กวะจายของเชื้อโรค (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทารกแรกเกิดวิกฤต ได้แก่ ทารกเกิดก่อนกำหนด ทารกโตข้าวในครรภ์ ภาวะหายใจลำบากในทารกแรกเกิด ภาวะปอดทารกแรกเกิดขาดสารลดแรงตึงผิว ภาวะความดันปอดสูงในทารกแรกเกิด ภาวะสำลักขี้เทาเข้าปอด ภาวะหายใจลำบากขึ้นควร้า ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะลำไส้เน่า โรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และ ทารกพิการแต่กำเนิด (4) มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกวิกฤตที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจประเภทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) มีความรู้ความสามารถในการบริหารความปลอดภัยและป้องกันความเสี่ยงในทารกวิกฤต ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การควบคุมอุณหภูมิร่างกายทารก การป้องกันผิวนังทารกถูกทำลาย การใช้อุปกรณ์การแพทย์ การป้องกันการระบุตัวทารกผิดพลาด และการป้องกันทารกโคนลักษพ (6) มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทารกแรกเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (7) มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวล ของบิดามารดาและญาติของทารกในภาวะวิกฤต (8) มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทารก โดยดูแลส่งเวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระตุ้นจากแสง เสียง สามารถจัดท่านอนและสัมผัสทารกอย่างเหมาะสม (9) สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับทารก และสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่ามัธยฐาน 4.06 - 4.34 ได้แก่ (1) มีความรู้ความสามารถดูแลด้านการเจริญเติบโตของทารกสามารถคำนวณจำนวนแคลอรีและสารอาหารให้ทารกได้อย่างถูกต้อง (2) มีความรู้เรื่อง

กognomy สิทธิผู้ป่วย ความเสี่ยงในการฟื้นร่องและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ (3) มีความรู้ความสามารถในการดูแลทางภาระย่ำห้าย (4) มีความรู้ในการดูแลทางภาระและครอบครัว โดยคำนึงถึงเรื่องชนบทรวมเนียมวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมต่างประเทศ และ (5) มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบผสมผสานสำหรับทาง (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทาง การดูแลแบบแคนガรู การใช้เสียงเพลง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นฤมล กิจจานนท์ (2540) ได้ทำการศึกษาด้วย ประกอบสมรรถนะพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต โรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศ พบว่า สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถในการพยาบาลผู้ป่วยโรคระบบต่างๆ เป็นตัวประกอบสมรรถนะพยาบาลหน่วย อภิบาลผู้ป่วยวิกฤต สอดคล้องกับแนวคิดของ มาลัย มั่งชม (2549) กล่าวว่า ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีทำให้ทางแยกเกิด ทางก้าวหน้าแห่งตัวน้อย และทางป่วยมีโอกาสลดชีวิตสูงขึ้น ทางที่ คาดเหล่านี้ต้องอยู่ในหอผู้ป่วยหนักทางแยกเกิดนาน จึงมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อซึ่งเป็นสาเหตุ การเสียชีวิตที่สำคัญ พยาบาลที่ดูแลทางในหอผู้ป่วยหนักทางแยกเกิดควรมีความเข้าใจความ เสี่ยงของการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อสู่ทาง เครื่องครัดต่อมากกว่าในการดูแลทาง ระมัดระวังการติดเชื้อที่ถ่ายทอดทางเลือด บุคลากรควรได้รับการอบรม ฝึกความชำนาญในการใช้ อุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งเทคนิคในการดูแลผู้ป่วย และการป้องกันการติดเชื้อ สอดคล้องกับแนวคิด ของ ประชานันท์นฤมิตรา และคณะ (2550) กล่าวถึงการบริหารความปลอดภัยและป้องกันความ เสี่ยงในทางวิกฤตมีความสำคัญมาก จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าทางแยกเกิดมีความเสี่ยงสูงต่อ การได้รับความผิดพลาดทางยา โดยเฉพาะการได้รับยาผิดขนาด เนื่องจากยาส่วนใหญ่ถูกเตรียม ไว้สำหรับผู้ใหญ่ และขนาดยาซึ่งขึ้นกับอายุและน้ำหนัก ซึ่งทางแยกเกิดมีการเปลี่ยนแปลงของ น้ำหนักตัวอย่างต่อเนื่องและเร็วกว่าผู้ใหญ่ ถ้าทางแยกเกิดได้รับขนาดยาไม่ถูกต้องส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการรักษาและเป็นอันตรายต่อทางแยกเกิด สอดคล้องกับแนวคิดของ รัชฎา อนันต์ราษฎร์ และคณะ (2550) กล่าวว่าการระบุตัวผู้ป่วยมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะใน ทางแยกเกิดที่ไม่สามารถสื่อสารได้ เนื่องจากทำให้เกิดอันตรายต่อทาง ก่อน ผลกระทบต่อการ ได้รับการทำหัดการทั้งภายนอกและภายในหน่วยงานผิด การได้รับยา ผลิตภัณฑ์เลือด และการ รักษาพยาบาลที่ไม่ควรได้ ตลอดจนการรับใหม่ รับซ้ำ และการจำนำยาทางกลับบ้านผิดคนให้ กลับฟ่อแม่ จึงเป็นหน้าที่ของบุคลากรทางสุขภาพทุกคนที่เกี่ยวข้องกับทางที่จะเป็นผู้ป้องกัน ความคลาดเคลื่อนในการระบุตัวทางที่อาจเกิดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลวัลย์ วิภาวดี (2550) กล่าวว่าบิดามารดาที่มีบุตรเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยทางแยกเกิด ย่อมมีความวิตก

กังวลเคร้าโค กเครียด จากปัญหาต่างๆ เช่นความอ่อนแรงของอาการป่วยของบุตร ปัญหาทางเศรษฐกิจ การปรับตัวกับเจ้าหน้าที่ การติดต่อสื่อสาร แม้ว่าทางสามารถรอดชีวิต แต่บางรายเมื่อจำาน่ายกลับบ้านพร้อมความพิการ เรื้อรังจากพยาธิสภาพของโรค หรือจากผลการรักษา บทบาทสำคัญของพยาบาลในการเตรียมความพร้อม วางแผนให้ครอบครัวสามารถปรับตัวเผชิญความเครียดตั้งแต่เมื่อทราบว่ามีชีวิตอยู่ในโรงพยาบาล จนจำาน่ายกลับบ้าน และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัญชลี ประเสริฐ (2549) กล่าวถึงความสามารถในการดูแลทางกระยะสุดท้ายเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งที่ห้ามความสามารถสำหรับพยาบาลอย่างยิ่งโดยเฉพาะพยาบาลในไอซีयู การพัฒนาทักษะการดูแลเด็กป่วยภาวะไก่ตายและการดูแลครอบครัวจึงจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการช่วยเหลือผู้ป่วยที่อยู่ในระยะสุดท้ายของชีวิตให้ตายอย่างสงบ ในสภาพที่ดีจะช่วยให้ชีวิตและศักดิ์ศรีของความเป็นบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นเป้าหมายของทีมที่ดูแลผู้ป่วยในไอซียู ดังนั้นสมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทางการรักษาและเกิดวิกฤต จึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต

2.2 สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทางแรกเกิดวิกฤต

สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทางแรกเกิดวิกฤตที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.67-4.75 ประกอบด้วย (1) สามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว รวมทั้งสามารถใช้อุปกรณ์ในการติดตามสัญญาณชีพของทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) สามารถช่วยการถ่ายพยาบาลแรกเกิดร่วมกับแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเริ่มทำการถ่ายฟืนคืนชีพทางการแรกเกิดก่อนแพทเทิร์มมาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) สามารถดูแลอุณหภูมิทางรักและใช้อุปกรณ์ในการควบคุมอุณหภูมิ ได้แก่ ตู้อบ (incubator) ตู้อบเคลื่อนที่ (transport incubator) และเครื่องให้ความอบอุ่นชนิดแฟร์วันส์ (radiant warmer) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (4) สามารถดูแลให้อาหารทางแรกเกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้อาหารทางสายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ รวมถึงการประเมินความพร้อมในการให้นมโดยช้อน ด้วยหรือดูดจากขวดนม และการให้นมมารดา (5) สามารถให้การพยาบาลทางรักและทำงานร่วมกับแพทย์ในการทำหัดและการที่มีความเสี่ยงสูงได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การใส่สายสวนหลอดเลือดสายสะตือ การใส่ห้องหลอดลมคอ การถ่ายเปลี่ยนเลือดและ การใส่ท่อระบายน้ำทางอากาศหรือน้ำในโพรงเยื่อหุ้มปอด (6) สามารถดูแลทางแรกเกิดวิกฤตขณะเคลื่อนย้ายหรือส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (7) สามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้น เมื่ออุปกรณ์ที่ใช้กับทางแรกเกิดวิกฤตขัดข้องหรือเกิดปัญหา และ สมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับ

ความสำคัญมาก โดยมีค่ามัธยฐาน 4.24 ได้แก่ (1) สามารถประเมินและจัดการความปวดในทารก แรกเกิดได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยครั้นี้สอดคล้องกับ Trent Neonatal Intensive Care Network Competency Group (The National Health Service: NHS, 2004) ซึ่งกำหนดกรอบ สมรรถนะพื้นฐานของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในเรื่องการให้สารอาหารทารก การ ควบคุมอุณหภูมิร่างกายทารก การดูแลความสะอาดร่างกายทารก การดูแลผิวนังทารก การ ช่วยฟื้นคืนชีพทารก และการประเมินและบรรเทาความปวด และเพิ่มเติมสมรรถนะที่เกี่ยวข้องใน เรื่องการดูแลระบบหายใจ การรับใหม่ การจำหน่ายทารก การดูแลทารกที่กำลังจะเสียชีวิต การ เคลื่อนย้ายส่งต่อทารก การดูแลสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย และการติดตามบันทึกและเฝ้าระวัง ลักษณะอาการผิดปกติของทารก สอดคล้องกับแนวคิดของพิมลรัตน์ ไทยธรรมยานน์(2545:11) ที่กล่าวว่าการขาดออกซิเจนในระยะปริกำเนิดเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ทารกเสียชีวิตและพิการได้ มาก ประมาณร้อยละ 90 ของผู้ป่วยปัญญาข่อนชนิด cerebral palsy (CP) เกิดจากสาเหตุนี้ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดจึงต้องมีทักษะความสามารถในการปฏิบัติการ ช่วยเหลือทารกแรกเกิดช่วยเหลือทารกที่มีภาวะขาดออกซิเจน และมีการทำงานเป็นทีมโดยรู้ บทบาทตนของเพื่อช่วยเหลือทารกได้อย่างรวดเร็วไม่เสียเวลา รวมถึงสามารถให้การดูแล ประคับประคองทารกหลังพ้นภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ อริญญา สมนະไพบูล (2549:182) ที่กล่าวว่าการเฝ้าระวังติดตาม (monitoring) เป็นวิธีการที่ จำเป็นซึ่งทำให้การดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตมีประสิทธิภาพมากขึ้นและยังครอบคลุมถึงการเฝ้า ระวังข้างเตียง ได้แก่การบันทึก vital signs ติดตามผลทางห้องปฏิบัติการประเมิน intake output รวมทั้งการบันทึกเครื่องช่วยหายใจในรายที่ใส่เครื่องช่วยหายใจและรายงานแพทย์หรือให้การ พยาบาลช่วยเหลือในเบื้องต้นได้ถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับแนวคิดของ ภูเก็ต ตันติวิท (2542) กล่าวว่าการเคลื่อนย้ายทารกควรทำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุดและ ทารกได้รับการดูแลที่เหมาะสมเร็วที่สุด การส่งต่อทารกโดยพยาบาลที่มีความชำนาญและมี อุปกรณ์พร้อม ทำให้ความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนหรืออุบัติเหตุ เช่น สายให้สารน้ำทางหลอด เลือด (intravenous catheter) เลื่อนหลุด หรือ ห่อหลอดลมคงเลื่อนหลุดโดยไม่ตั้งใจ (accidental extubation) เกิดขึ้นน้อยลง ดังนั้นสมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิด วิกฤตจึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.3 สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล

สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล ที่ผู้เขียนชี้มีความเห็น
สอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามาตรฐาน 4.69 -4.75
ประกอบด้วย (1) สามารถเฝ้าระวังสังเกตและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของทารก
ในภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว (2) สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการ
พยาบาลครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์
และจิตวิญญาณ (3) สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตามหลักการบันทึก (4) สามารถ
วางแผนจำหน่วยทารกเหมาะสมกับทารกแต่ละราย และสมรรถนะที่ผู้เขียนชี้มีความเห็น
สอดคล้องกันว่ามีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่ามาตรฐาน 4.24 ได้แก่ (1) สามารถอ่านค่าผล
ตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพรังสีปอดและแปลผลการตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte,
blood gas, EKG และ X-ray ซึ่งผลการวิจัยครั้นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Linda and Carolyn
(1993) กล่าวถึงการวางแผนและให้การพยาบาลทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤตต้องอาศัย
ความสามารถของพยาบาลและทีมบุคลากรทางการแพทย์ในการประเมิน ตัดสินใจและให้การ
พยาบาลซึ่งมีลักษณะเฉพาะทาง พยาบาลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีทักษะ
และความรับผิดชอบในการดูแลทารกและครอบครัวให้ปลอดภัยในช่วงเวลาวิกฤตได้ สอดคล้องกับ
แนวคิดของวัชตะวรรณ โอบพิริยกุล (2544) กล่าวถึงบทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาล
ทารกแรกเกิดวิกฤต คือจัดการและให้การพยาบาลแก่ทารกภาวะวิกฤตและครอบครัวโดยเริ่มต้นด้วยการ
ประเมินสภาพของทารกและครอบครัว การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและ
การประเมินผลการพยาบาล สอดคล้องกับแนวคิดของเพญจันทร์ แสนประสาน (2548) กล่าวถึง
การใช้กระบวนการพยาบาลและการบันทึกทางการพยาบาลเป็นสมรรถนะหนึ่งที่ใช้ในการประเมิน
สมรรถนะของพยาบาลระดับปฏิบัติการ และสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและ
การผดุงครรภ์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.
2540 (สภากาชาด 2545) ได้กล่าวถึงการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล
และการผดุงครรภ์ด้วยใช้กระบวนการพยาบาลแก่ผู้รับบริการอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในระดับบุคคล
กลุ่มบุคคล ครอบครัว และชุมชน ตามศาสตร์และศิลปะการพยาบาลในด้านการส่งเสริมสุขภาพ
การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ โดยผู้รับบริการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม
และมีการประสานความร่วมมือในทีมการพยาบาลและทีมสนับสนุน ฯ และกล่าวถึงการบันทึก
ทางการพยาบาลให้ครอบคลุมการดูแลผู้รับบริการตามกระบวนการพยาบาล โดยครบถ้วน ถูกต้อง
ตามความเป็นจริง ชัดเจน ง่ายต่อการอ่านและสามารถใช้เพื่อประเมินคุณภาพบริการ

การพยาบาลและการพดุงครรภ์ได้ ดังนั้นสมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล จึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.4 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามาตรฐาน 4.65 - 4.75 ประกอบด้วย (1) สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม (2) สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและสามารถชี้แจงให้เพื่อนร่วมงานได้อย่างชัดเจน (3) สามารถบริหารความเสี่ยงและมีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง (4) สามารถบริหารจัดการทีมในการช่วยเหลือพยาบาลเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการงาน จัดลำดับความสำคัญขั้นตอนการทำงานและสามารถสร้างแรงจูงใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่ามาตรฐาน 4.30 - 4.37 ได้แก่ (1) สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงานตามทักษะความสามารถในการดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างเหมาะสม (2) สามารถจัดสรรทรัพยากร เวชภัณฑ์ให้พร้อมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน (3) มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทนพิทักษ์ประโยชน์ของทารกและบุตรสาวของทารก และ (4) สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยาบาลใหม่ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสภาการพยาบาลนิวซีแลนด์ (Nursing Council of New Zealand 2005) ซึ่งกำหนดสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ เป็น 4 ประการ คือ (1) บทบาทความเป็นวิชาชีพ (professional responsibility) (2) การบริหารจัดการการให้การพยาบาล (management of nursing care) (3) การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (interpersonal relationship) และ (4) การทำงานร่วมกันเป็นทีมและพัฒนาคุณภาพการพยาบาล (interprofessional health care and quality improvement) สอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 (สภากาชาดไทย 2545) กำหนด สมรรถนะของพยาบาลได้แก่แสดงภาวะผู้นำและสามารถจัดการงานของ ผลงานที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม คือ มีวิสัยทัศน์ สามารถวางแผน แก้ปัญหา และตัดสินใจ รับผิดชอบงานในหน้าที่ วางแผนและจัดการทรัพยากร และเวลา เจรจาต่อรองเพื่อรักษาประโยชน์ของผู้ใช้บริการและงานที่รับผิดชอบ ประสานงานกับผู้ร่วมงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาคุณภาพของงานอย่างต่อเนื่อง จัดการให้ผู้ใช้บริการได้รับการบริการที่มีคุณภาพ และปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าทีมหรือ สมาชิกทีม สอดคล้องกับกองการพยาบาล (2539) ได้อธิบายบทบาทตามลักษณะงานของ

พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ ในด้านการบริหารจัดการของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ คือมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การดูแล ภายนอกผู้ป่วยหรือหน่วยงาน เพื่อประกันคุณภาพ ของการให้บริการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการสร้างทีมการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการดูแล ผู้ป่วยและครอบครัว วิเคราะห์ปัญหา แก้ไขอุปสรรคที่เกิดจากระบบงานมีส่วนร่วมในโครงการ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสุขภาพอนามัยในหน่วยงานที่ปฏิบัติ ประเมินการให้บริการพยาบาลในหอผู้ป่วย หรือหน่วยงาน ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหอผู้ป่วยหรือหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง ร่วม ประชุมปรึกษาหารือกับผู้บริหารทางการพยาบาลเพื่อประเมินคุณภาพการให้บริการพยาบาลใน หอผู้ป่วยหรือหน่วยงานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มงานโรงพยาบาล หรือองค์กรวิชาชีพ และสอดคล้องกับแนวคิดของวิมลวัลย์ วงศ์ฟ้า (2550) กล่าวว่าการบริหารความเสี่ยงเป็น สมรรถนะด้านหนึ่งที่สำคัญมากเนื่องจากหากที่นั่นอนรักษาระบบที่ดีในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดมีความ เสี่ยงรอบด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงต่อความผิดพลาดด้านการรักษา อันตรายอันเกิดจากความไม่ เที่ยงตรงของอุปกรณ์ เครื่องมือทางการแพทย์ การขาดความระมัดระวังของเจ้าหน้าที่ สาเหตุจาก การขาดประสิทธิภาพ การไม่ใส่ใจ ความเลินเล;o ตลอดจนสิ่งแวดล้อม เช่น แสง เสียง ซึ่งความ รุนแรงถึงขั้นพิการ หรือเสียชีวิต ดังนั้นพยาบาลที่ดูแลทารกต้องมีวิสัยทัศน์ ตลอดจนคำนึงถึง ผลลัพธ์เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น โดยร่วมกันสร้างมาตรฐาน แนวปฏิบัติให้มีความ ปลอดภัยสูงสุด ดังนั้นสมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ จึงเป็นสมรรถนะด้านที่ สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.5 สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร

สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.60 - 4.74 ประกอบด้วย (1) มีทักษะในการสื่อสารด้วยคำพูดที่ชัดเจนและท่าทางในการสื่อสารเหมาะสมกับ ทีมสุขภาพ บิดามารดาและญาติของทารก (2) มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความ โอบอ้อมอารี มีน้ำใจและอีืออาทรอต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน (3) มีทักษะการเป็น ผู้ฟังที่ดี (4) มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพและทำงานร่วมกับทีมพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสนุนวิชาชีพ และสมรรถนะที่ผู้เชี่ยวชาญมี ความเห็นสอดคล้องกันว่ามีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.80 ได้แก่ (1) สามารถใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับลักษณะของพยาบาลวิชาชีพตามพระราชบัญญัติ วิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 (สภากาชาดไทย 2545) ได้

กำหนดໄว้คือมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จากลักษณะงานพยาบาลที่ต้องมีการติดต่อกันหลายๆ หน่วยงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรอื่นเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของพยาบาลวิชาชีพจะช่วยให้ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และกำหนดลักษณะพยาบาลวิชาชีพในเรื่องความรู้ ความสามารถทางด้านภาษา นอกจากภาษาไทยแล้ว พยาบาลควรสามารถพูดได้อีกอย่างน้อย 1 ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล ผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาจะช่วยให้ค้นคว้าและเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้เร็วขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของ สมจิต หนูเจริญกุล (2544) กล่าวว่าบทบาทที่สำคัญพยาบาลวิชาชีพ ได้แก่ เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่ (care provider) เป็นผู้ติดต่อสื่อสาร (communicator/helper) เป็นผู้สอน (teacher) เป็นที่ปรึกษา (counselor) สอดคล้องกับผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยแอลส์ตันร่วมกับโรงพยาบาลฮิลcrest ในประเทศสหรัฐอเมริกา (Langston University and Neonatal Intensive Care Unit ,Hillcrest Medical Center 2001) พบว่าบิดามารดาที่มีบุตรรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนักทางแรกแรกเกิดมีความต้องการที่จะได้รับการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับแผนการรักษาและหัดถูกการต่างๆ รวมทั้งต้องการให้พยาบาลแสดงออกถึงความเห็นใจ เข้าใจ รับฟังปัญหาและเข้าใจความวิตกกังวลของบิดามารดา สอดคล้องกับแนวคิดของชีวะวรรณ คงชัย (2546) กล่าวว่าการดูแลผู้ป่วยวิกฤตต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม โดยยึดเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยวิกฤตซึ่งต้องปฏิบัติภายใต้เวลาอันจำกัด ดังนั้นบุคลากรควรมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบของตนและพร้อมที่จะประสานความร่วมมือชึ้นกันและกัน สิงประกอบสำคัญของการทำงานเป็นทีมคือ สัมพันธภาพ การยอมรับชึ้นกันและกัน ความไว้วางใจกัน ให้เกียรติและยกย่องชึ้นกันและกันของบุคคลในทีม นอกจากนี้การประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสนุนวิชาชีพมีความสำคัญเนื่องจาก ผู้ป่วยวิกฤตมีความต้องการการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตที่เกิดขึ้น การตัดสินใจแก้ปัญหาของผู้ป่วย ต้องได้มาจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางระหว่างทีมผู้ดูแล พยาบาลมีบทบาทเป็นผู้ประสานระหว่างแพทย์ ผู้ป่วยและครอบครัว นักกายภาพบำบัด โภชนาการ นักจิตบำบัด นักสังคมสงเคราะห์เป็นต้น และสอดคล้องกับแนวคิดของบุญใจ ศรีสติตย์ราภูร (2550) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (interpersonal relationship) เป็นพื้นฐานสำคัญก่อให้เกิดความสามัคคี ความร่วมมือ ความไว้วางใจชึ้นกันและกัน ช่วยเสริมสร้างบรรยายกาศการทำงานและทำให้การดำเนินงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งทำให้ผู้ปฏิบัติงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความผูกพันด้านจิตใจต่อองค์กร วิชาชีพพยาบาลเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งต้องมีการทำงานร่วมกับบุคลากรที่มีสุขภาพและต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วย ผู้ใช้บริการ ครอบครัวและ

ญาติ และบุคลากรพยาบาลทุกระดับ พยาบาลจึงต้องมีความสามารถสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ดังนั้นสมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร จึงจัดเป็นสมรรถนะที่สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.6 สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ

สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ ที่ผู้เรียนสามารถมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่ามาตรฐาน 4.60 -4.74 ประกอบด้วย (1) มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทัศนคติติดต่องานที่ทำและวิชาชีพ (2) มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์ (3) มีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต (4) สามารถคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิดรวบยอดเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี (5) ให้ความรู้และพัฒนาตนเองโดยศึกษาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และจากเว็บไซต์ รวมทั้งอบรมวิชาการเฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง (6) มีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเชี่ยวชาญต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ (7) รักเด็ก มีความนุ่มนวล ใจเย็น และ (8) มีความยึดหยุ่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ พิรุณ รัตนวนิช (2545) กล่าวว่าทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเป็นสิ่งที่สำคัญมากเนื่องจากพยาบาลเป็นบุคคลที่ต้องปฏิบัติงานทั้งกับผู้ร่วมงานและผู้รับบริการที่มีความหลากหลาย หากขาดทัศนคติและแรงจูงใจที่ดี เมื่จะมีความรู้ความสามารถเพียงได้ก็ตามย่อมยากที่จะได้ผลงานที่ดี การมีทัศนคติที่ดีย่อมเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วง สอดคล้องกับแนวคิดของพิมลรัตน์ ไถยธรรมยานน์ (2545:65) กล่าวว่าพยาบาลในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดจึงต้องมีความนุ่มนวลมีความรู้ความชำนาญในการดูแลทารก และมีใจรักเด็กและรักงานทางด้านนี้ซึ่งค่อนข้างหนักกว่าหน่วยงานอื่นๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ รัชตะวรรณ โอพารพิริยกุล (2544) กล่าวว่าคุณลักษณะที่สำคัญมาก ของพยาบาลที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต จะต้องมีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต รักเด็ก มีความนุ่มนวล ใจเย็น และมีความยึดหยุ่น สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลวัลย์ วโรพาร (2549) กล่าวว่าพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิดจึงต้องมีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเชี่ยวชาญต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิดรวบยอดเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี สอดคล้อง กับมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาล และการพดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 (สภากาชาดไทย 2545) กล่าวถึง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพว่า พยาบาลต้องมีสมรรถนะในเรื่องการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้าง

คุณค่าในตนเอง ดังนั้นสมรรถนะด้านทักษะบุคลิกภาพและคุณลักษณะ จึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พนารัตน์ วิศวเทพนิมิต (2539) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะที่เพิ่งประสบของบัณฑิตทางพยาบาล ศาสตร์ ในพ.ศ.2544 ถึง 2549 พบร่วมกับพยาบาลครัวมีสมรรถนะด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นสมรรถนะด้านทักษะบุคลิกภาพและคุณลักษณะ จึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญ ด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

2.7 สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล

สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สอดคล้องกันว่า เป็นสมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่ามัธยฐาน 4.00 - 4.45 ประกอบด้วย (1) สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรในหน่วยงานได้ (knowledge management) (2) มีทักษะการอ่านงานวิจัย สืบค้นวิเคราะห์ สร้างเคราะห์และนำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน (3) มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล (4) ความรู้และสามารถใช้เทคโนโลยี สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ(5) มีส่วนร่วมในงานวิจัยหรือร่วมมือในการทำวิจัย การติดตามงานวิจัย ผลการวิจัยครั้นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของเพญจันทร์ แสนประสาน และคณะ (2548) กล่าวว่าการจัดการความรู้ทางการพยาบาล เป็นการสร้างให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นปรัชญาหรือกระบวนการที่จะช่วยให้มีการสร้าง รวมรวม จัดระบบ เผยแพร่ความรู้ทางการพยาบาล พิสูจน์ได้โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการ พยาบาล เกิดการปฏิบัติที่ดีที่สุด (best practices) ส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และ นวัตกรรมทางการพยาบาล สอดคล้องกับแนวคิดของสมจิต หนูเจริญกุล (2544) กล่าวถึงบทบาท ที่สำคัญพยาบาลวิชาชีพคือเป็นผู้มีบทบาทด้านการวิจัย (research) สอดคล้องกับกองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2539) ได้อธิบายบทบาทตามลักษณะงานของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ ในด้านวิชาการของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ คือมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการให้แก่เจ้าหน้าที่ทางการพยาบาล ให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพบริการพยาบาล สอดคล้องกับแนวคิดของเรณู พุกบุญมี (2549) กล่าวถึง การปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence based nursing practice) เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในยุคของการปฏิรูประบบสุขภาพ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพทางการพยาบาล ตลอดจนส่งเสริมการใช้สารสนเทศและเครือข่าย ข้อมูลทางการพยาบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและส่งเสริมการทำงานแบบ

สหวิทยาการ (multidisciplinary team) เพื่อประสานการดูแลให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ป่วยมากที่สุด พยาบาลผู้ให้การดูแลผู้ป่วยเด็กที่อยู่ในภาวะวิกฤตจำเป็นต้องพัฒนาและใช้ความรู้ในการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวควบคู่ไปกับหลักการที่ถูกต้องเพื่อนำไปสู่การพยาบาลที่ดีที่สุด (best practice) ทั้งนี้เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการดูแลที่ให้กับเด็ก ป่วยและครอบครัว และสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 (สภากาชาดไทย 2545) ได้กล่าวถึง การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์บน พื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย โดยยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง มีการทบทวน ประเมินกระบวนการ การดูแลผู้ป่วย เป็นระบบ มีการนำความรู้ จากการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์อย่างต่อเนื่อง และกล่าวถึง การจัดการ การดูแลต่อเนื่อง ให้ผู้รับบริการได้รับการดูแลที่สอดคล้องกับภาวะสุขภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวางแผนร่วมกับทีมสุขภาพ ผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้รับบริการในการดูแลตนเอง และสามารถใช้แหล่งประโยชน์ในการดูแลตนเองอย่างเหมาะสม ดังนั้นสมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล จึงเป็นสมรรถนะด้านที่สำคัญด้านหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เพื่อการพัฒนา สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ได้ดังนี้

- 3.1.1 ควรมีการนำเอาสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการ จัดทำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตที่ ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด สร้างเกณฑ์มาตรฐาน และพัฒนาเกณฑ์ให้สามารถ ใช้ได้อย่างสมบูรณ์เพื่อประเมินระดับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต เป็น แนวทางในการพิจารณาส่งเสริมให้พยาบาลที่มีความสามารถมีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพ และ สนับสนุนให้พยาบาลที่ยังขาดสมรรถนะในด้านต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการพัฒนาเพื่อให้ได้สมรรถนะ ตามที่กำหนด

3.1.2 ความมีการนำสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นไปเป็นแนวทางการพัฒนา

ศักยภาพการปฏิบัติงานของพยาบาลในหอผู้ป่วยหนักทางแรกเกิดให้ได้มาตรฐาน โดย การจัดหลักสูตรอบรมพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักทางแรกเกิด ตั้งแต่เริ่มปฐมนิเทศ พยาบาลใหม่ที่จะเข้าทำงาน และหลักสูตรอบรมพัฒนาพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต ทุกคน โดยนำสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นไปเป็นแนวทางการเตรียมหลักสูตรอบรมให้ครอบคลุมทั้ง สมรรถนะด้านความรู้ ทักษะและ คุณลักษณะ เพื่อพัฒนาคุณภาพงานการปฏิบัติงานการพยาบาล ทางแรกเกิดวิกฤต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.3 ความมีการนำสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นไปเป็นแนวทางในการพัฒนา

หลักสูตรในการอบรมพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advance Practitioner) ได้แก่ พยาบาลเด็กปฏิบัติทางแรกเกิด (Neonatal nurse practitioner) และพยาบาลผู้มีความรู้ความ ชำนาญเฉพาะสาขา (Clinical nurse specialist) โดยนำสมรรถนะที่ได้จากการวิจัยทั้ง 7 ด้าน มา จัดเป็นหลักสูตร เพื่อให้ครอบคลุมทั้งด้านบริหาร ด้านวิชาการและด้านเทคนิคการปฏิบัติการ พยาบาล สามารถดูแลทางแรกเกิดวิกฤตที่มีปัญหาอย่างมากขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ

3.1.4 เป็นแนวทางในการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพเข้าปฏิบัติงานในหอ ผู้ป่วยหนักทางแรกเกิด โดยนำสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นมาเป็นเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากร ซึ่ง ควรพิจารณาถึงทั้งสมรรถนะด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลทางแรกเกิดวิกฤต และ สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

3.2.1 ความมีการวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาล วิชาชีพ ที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต จำแนกตามระดับความสามารถและตามบันไดวิชาชีพ

3.2.2 ความมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาฐานปัจจัยการประเมินสมรรถนะพยาบาล วิชาชีพ ที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต

3.2.3 ความมีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับพยาบาล ที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพ

3.2.4 ความมีการวิจัยต่อเนื่องโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อให้ได้ตัวชี้วัด สำหรับนำไปใช้ในการประเมินสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤตที่ ขัดเจนยิ่งขึ้น

3.2.5 ความมีการวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลและมีผลต่อสมรรถนะ ของ พยาบาลวิชาชีพวิชาชีพที่ดูแลทางแรกเกิดวิกฤต

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2539) บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ
ของเจ้าหน้าที่ทางการพยาบาลที่ปฏิบัติการในโรงพยาบาล กรุงเทพมหานคร
ธรรมศาสตร์
- กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2542) การพัฒนาการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ
มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล ใน กฤษดา แสงวงศ์ และคณะ บรรณาธิการ
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กอบกุล พันธ์เจริญกุล (2547) การปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง สาขาวิชาพยาบาลมารดา
ทารก และการผดุงครรภ์ ประมวลการประชุม พยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 12
กรุงเทพฯ LT.เพรส
- กุลยา ตันติพลาชีวะ (2532) “การพัฒนารูปแบบการฝึกปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน
สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์: วิธีการใช้สมรรถนะ” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎี
บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกณฑ์ บุญอ่อน (2522) เทคนิคในการวิจัย ครุปริทัศน์ 10, 10 (ตุลาคม)
- จริพร สาลี (2546) “การศึกษาการจัดอัตรากำลังบุคลากรทางการพยาบาลตามความต้อง<sup>การทางการพยาบาล ในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด: กรณีศึกษาสถาบันสุขภาพเด็ก
แห่งชาติมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</sup>
บริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉวีวรรณ ชังชัย (2546) ความก้าวหน้าในการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ประมวลการประชุม
พยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 12 กรุงเทพมหานคร LT.เพรส
- ဓรงค์วิทย์ แสนทอง (2547) มาตรฐาน Competency กันถือ กรุงเทพมหานคร เอชาร์เซ็นเตอร์
นฤมล กิจจานนท์ (2540) “ตัวประกอบสมรรถนะพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต
โรงพยาบาลรัฐ” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหานครบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นุญใจ ศรีสติตย์นราภรณ์ (2550) ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
ญแอนด์ไอ อินเตอร์เนชันแนล
- . (2550) ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดองค์กรพยาบาล ในศตวรรษที่ 21
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- บุญนະ รอดทิม (2547) “การสร้างมาตรฐานการพยาบาลทางคลอดก่อนกำหนด โรงพยาบาลเพชรบูรณ์” รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประชา นันท์กุมิตร และ คณะ (2550) แนวทางปฏิบัติการป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้ยาผิดชนิด ใน วีณา จีระแพทัย และ เกรียงศักดิ์ จีระแพทัย บรรณาธิการ การบริหารความปลอดภัยของผู้ป่วย แนวคิด กระบวนการ และแนวปฏิบัติ ความปลอดภัยทางคลินิก กรุงเทพมหานคร ค่านุทธาการพิมพ์ ประสงค์ ศุภินดา และ ประพุทธ ศิริปุณย์ (2525) “ทารกแรกเกิดและคำจำกัดความ” ใน ประพุทธ ศิริปุณย์ และ อรุณ บุญประกอบ บรรณาธิการ ทารกแรกเกิด โครงการตำราศิริราช คณะแพทย์ศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร พนารัตน์ วิชเวฒนินทร์ (2539) “สมรรถนะที่เพิ่งประสงค์ของบัณฑิตทางพยาบาลศาสตร์ ใน พ.ศ.2544 ถึง 2549” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พรรณี ชีระบุญชัยกุล (2545) “การสร้างมาตรฐานวางแผนการจ้าน่ายทางคลอดก่อนกำหนด ในโรงพยาบาลราชสีมา” รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ขอนแก่น พิมลรัตน์ ไวยธรรมยานนท์ (2545) การคุ้มครองทารกแรกเกิด พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ชัยเจริญ พิรุณ รัตนวนิช (2545) คุณภาพบริการด้านสาธารณสุขสำหรับพยาบาล นนทบุรี นายดี พับลิชชิ่ง เพ็ญจันทร์ แสนประสานและคณะ (2548) การจัดการทางการพยาบาลสู่การเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร สุขุมวิทการพิมพ์ ภูเก็ต ตันติวิท (2542) “การคุ้มครองผู้ป่วยทารกแรกเกิดระหว่างการเคลื่อนย้าย” ใน เอกสาร ประกอบการการอบรมวิชาการ *Transport medicine in perinatal care* 8 มกราคม 2542 โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ นาลัย มั่งชุม (2549) “Prevention of Nasocomial Infection” ใน สายรุ้ง ศภาณุรัตนชาติ บรรณาธิการ *Essential Neonatal Problem* กรุงเทพมหานคร บริษัทสนับสนุนเพลส

รัชตะวรรณ โอบพิริยกุล (2544) การพยาบาลทางการเกิดภาวะวิกฤต กรุงเทพมหานคร เทกซ์ เอ็นด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น

รัชฎา อนันต์วรปัญญา และ คณะ (2550) “แนวทางปฏิบัติการป้องกันการระบุตัวทางการพิคคลาด” ใน วีณา จีระแพทย์ และ เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์ บรรณาธิการ การบริหาร ความปลอดภัยของผู้ป่วย แนวคิด กระบวนการ และแนวปฏิบัติ ความปลอดภัยทาง คลินิก กรุงเทพมหานคร ด้านสุขชาการพิมพ์

รัชนี ศุจิจันทร์ตัน (2546) การบริหารบุคคลทางการพยาบาล กรุงเทพมหานคร บุณศิริการพิมพ์ เรณุ พุกบุญมี (2549) “การประกันคุณภาพการพยาบาลเด็กป่วยภาวะวิกฤต” ใน สุการ์ตัน ไวยีตา และคณะ บรรณาธิการ *New Trend in Pediatric Critical care Nursing* กรุงเทพมหานคร ดีไซด์

. (2549) “Humanistic Nursing Approach in Pediatric Critical care” ใน สุการ์ตัน ไวยีตาและคณะ,บรรณาธิการ *New Trend in Pediatric Critical Care Nursing* กรุงเทพมหานคร บริษัทดีไซด์

วิจิตรา ศรีสุพรรณ (2549) เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง การพัฒนาสนับสนุนการ ปฏิบัติการพยาบาล วันที่ 31 สิงหาคม ถึง วันที่ 1 กันยายน 2549 ห้องประชุมใหญ่ อาคารพิทยพัฒน์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วิมลวัลย์ วโรพาร (2549) “Current and trend in nursing management in VLBW infant” *New Trend in Pediatric Critical Care Nursing* กรุงเทพมหานครฯ ดีไซด์

. (2550) “Parent Empowerment: Practice Model at Ramathibodi Hospital” ใน สุนทร ช้อเพ่าพันธุ์ บรรณาธิการ *Neonatology 2007* กรุงเทพมหานคร ธนาเพลส สถาการพยาบาล (2546) สมรรถนะหลักที่จำเป็นของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการพดุง ครรภ์ ค้นคืนวันที่ 5 มีนาคม 2550 จาก

<http://www.tnc.or.th/knowledge/know05.html>

สถาการพยาบาล (2545) พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 กรุงเทพมหานคร กรมที่ดิน เดอะเบสท์ กราฟฟิค เอ็นด์ ปรินท์

สมจิต หนูเจริญกุล (2544) การพยาบาล:ศาสตร์ของการปฏิบัติ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร

สิริพร โกวิเทววงศ์ (2547) “การศึกษาด้วยประกอบสมรรถนะพยาบาลหัวหน้าเวรหอผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลรังสี” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ชุมพลกรณ์มหาวิทยาลัย

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548) แนวทางพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย *Competency Based Learning* กรุงเทพมหานคร ศิริวัฒนาอินเตอร์พริน

สุนทร ช้อเพ้าพันธุ์ (2550) *Scope and Perspective in Neonatology* ใน วารสาร์ แสงทวีสิน และคณะ บรรณาธิการ ปัญหาทางการแพทย์แรกรเกิด กรุงเทพมหานคร ธนาเพลส

สุภารัตน์ ไวย์ตา และ คณะ (2549) "New Trend in Pediatric Critical care" มหาวิทยาลัย มหิดล

สุนิสา พันธ์คำ (2546) "การสร้างมาตรฐานการพยาบาลทางการแพทย์แรกรเกิดขณะใส่เครื่องช่วยหายใจ ในหอผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลศรีสะเกษ" รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาล ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุนิสา วัคยะเพ็ชร์ (2533) "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานของ พยาบาล หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุนีย์ เหมะประลิท (2536) สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง สมรรถนะ ของข้าราชการ 31 มกราคม 2548

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เด็กแรกรเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (18 เมษายน 2550) กันถ้วนวันที่ 25 เมษายน 2550 จาก <http://www.nhso.go.th>

อัญชลี ประเสริฐ (2549) "End of Life Care" ใน สุภารัตน์ ไวย์ตา และ คณะ บรรณาธิการ *New Trend in Pediatric Critical care Nursing* มหาวิทยาลัยมหิดล

อาการ ภูวิทยพันธุ์ (2547) *Career Development in Practice* กรุงเทพมหานคร เอช อาร์ เช็นเตอร์ . (2548) *Competency Dictionary* กรุงเทพมหานคร เอช อาร์ เช็นเตอร์

อริญญา สุมนะไฟศา (2549) "Monitoring in critically III Child:Nursing Applications" ใน สุภารัตน์ ไวย์ตา และ คณะ บรรณาธิการ *New Trend in Pediatric Critical care Nursing* มหาวิทยาลัยมหิดล

Beal JA and others. (1999) "Responsibilities, roles & staffing patterns of nurse practitioners in the neonatal intensive care unit" *The American journal of maternal child nursing*. 1999 Jul-Aug; 24 (4)

Benner,P. (1984). *From Novice to Expert : Excellence and Power in Clinical Nursing Practice.* Menlo Park CA: Addison-Wexley.

Linda Lefrak-Okikawa and Carolyn Houska Lund. (1993). "Nursing Practice in the Neonatal Intensivecare Unit." *Care of the High-risk Neonate* (fourth edition). W.B.Saunders.

Luisa Cescutti -Butler and Kathleen Galvin . (2003) "Parents' perceptions of staff competency in neonatal intensive care unit" *Journal of Clinical Nursing* Volume 12 Issue 5 page 752-September 2003.

National Association Neonatal Nurses (NANN). (2002) "NNP Student Evaluation Tool".

Retrieved July 1,2007 from <http://www.NANN.org>.

Nursing Council of New Zealand. (2005) "Competencies for the register nurse scope of practice". Retrieved June 17,2007 from <http://www.nursingcouncil.org.nz/competencies rn.pdf>.

Trent Neonatal Intensivecare Network Competency group. (2004) "Neonatal Competency (n.d.) Framework Overview"Retrieved June,17,2007,from <http://www.nuh.nhs.uk/gmc/perinatal/documents/competency>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางการแกรกเกิด จำนวน 7 ท่าน

1. นางสาวนาลัย มั่งชنم

ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางการแกรกเกิด สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

2. นางสาวสมจิตร พูลสวัสดิ์

ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้า ICU ทางการแกรกเกิด ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหัวเฉียว

3. นางสาววินลัวลักษ์ วงศารา

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลชำนาญการระดับ 8 หัวหน้าหอผู้ป่วยไอ ซี ยู ทางการแกรกเกิด
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

4. นางสาวพิกุล บำครีนุศ

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลชำนาญการระดับ 8 หัวหน้าหอภักดิ์ผู้ป่วยเด็ก ฝ่ายการ
พยาบาล โรงพยาบาลศิริราช

5. นาวาอากาศตรีหญิง จริยา อังกานทรี

ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางการแกรกเกิด กองการพยาบาล
โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

6. นางสาวจิตติกร ทิพรัตน์

ตำแหน่งปัจจุบัน รองหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลพระรามเก้า

7. นางฉภารดี สมบูรณ์โชคดี

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลหัวหน้าหน่วย Nursery / NICU
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล

กลุ่มที่ 2 พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต จำนวน 7 ท่าน

1. นางสาวจังรักษ์ อุตรารัชต์กิจ

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลระดับ 9 และผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (APN) สาขาวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลมหาสารคาม โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

2. นางสาวจงจิต นาทรรพย์สมบูรณ์

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยนำบัววิถีชีวิตทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

3. นางสาวรุ่งนภา สง่าแสง

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลประจำการ ICU ทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต โรงพยาบาลหัวเฉียว

4. นางบุญสน ควรชุม

ตำแหน่งปัจจุบัน วิทยากรฝึกอบรมพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล

5. พ.ต.ก.หญิง พูลสิน เจริญศรี

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาล (สบ 2) หอผู้ป่วยหนักทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ

6. นางสาวรัชฎา อนันต์วรปัญญา

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลวิชาชีพ 7 หอผู้ป่วยหนักทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต กลุ่มการกิจกรรมวิชาการ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

7. นางสาวศรีกมล กันศิริ

ตำแหน่งปัจจุบัน พยาบาลวิชาชีพระดับ 6 หน่วยทางการรักษาด้วยวิถีชีวิต โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

กลุ่มที่ 3 อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญการพยาบาลทางรักแรกรักษา จำนวน 6 ท่าน

1. ศาสตราจารย์ ดร. วีณา จีระแพทย์

ตำแหน่งปัจจุบัน ศาสตราจารย์ ระดับ 10 คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ วีໄล เลิศธรรมเกว

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัญจนा ศิริเจริญวงศ์

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและวางแผน วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการรุณย์

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิดกมล ตั้งข์ทอง

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ระดับ 7 กลุ่mvิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

5. พ.ต.ท.กานดาณี พานแสง

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์(สน 3) กลุ่มงานวิชาการพยาบาล ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
วิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ

6. นางสาวศิริพร นิราพันธ์

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พยาบาล งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

กลุ่มที่ 4 แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการก רקเกิดวิกฤต จำนวน 3 ท่าน

1. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์
ตำแหน่งปัจจุบัน ศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยการก rakเกิด ภาควิชาภูมิร่วมศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
2. ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง อรดี จันทร์สุ
ตำแหน่งปัจจุบัน ศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยภูมิร่วม
โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล
3. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประชา นันท์กุนิต
ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยการก rakเกิด ภาควิชาภูมิร่วมศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

1. นางสาวมาลัย มั่งชม

ตำแหน่งปัจจุบัน

หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางการแกรกเกิด สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

ภูมิการศึกษา

ประกาศนียบัตรพยาบาลพดุงครรภ์และอนามัย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ปี พ.ศ.2513

ประกาศนียบัตรครุพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ปี พ.ศ.2519

ปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปี พ.ศ.2528

วุฒิบัตรหลักสูตรทางเดินหายใจเด็ก ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์และภาควิชาสัญญาวิทยา

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2523

ประกาศนียบัตรพยาบาลเวชปฏิบัติการแกรกเกิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2526

ประกาศนียบัตรหลักสูตรอุปกรณ์การแพทย์สำหรับหอผู้ป่วยหนัก คณะแพทยศาสตร์

ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2532

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลวิชาชีพ 12 ปี

หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทางการแกรกเกิด 25 ปี

กรรมการบริหารและวิชาการชุมนุมเวชปฏิบัติการแกรกเกิด แห่งประเทศไทย

กรรมการบริหารชุมนุมปรึกษาเนิด แห่งประเทศไทย

2. นางสาวสมจิตร พูลสวัสดิ์

ตำแหน่งปัจจุบัน

หัวหน้า ICU ทางการแกรกเกิด ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหัวเฉียว

ภูมิการศึกษา

พยาบาลศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2524

ประกาศนียบัตรพยาบาลเวชปฏิบัติการแกรกเกิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2533

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการ ICU ทางการแกรกเกิด 14 ปี

หัวหน้า ICU ทางการแกรกเกิด 12 ปี

3. นางสาววิมลวัลย์ วโรพาร

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลชำนาญการระดับ 8 และผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง(APN) สาขาวิชาพยาบาลเด็ก
หัวหน้าหอผู้ป่วยไอ ซี ยู ทารกแรกเกิด ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วุฒิการศึกษา

อนุปริญญา(พยาบาลอนามัยและพดุงครรภ์) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2518
วิทยาศาสตร์บัณฑิต(วท.บ.) พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2527
วิทยาศาสตร์มหานบัณฑิต(วท.ม) พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2538
ความชำนาญเฉพาะทาง สาขาวิชาพยาบาลเด็ก (APN) ของสถาบันพยาบาล ปี พ.ศ. 2546
Certificate of Attendance Infant Massage Instructor Training University Park, Illinois, USA.
ปี พ.ศ. 2546

Massage For Pregnancy with Post-Partum, Dallas, Texas, USA. ปี พ.ศ. 2547

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยเด็ก 16 ปี
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วย ไอ ซี ยู ทารกแรกเกิด 4 ปี
หัวหน้าหอผู้ป่วยไอ ซี ยู ทารกแรกเกิด 11 ปี

4. นางสาวพิญล จำรีบุตร

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลชำนาญการระดับ 8 หัวหน้าหอโภกบาลผู้ป่วยเด็ก ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
วุฒิการศึกษา

อนุปริญญาพยาบาลและอนามัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2519

ประกาศนียบัตรพดุงครรภ์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2520

นิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี พ.ศ. 2527

พยาบาลศาสตร์บัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2530

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด 27 ปี
หัวหน้าหอโภกบาลผู้ป่วยเด็ก 3 ปี

5. น้ำาอาทิตรีหฤทัย จริยา อังกานทรี

ตำแหน่งปัจจุบัน

หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด กองการพยาบาล
โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

วุฒิการศึกษา

ประกาศนียบัตรพยาบาลพดุงครรภ์และอนามัย โรงพยาบาลท่าหาราชกาศ ปี พ.ศ.2518
พยาบาลศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ปี พ.ศ.2530

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการห้องผู้ป่วยหนักทางกระดูกและข้อ 14 ปี
พยาบาลประจำการห้องผู้ป่วย Orthopedic 8 ปี
หัวหน้าห้องผู้ป่วยหนักทางกระดูกและข้อ 3 ปี

6. นางสาวจิตติกร ทิพรัตน์

ตำแหน่งปัจจุบัน
รองหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลพระรามเก้า

วุฒิการศึกษา

High school Certificate of Bangkok Adventist Hospital School of Nursing ปี พ.ศ.2528
High school Certificate of Bangkok Adventist Hospital School of Nurse- Midwifery
ปี พ.ศ.2529

พยาบาลศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2532

ประกาศนียบัตรพยาบาลเวชปฏิบัติทางการแพทย์เกิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2536

ประกาศนียบัตรการอบรม Mechanical Ventilation ของชั้นเรียนเวชศาสตร์ทางการแพทย์ ปี 2543

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการ Nursery / NICU 7 ปี
หัวหน้าห้องผู้ป่วย NURSERY/ NICU 10 ปี
ผู้จัดการสำนักงานพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล 3 ปี
รองหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล 4 ปี

7. นางชฎา สมบูรณ์โชคดี

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลหัวหน้าหน่วยว Nursery / NICU
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลบำราศรีอยุธยา เนื้อเรื่องเน้นแนว

วุฒิการศึกษา

พยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยมิชชัน ปี พ.ศ.2535

ประกาศนียบัตรพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตระยะสั้น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2540

ประกาศนียบัตรพยาบาลเวชปฏิบัติทางการแพทย์เกิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2546

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการ Nursery / NICU 13 ปี
พยาบาลหัวหน้าหน่วย Nursery / NICU 3 ปี

8. **นางสาวจงรักย์ อุตรารัชต์กิจ**
ตำแหน่งปัจจุบัน
พยาบาลระดับ 9 และผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูง(APN)
สาขาวิชาการพยาบาลศูนย์การเรขาศาสตร์: โรงพยาบาลมหาสารคาม
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
วุฒิการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2522
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ศรีร่วมวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2527
วุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลสาขาวิชาการพยาบาลเด็ก
จากสถาบันการพยาบาล ปี พ.ศ.2546
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
การพยาบาลผู้ป่วยเด็กเล็ก 10 ปี
การดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาระบบหายใจเด็ก 20 ปี

9. **นางสาวจงจิต นาทรรพย์สมมูลรัตน์**
ตำแหน่งปัจจุบัน
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยบำบัดวิกฤตทางการร่างกายเด็ก ภาควิชาพยาบาลศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
วุฒิการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลและการพดุงครรภ์ชั้น 1 มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2530
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2546
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วย ไอ ซี ยู ทางร่างกายเด็ก 20 ปี

10. **นางสาวรุ่งนภา สง่าแสง**
ตำแหน่งปัจจุบัน
พยาบาลประจำการ ICU ทางร่างกายเด็ก ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหัวเฉียว
วุฒิการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาลและพดุงครรภ์) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปี พ.ศ.2536
ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2545

**ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการ ICU ห้องแรกเกิด 13 ปี**

11. **นางนุญสุม ควรชุม**
ตำแหน่งปัจจุบัน
**วิทยากรฝึกอบรมพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชันแนล
รุ่นการศึกษา**
พยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยมิชชัน ปี พ.ศ.2533
**ประกาศนียบัตรพยาบาลเวชปฏิบัติทางการแพทย์ห้องแรกเกิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2537**
**ประกาศนียบัตรหลักสูตรการพยาบาลเด็กแรกเกิด สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
ปี พ.ศ.2546**
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการ Nursery / NICU 14 ปี
วิทยากรฝึกอบรมพยาบาล 3 ปี

12. **พ.ต.ก.ที่ยิ่ง พุลศิน เจริญครรช**
ตำแหน่งปัจจุบัน
**พยาบาล (สน 2) หอผู้ป่วยหนักห้องแรกเกิด กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ
รุ่นการศึกษา**
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปี พ.ศ.2527
สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ปี พ.ศ.2537
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเด็ก) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2545
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยหนักห้องแรกเกิด 12 ปี
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยหนักห้องแรกเกิด 11 ปี

13. **นางสาวรัชฎา อนันต์วรรณัญญา**
ตำแหน่งปัจจุบัน
**พยาบาลวิชาชีพ 7 หอผู้ป่วยหนักห้องแรกเกิด กลุ่มภารกิจบริการวิชาการ
สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี**
รุ่นการศึกษา
ประกาศนียบัตรพยาบาลและพุ่งกระซิ้น 1 วิทยาลัยพยาบาลรามราชนี ปี พ.ศ. 2530
ประกาศนียบัตรการพยาบาลเด็กวิกฤตนานาชาติ วิทยาลัยพยาบาลรามราชนี ปี พ.ศ. 2550

**ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยหนักทางการแรกเกิด 20 ปี**

14. นางสาวศิริกมล กันศิริ

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลวิชาชีพระดับ 6 หน่วยการแรกเกิดวิภูต โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ภูมิการศึกษา

พยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏไทย ปี พ.ศ.2537

ประกาศนียบัตรการพยาบาลเฉพาะทางสาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วยวิภูต สถาบันราชภัฏไทย

ปี พ.ศ.2548

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศูนย์รังสิต ปี พ.ศ.2550

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการหน่วยการแรกเกิดวิภูต 13 ปี

15. ศาสตราจารย์ ดร. วิณา จิระแพทย์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ ระดับ 10 คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภูมิการศึกษา

Certificate in nursing Science (Nursing and Midwifery) The Royal Thai Air force College of Nursing

M.S.N. (Nursing of the Developing Family) The catholic University of America, USA.

D.N.Sc. (Clinical Research Methodology) The Catholic University of America, U.S.A.

ปี พ.ศ.2528

Certificate of Nursing Informatics University of Maryland, U.S.A ปี พ.ศ.2542

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์

กรรมการสภากาชาดไทย 6 ปี

กรรมการเดือกรอบบุคคลเพื่อรับทุนรัตน์สุนгалฯ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 11 ปี

อ.ก.น คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา 6 ปี

ผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ส่วนประกันคุณภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 5 ปี

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการของบุคลากร สังกัดมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยลักษณ์สักย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่ และวิทยาลัยพยาบาลตำรา 12 ปี

กรรมการวิจัยทางการพยาบาลแห่งชาติ 3 ปี

16. รองศาสตราจารย์ วีໄล เดิศธรรมเทว

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ภูมิการศึกษา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2517

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (กายวิภาคศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2522

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์พยาบาล สอนภาคทฤษฎีและปฏิบัติวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

โดยเฉพาะ การพยาบาลการรักแรកเกิด 30 ปี

17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัญญา ศิริเจริญวงศ์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและวางแผน วิทยาลัยพยาบาลเกื้อกรุณาย์
ภูมิการศึกษา

การศึกษาบัณฑิต(พยาบาลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปี พ.ศ.2525

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (แม่และเด็ก) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2532

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารจัดการสาธารณสุข) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ.2548

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์พยาบาลทางด้านเด็ก 18 ปี

ผู้ตรวจการพยาบาล 3 ปี

หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ 3 ปี

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและวางแผน 2 ปี

18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิดกมล สังข์ทอง

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ระดับ 7 หัวหน้ากลุ่มวิชาสาขาเด็กฯ กลุ่มวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ภูมิการศึกษา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2524

คหกรรมศาสตรบัณฑิต (โภชนาการชุมชน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี พ.ศ.2529

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2535

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการหน่วยการรักแรកเกิดวิกฤต 16 ปี

อาจารย์พยาบาลกลุ่มวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 10 ปี

19. พ.ต.ก.กานดามณี พานแสง

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์(สม 3) กลุ่มงานวิชาการพยาบาล ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาล

โรงพยาบาลตำรวจ

วุฒิการศึกษา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบาลและการวางแผนสังคม มหาวิทยาลัยเกริก ปี พ.ศ.2538

ประกาศนียบัตรหลักสูตรพยาบาลเวชปฏิบัติทางการแพทย์

มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2538

ประกาศนียบัตรการพยาบาลเฉพาะทางสาขาการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต สถาบันราชภัฏ ไทย ปี พ.ศ.2544

ประกาศนียบัตรหลักสูตรเฉพาะทางเวชปฏิบัติทั่วไป รุ่นที่ 3 (การรักษาโรคเบื้องต้น)

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ปี พ.ศ. 2550

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์(สม 3) กลุ่มงานวิชาการพยาบาลคุณารเวชศาสตร์ และอาจารย์ประจำทีมการแพทย์

และ NICU 15 ปี

อาจารย์พิเศษการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 5 ปี

20. นางสาวศิริพร นิราพันธ์

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พยาบาล งานการพยาบาลคุณารเวชศาสตร์ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วุฒิการศึกษา

พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2542

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2548

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยไอลซีทีห้องแม่บ้าน 2 ปี

อาจารย์พยาบาลประจำหอผู้ป่วยนำบัคพิเศษห้องแม่บ้าน 2 ปี

นักกระตุ้นพัฒนาการ (พิเศษ) ประจำหน่วยพัฒนาการเด็ก 2 ปี

21. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยการแพทย์แผนไทย ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

ศิริราชพยาบาล

ที่ปรึกษากระทรวงสาธารณสุข ด้านอนามัยแม่และเด็ก ที่ปรึกษาสายใยรักแห่งครอบครัว

บุพิการศึกษา

แพทยศาสตร์บัณฑิต ปี พ.ศ.2514

บุพิบัตรกุมารเวชศาสตร์ปี พ.ศ.2518

Certificate in Neonatology (Canada)ปี พ.ศ.2526

M.P.H.(Epidemiology - Preventive Medicine) จาก George – Washington University, U.S.A.

ปี พ.ศ.2531

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล 31 ปี

Visiting Professor ที่ Georgetown University Medical center, Washington, D.C.,U.S.A. 2 ปี

22. ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง อรดี จันทวสุ

ตำแหน่งปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยกุมารเวช โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล

บุพิการศึกษา

แพทยศาสตร์บัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2514

Pediatric Training (PL1 – to PL – 3) Bridgeport Hospital, Bridgeport, Connecticut, USA ปี พ.ศ.2515- 2518

Fellowship in Neonatology (PL– 4 to PL - 5) Jewish Hospital and Medical Center of Brooklyn, New York, USA ปี

พ.ศ. 2518- 2520

Diplomate of American Board of Pediatrics ปี พ.ศ. 2520

Fellow The American Academy of Pediatrics ปี พ.ศ. 2521

Diplomate of Sub-Board of Perinatal - Neonatal Medicine ปี พ.ศ. 2530

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 ปี

Assistant Clinical Professor, Department of Pediatrics, University of Medicine and Dentistry of New Jersey,

Newark, New Jersey 7 ปี

Associate Professor of Pediatrics, St. George's University School of Medicine 3 ปี

Professor, Department of Pediatrics, Seton Hall University, School of Graduate Medical Education 4 ปี

หัวหน้าหน่วยกุมารเวช โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล 12 ปี

23. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประชา นันท์กุมิตร

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ หัวหน้าหน่วยการกแรกเกิด

ภาควิชาการเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วุฒิการศึกษา

แพทยศาสตร์บัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี พ.ศ. 2529

ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกสาขาคุณารเวชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2533

วุฒิบัตรความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาคุณารเวชศาสตร์ ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2535

Certificate in Neonatology, University of Tennessee, Knoxville U.S.A. ปี พ.ศ. 2539

Certificate in Neonatal-Perinatal Medicine, University of Tennessee, Memphis U.S.A.

ปี พ.ศ. 2542

วิทยาศาสตร์มหบัณฑิต (ระบบวิทยาลีนิก) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2546

วุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการกแรกเกิด-ปริกำเนิด แพทยสภा ปี พ.ศ. 2547

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์ ประจำภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล 9 ปี

กรรมการอบรมและสอน ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการกแรกเกิด- ปริกำเนิด แพทยสภा 2 ปี

กรรมการฝ่ายวิชาการ ชั้นรวมเวชศาสตร์ทารกแรกเกิดแห่งประเทศไทย 7 ปี

กรรมการฝ่ายวิชาการ สมาคมเวชศาสตร์ปริกำเนิดแห่งประเทศไทย 3 ปี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ รอบที่ 1

เรื่อง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลรายการแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลรายการแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด แบบ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบได้อย่างอิสระ หลังจากนั้นนำความเห็นทั้งหมดของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลรอบที่ 2

คำจำกัดความที่ใช้ในการสัมภาษณ์

การกรอกเกิดวิกฤต หมายถึง รายการแรกเกิดอายุแรกเกิด ถึง 28 วันที่มีภาวะวิกฤต ได้รับการดูแลในหอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด

พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลรายการแรกเกิดวิกฤต หมายถึง พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีประกาศนียบัตรเท่าปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี และได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่ง ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด

หอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด หมายถึง หอผู้ป่วยทั้งภาครัฐและเอกชนที่ให้การดูแลรักษาการกรอกเกิดที่มีความเจ็บป่วยอยู่ในภาวะเสี่ยง หรือภาวะวิกฤตอันตรายถึงชีวิต มีความต้องการการติดตามเฝ้าระวังและการดูแลรักษาพยาบาลอย่างใกล้ชิด จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ และอุปกรณ์พิเศษต่างๆ ที่ยุ่งยากซับซ้อนในการช่วยชีวิต มีทีมแพทย์และพยาบาลที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการติดตามเฝ้าระวังผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด ตลอด 24 ชั่วโมง

สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบ และเป็นคุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลรายการแรกเกิดวิกฤต หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักการกรอกเกิด ที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะ ที่มีความสำคัญโดยตรงกับงาน สามารถใช้ในการปฏิบัติงาน ให้สามารถสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีและมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อ.....	นามสกุล.....	120
1.2 วุฒิการศึกษา.....		
1.3 สถานที่ปฏิบัติงาน.....		
1.4 ตำแหน่งปัจจุบัน.....		
1.5 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบันนาน	ปี	
1.6 ประสบการณ์.....		

2) คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

2.1 ท่านคิดว่าพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤตจะต้องมีสมรรถนะด้านใดบ้าง	
2.2 ท่านคิดว่าสมรรถนะด้านต่างๆที่ท่านกล่าวมาจะต้องมีสมรรถนะย่ออย่างไร	
2.3 ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่	

แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย รอบที่ 2

เรื่อง สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหนักการรักษาและการรักษา

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถามความคิดเห็น

การตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 นี้ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหนักการรักษา เมื่อท่านได้พิจารณาแล้ว โปรด勾เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยความหมายของระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดเป็น 5, 4, 3, 2, 1 มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤต มีความสำคัญมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤต มีความสำคัญมาก
- 3 หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤต มีความสำคัญปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤต มีความสำคัญน้อย
- 1 หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการรักษาและการรักษาเกิดวิกฤต มีความสำคัญน้อยที่สุด

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถในการพยาบาลการรักษาและการรักษา							
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่พบบ่อยในห้องผู้ป่วย ได้แก่ ทางการเกิดก่อนกำหนด ทางโภชนาศ ไข้ในครรภ์ ภาวะหายใจลำบากในการรักษาและการรักษา ภาวะปอดการรักษาและการรักษา ขาดสารลดแรงดึงดัว ภาวะความดันปอดสูงในการรักษาและการรักษา ภาวะสำลักขึ้นท่าเข้าปอด ภาวะหายใจลำบากชั่วคราว ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะล้าไส้เนื้า โรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และ ทางพิการแต่กำเนิด						
2	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลการรักษาที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจและอุปกรณ์การให้ออกซิเจน ประเภทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
3	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลการรักษาที่ใส่ท่อหลอดคลอมคอ ทางรากที่ใส่ท่อนาโนไฟเบอร์ิงซ์ทางจมูก และทางรากที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจน ประเภทต่างๆ						
4	มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทางการรักษาและการรักษาในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
5	มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค						

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
6	มีความรู้ความสามารถคุ้มครองตัวเองจากการเจ็บป่วยได้โดยทั่วไป สามารถดูแลตัวเองได้ดี ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น						
7	มีความรู้ความสามารถในการบริหารความปอดบิดากับตนเอง ป้องกันความเสี่ยงในอาการวิกฤต ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การควบคุมอุณหภูมิร่างกาย หากการป้องกันผิดพลาด ทำลาย การใช้อุปกรณ์การแพทย์ การป้องกันการระเหิดตัวของยา ผิดพลาด และการป้องกันการติดเชื้อ						
8	มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางกายภาพ ดูแลสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระตุ้นจากแสง เสียง สามารถขัดฟันนอนและล้มพัสดุหากอยู่คนเดียว						
9	มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบผสมผสานสำหรับการรักษา (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทางการดูแลแบบแห้งๆ การใช้เสียงเพลง						
10	สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับ病员 ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดูแล病员						
11	มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวลของบุคลากรและญาติของ病员ในภาวะวิกฤต						
12	มีความรู้ในการดูแล病员และครอบครัว โดยคำนึงถึงเรื่อง uhnธรรมเนียมวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมต่างประเทศ						
13	มีความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความเสี่ยงในการฟ้องร้องและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ						
สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลการรักษาเกิดวิกฤต							
14	สามารถให้การพยาบาล病员และทำงานร่วมกับแพทย์ในการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การใส่สายสวนหลอดเลือดสายสะเอื่อ การใส่ท่อหลอดลม ก่อการถ่ายเปลี่ยนเลือดและ การใส่ท่อระบายน้ำหรือน้ำในปอด						
15	สามารถเฝ้าระวังสังเกตอาการผิดปกติและให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉิน ได้แก่ ยังต้องรวดเร็ว รวมทั้งสามารถใช้อุปกรณ์ในการติดตามสัญญาณชีพของ病员 ได้แก่ มีประสาทสัมภาระ						

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
16	สามารถช่วยฟื้นคืนชีพหากแรกเกิดร่วมกับแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเริ่มทำการช่วยฟื้นคืนชีพหากแรกเกิดก่อนแพทย์มาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
17	สามารถประเมินและจัดการความป่วยในทารกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม						
18	สามารถดูแลอุณหภูมิทารกและใช้อุปกรณ์ในการควบคุมอุณหภูมิได้แก่ ตู้อบ (incubator) ตู้อบเคลื่อนที่ (transport incubator) และเครื่องให้ความอบอุ่นชนิดแฟร์รันซ์ (radiant warmer) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
19	สามารถดูแลให้อาหารทารกแรกเกิดวิกฤต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้อาหารทางสายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือด ดำเนินการให้นมโดยดูดจากบวนนม และการให้นมมารดา						
20	สามารถดูแลอุปกรณ์ที่ใช้กับทารกแรกเกิดวิกฤตรวมถึงสามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้น เมื่ออุปกรณ์ขัดข้องหรือเกิดปัญหา						
21	สามารถดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตขณะเคลื่อนย้ายหรือส่งต่อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
22	มีทักษะการดูแลการกระยะสุดท้าย						
สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล							
23	สามารถสังเกตและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของทารกในภาวะวิกฤต ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว						
24	สามารถอ่านค่าผลตรวจทางห้องปฐมบัตการ ภาพรังสีปอดและแปลผลการตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray						
25	สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการการพยาบาล ครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และจิตวิญญาณ						
26	สามารถวางแผนสำหรับการพยาบาลเหมาะสมกับทารกแต่ละราย						
27	สามารถบันทึกทางการพยาบาล ได้ถูกต้องตามหลักการบันทึก						
สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ							
28	สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้อย่างเหมาะสม						

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
29	สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงานตามทักษะ ความสามารถในการคุ้มครองแก่คิกวิกฤตได้อย่างเหมาะสม						
30	สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและสมาชิกทีมได้อย่าง เหมาะสม						
31	สามารถบริหารความเสี่ยงและมีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลอย่าง ต่อเนื่อง						
32	สามารถจัดสรรทรัพยากร เวชภัณฑ์ให้พร้อมและเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงาน						
33	สามารถบริหารจัดการทีมในการช่วยเหลือศิษย์พารากเมื่อเกิดภาวะ ฉุกเฉินในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
34	มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทนพิทักษ์ ประโยชน์ของทางรัฐและบุคลากรทางการแพทย์						
35	มีภาวะผู้นำ สามารถในการบริหารจัดการงานและสูงใจหรือโน้ม น้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด จัดลำดับความสำคัญและขั้นตอนการทำงานได้						
36	สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยาบาลใหม่						
สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร							
37	มีทักษะในการสื่อสารที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายกับทีมบุคลากรทาง การแพทย์						
38	สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสาขาวิชาชีพ						
39	มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพกับทีม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
40	มีทักษะการใช้คำพูดและท่าทางในการสื่อสารเหมาะสม						
41	มีทักษะการเป็นผู้ฟังที่ดี						
42	มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มี น้ำใจและเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน						
43	สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
สมรรถนะด้านทัศนคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ							
44	ไฟหัวความรู้และพัฒนาตนเอง โดยศึกษาความรู้จากแหล่งความรู้ ต่างๆจากเว็บไซต์ และอบรมวิชาการเฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง						

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
45	มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทัศนะคิดดีต่องานที่ทำ และวิชาชีพ						
46	มีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และซ่างสังเกต						
47	มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์						
48	รักเด็ก มีความนุ่มนวล ใจเย็น						
49	มีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเผชิญต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้						
50	มีความยืดหยุ่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น						
51	สามารถคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิดรวบยอดเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี						
สมรรถนะด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล							
52	สามารถແດກເປີເປັນຄວາມຮູ້ແລະປະສົບກາຣົນກົບນຸກລາກອຣໃນ หน່ວຍງານໄດ້ (knowledge management)						
53	มีຄວາມຮູ້ແລະສານາຄໃຫ້ເທິກ ໂໂລຢີສາຣສັນເທິກ ໄດ້ຍ່າງນີ້ ປະສິທິກາພ						
54	มີກົມະກາຮ່າງຈາກສຳເນົາ ວິເກະຮ່າ໌ ສັງເກະຮ່າ໌ແລະ ນໍາຫລັກຮູານເຊີງປະຈັກໝໍແລະຂໍ້ອມຸລືຕ່າງໆນາປະບຸກຕໍ່ໃຫ້ໃນກາຮ່າງ ປົງປົງດິຈິນ						
55	ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮ່າງວິຊຍໍທີ່ອ່າວມມືອໃນກາຮ່າງວິຊຍໍ ກາຮ່າງຕິດຕາມ ກາຮ່າງວິຊຍໍ						
56	ມີຄວາມຄົດສ້າງສຽງ ສາມາດສ້າງນວັດກາຮ່າງພໍ່ກາຮ່າງ ຄຸນກາພາກພາຍານາດ						

แบบสอบถามสำหรับเก็บรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 3
เรื่อง

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ใน การเก็บรวมข้อมูลรอบที่ 3 มีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 เพื่อให้ท่านให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด ที่ได้เพิ่มเติมจากแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งรวมได้จากข้อเสนอแนะของท่านผู้เชี่ยวชาญ

ประการที่ 2 เพื่อให้ท่านได้นำคำตอบที่ได้ให้ความคิดเห็นไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 มาพิจารณาอีกครั้ง ว่า ท่านยังคงมีความคิดเห็นเช่นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

2. เมื่อท่านได้พิจารณาแล้ว โปรด勾เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยความหมายของระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดเป็น 5, 4, 3, 2, 1 มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญมากที่สุด

4 หมายถึง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญมาก

3 หมายถึง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญปานกลาง

2 หมายถึง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญน้อย

1 หมายถึง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต มีความสำคัญน้อยที่สุด

3. เพื่อความสมบูรณ์ของผลการวิจัย โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและในกรณีที่ความคิดเห็นของท่านในรอบนี้ อยู่นอกขอบเขตค่าพิสัยระหว่างค่าว่า伊利 ซึ่งหมายความว่าความคิดเห็นของท่านไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ กรุณาระบุให้เหตุผลในช่องเหตุผลของข้อนั้นๆ เพื่อเป็นประโยชน์กับงานวิจัยต่อไป

คำชี้แจงค่าที่นำเสนอด้วยแบบสอบถาม

ค่าที่นำเสนอด้วยแบบสอบถามฉบับนี้ ได้มาจากการนำข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย

1. ค่าที่เป็นคำตอบของท่านในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ใช้สัญลักษณ์ •
 2. ค่ามัธยฐาน (Median) ซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน ใช้สัญลักษณ์ *
- ค่ามัธยฐานแต่ละระดับ หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า สมรรถนะนั้นเป็นสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ในระดับความสำคัญมากน้อยเพียงใด ดังนี้

ค่ามัธยฐาน $4.50 - 5.00 =$ ระดับความสำคัญมากที่สุด

ค่ามัธยฐาน $3.50 - 4.49 =$ ระดับความสำคัญมาก

ค่ามัธยฐาน $2.50 - 3.49 =$ ระดับความสำคัญปานกลาง

ค่ามัธยฐาน $1.50 - 2.49 =$ ระดับความสำคัญน้อย

ค่ามัธยฐาน $1.00 - 1.49 =$ ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ($Q3 - Q1$) ซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน ใช้

สัญลักษณ์

การตีค่า $Q3 - Q1$

ค่า $Q3 - Q1$ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่านมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ค่า $Q3 - Q1$ มากกว่า 1.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่านมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน

การแปลความหมายของคำตอบที่อยู่ในขอบเขตและนอกขอบเขตค่า $Q3 - Q1$

ในกรณีที่เป็นคำตอบของท่านที่อยู่ในขอบเขต _____ หมายความว่าความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน

ในกรณีที่เป็นคำตอบของท่านที่อยู่นอกเขต _____ หมายความว่าความคิดเห็นของท่านไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน

ตัวอย่าง

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น					คำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิ			
		5	4	3	2	1	มัธยฐาน	Q3	Q1	IR
1.	มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค เหตุผล.....	*		•		✓	5.00	5.00	4.00	1
2.	สามารถประเมินและจัดการความป่วยใน ทางภารกิจได้อย่างเหมาะสม เหตุผล.....		*		•		4.00	5.00	3.50	1.5

การแปลความหมายข้อ 1 ค่ามัธยฐาน = 5 และค่า $Q3 - Q1 = 5 - 4 = 1$ หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า "มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค" เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด และมีความเห็นที่สอดคล้องกันด้วย และคำตอบของท่านใน

รอบที่ 2 ท่านได้ให้ระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 (เครื่องหมาย •) ซึ่งเป็นคำตอบที่อยู่นอกขอบเขตค่า Q3 – Q1 และภายหลังจากที่ท่านได้ทบทวนแล้ว ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ท่านไม่เปลี่ยนแปลงคำตอบยังคงระดับความคิดเห็นเดิมคือ 3 (เครื่องหมาย ✓) ซึ่งเป็นคำตอบที่อยู่นอกขอบเขตค่า Q3 – Q1 ในกรณีนี้ขอความกรุณาท่านให้เหตุผลประกอบในช่องเหตุผลของข้อนี้ๆ

การแปลความหมายข้อ 2 ค่ามัธยฐาน = 4 และ ค่า Q3 – Q1 = 5 – 3.5 = 1.5 หมายความว่า กลุ่มผู้เขียนช่วยมีความเห็นว่า “สามารถประเมินและจัดการความป่วยในการกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม” เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก และมีความเห็นที่สอดคล้องกันด้วย และคำตอบของท่านในรอบที่ 2 ท่านได้ให้ระดับความคิดเห็นเท่ากับ 2 (เครื่องหมาย •) ซึ่งเป็นคำตอบที่อยู่นอกขอบเขตค่า Q3 – Q1 และภายหลังจากที่ท่านได้ทบทวนแล้ว ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ท่านได้เปลี่ยนแปลงคำตอบเป็นระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 (เครื่องหมาย ✓) ซึ่งเป็นคำตอบที่อยู่ในขอบเขตค่า Q3 – Q1 ในกรณีนี้ท่านไม่จำเป็นต้องให้เหตุผลประกอบ เนื่องจากผลสรุปคำตอบของท่านในรอบนี้มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เขียนช่วยทั้ง 21 ท่าน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย รอบที่ 3

เรื่อง สมรรถนะของพยานาลวิชาชีพที่ดูแลรายการแรกรเกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักการกแรกรเกิด

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					คำตوبนของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัธย ฐาน	Q3	Q1	IR
สมรรถนะด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดการพยาบาลการรักษาเกิดวิกฤต										
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สรีรวิทยา ระบบต่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทางการรักษาเกิดวิกฤต ได้แก่ ทางรักษาดื่นกำหนด ทางรักษาในครรภ์ ภาวะหายใจลำบากในทางการรักษาเกิด ภาวะปอดทางการรักษาด้วยสารลดแรงตึงเครียด ภาวะความดันปอดสูงในทางการรักษาเกิด ภาวะสำลักปัสสาวะ ภาวะหายใจลำบากชั่วคราว ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะล้าไส้เน่า โรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และ ทางรักษาพิการแต่กำเนิด เหตุผล.....	*	-				4.71	4.85	4.56	0.29
2	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางรักษาดูแลที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจประเภทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*	-				4.74	4.87	4.61	0.26
3	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทางรักษาที่ใส่ท่อหดอคลมคอ ทางรักษาที่ใส่ท่อนาโนไฟเบอร์ิงค์ ทางจมูก และทางรักษาที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจน ประเภทต่างๆ เหตุผล.....	*	-				4.72	4.86	4.59	0.28
4	มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทางการรักษาเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*	-				4.72	4.86	4.59	0.28

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัชย ฐาน	Q3	Q1	IR
5	มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อ และการแพร่กระจายของเชื้อโรค เหตุผล.....	*	-				4.72	4.86	4.59	0.28
6	มีความรู้ความสามารถดูแลด้านการเจริญเติบโต ของทารก สามารถคำนวณจำนวนแคลอรีและ สารอาหารให้ทารกได้อย่างถูกต้อง เหตุผล.....		*				4.43	4.74	3.78	0.96
7	มีความรู้ความสามารถในการบริหารความ ปลอดภัยและป้องกันความเสี่ยงในทารกวิกฤต ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การ ควบคุมอุณหภูมิร่างกายทารก การป้องกันผิวนัง ทารกถูกทำลาย การใช้อุปกรณ์การแพทย์ การ ป้องกันการระบุตัวการผิดพลาด และการป้องกัน ทารกโคนดักพา เหตุผล.....	*	-				4.74	4.87	4.61	0.26
8	มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริม พัฒนาการทารก โดยดูแลสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระตุ้นจากแสง เสียง สามารถจัดท่าอนอน และสัมผัสทารกอย่างเหมาะสม เหตุผล.....	*					4.60	4.80	4.10	0.70
9	มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบ พสมพسانสำหรับทารก (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทารก การดูแล แบบแองกฤษ การใช้เตียงเพลง เหตุผล.....		*				4.00	4.56	3.37	1.20
10	สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา กับทารก ให้บิดามารดา มีส่วนร่วมในการ ดูแลทารก เหตุผล.....	*					4.60	4.80	4.15	0.65

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัธยฐาน	Q3	Q1	IR
11	มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวลของ บุคคลราคาและญาติของ病人ในภาวะวิกฤต เหตุผล.....	*					4.65	4.83	4.37	0.46
12	มีความรู้ในการคุ้มครอง病人และครอบครัวโดย คำนึงถึงเรื่องของนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของแต่ละ ท้องถิ่นรวมถึงวัฒนธรรมต่างประเทศ เหตุผล.....		*				4.14	4.63	3.62	1.00
13	มีความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความเสี่ยงใน การพื้องร่องและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ วิชาชีพ เหตุผล.....		*				4.41	4.74	3.54	1.20
14	มีความรู้ความสามารถในการคุ้มครองกระยะ สุดท้าย เหตุผล.....		*				4.36	4.71	3.88	0.83
สมรรถนะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาล病人และการเกิดวิกฤต										
15	สามารถให้การพยาบาล病人และทำงานร่วมกับ แพทย์ในการทำหัดการที่มีความเสี่ยงสูงได้แก่ การ ใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การใส่สายสวนหลอด เลือดสาบสะดื้อ การใส่ท่อหลอดลมคอ การถ่าย เปลี้ยงเลือดและ การใส่ท่อระบายน้ำจากห้องน้ำใน โรงพยาบาล เหตุผล.....	*	-				4.69	4.85	4.54	0.31
16	สามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้อย่าง ถูกต้องรวดเร็ว รวมทั้งสามารถใช้อุปกรณ์ในการ ติดตามสัญญาณชีพของ病人ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*	-				4.74	4.87	4.61	0.26

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					คำตอบของผู้เรียนราย			
		5	4	3	2	1	มัธย ฐาน	Q3	Q1	IR
17	สามารถช่วยการรักษาโรคเกิดร่วมกับแพทย์ “ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเริ่มทำการช่วยฟื้นคืนชีพหากแรกเกิดก่อนแพทย์มาถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*	-				4.74	4.87	4.61	0.26
18	สามารถประเมินและจัดการความป่วยในทางรักษาเกิด “ได้อย่างเหมาะสม เหตุผล.....		*				4.30	4.67	3.90	0.77
20	สามารถดูแลให้อาหารทางรักษาเกิดวิกฤต “ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้อาหารทางสายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ รวมถึงการประเมินความพร้อมในการให้นมโดยช้อน ถ้วย หรือถุงจากหัวนม และการให้นมมารดา เหตุผล.....	*					4.67	4.84	4.51	0.33
21	สามารถประเมินปัญหาและแก้ไขเบื้องต้น เมื่อ อุปกรณ์ที่ใช้กับทางรักษาเกิดวิกฤตขาดช่องหรือเกิดปัญหา เหตุผล.....	*					4.63	4.81	4.24	0.57
22	สามารถดูแลทางรักษาเกิดวิกฤตขณะเคลื่อนย้าย หรือส่งต่อ “ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*					4.67	4.84	4.51	0.33
สมรรถนะด้านการประเมินและวางแผนการพยาบาล										
23	สามารถเฝ้าระวังสังสั�ญาและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่คุกคามต่อชีวิตของทางรักษาในภาวะวิกฤต “ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว เหตุผล.....	*	-				4.74	4.87	4.61	0.26

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					คำตوبนของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัธย ฐาน	Q3	Q1	IR
24	สามารถอ่านค่าผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพรังสีปอดและแปลผลการตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray เหตุผล.....	*					4.24	4.63	3.87	0.75
25	สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการ พยาบาลครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความ ต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และจิตวิญญาณ เหตุผล.....	*					4.67	4.84	4.51	0.33
26	สามารถวางแผนจำหน้าที่การกเเนะนำและประเมินกับการแต่ง คล้าย เหตุผล.....	*					4.63	4.81	4.20	0.61
27	สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตาม หลักการบันทึก เหตุผล.....	*					4.67	4.84	4.51	0.33
สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ										
28	สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ อย่างเหมาะสม เหตุผล.....	*	-				4.69	4.65	4.54	0.31
29	สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงาน ตามทักษะความสามารถในการคุ้มครองแรงงาน วิกฤต ได้อย่างเหมาะสม เหตุผล.....		*				4.45	4.74	3.97	0.77
30	สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีมและ สมาชิกทีม ได้อย่างเหมาะสม เหตุผล.....	*					4.60	4.80	4.15	0.65
31	สามารถบริหารความเสี่ยงและมีการพัฒนาคุณภาพ การพยาบาลอย่างต่อเนื่อง เหตุผล.....	*					4.63	4.81	4.24	0.57
32	สามารถจัดสรรทรัพยากร เวชภัณฑ์ให้พร้อมและ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เหตุผล.....		*				4.36	4.71	3.88	0.83

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					ค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัชช ฐาน	Q3	Q1	IR
33	สามารถบริหารจัดการทีมในการช่วยเหลือพาร์ทเนอร์เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*					4.65	4.83	4.37	0.46
34	มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทนพึงทักษะประจำของทางการและบิดามารดาของทางรัฐ เหตุผล.....		*				4.44	4.74	3.86	0.88
35	มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการงาน จัดลำดับความสำคัญขั้นตอนการทำงานและสามารถสร้างแรงจูงใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด เหตุผล.....	*					4.63	4.81	4.20	0.61
36	สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยานาถใหม่ เหตุผล.....		*				4.28	4.67	3.85	0.82
สมรรถนะด้านมนุษย์สัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร										
37	มีทักษะในการสื่อสารด้วยคำพูดที่ชัดเจนและท่าทางในการสื่อสารเหมาะสมกับทีมสุขภาพ บิดามารดาและญาติของทางรัฐ เหตุผล.....	*					4.67	4.84	4.51	0.33
38	สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสุขภาพ สาขาวิชาชีพ เหตุผล.....	*					4.56	4.78	4.08	0.70
39	มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพและทำงานร่วมกับทีมพยานาถได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผล.....	*					4.65	4.83	4.37	0.46
40	มีทักษะการเป็นผู้ฟังที่ดี เหตุผล.....	*					4.65	4.83	4.34	0.48

ข้อ	รายการสมรรถนะ	ระดับความสำคัญ					คำตบอนของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัชย ฐาน	Q3	Q1	IR
41	มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจและเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน เหตุผล.....	*	-				4.69	4.85	4.54	0.31
42	สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เหตุผล.....		*				3.87	4.30	3.37	0.94
สมรรถนะด้านทักษณคติ บุคลิกภาพและคุณลักษณะ										
43	ให้ความรู้และพัฒนาตนเอง โดยศึกษาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และจากเว็บไซต์ รวมทั้งอบรมวิชาการเฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เหตุผล.....	*					4.52	4.76	4.02	0.74
44	มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่ มีทักษะติดต่อองานที่ทำและวิชาชีพ เหตุผล.....	*	-				4.69	4.85	4.54	0.31
45	มีความละเอียดรอบคอบเป็นระเบียบ และช่างสังเกต เหตุผล.....	*					4.65	4.83	4.37	0.46
46	มีจริยธรรม คุณธรรม ซื่อสัตย์ เหตุผล.....	*	-				4.69	4.85	4.54	0.31
47	รักเด็ก มีความนุ่มนวล ใจเย็น เหตุผล.....	*					4.60	4.80	4.15	0.65
48	มีความอดทน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเห็นใจผู้อื่น เหตุผล.....	*					4.63	4.81	4.24	0.57
49	มีความยืดหยุ่นและยอมรับพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น เหตุผล.....	*					4.56	4.78	4.08	0.70
50	สามารถคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผลและมีความคิดรวบยอดเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี เหตุผล.....	*					4.60	4.80	4.15	0.65

ข้อ	รายการสมมติฐาน	ระดับความสำคัญ					ค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญ			
		5	4	3	2	1	มัชย ฐาน	Q3	Q1	IR
สมมติฐานด้านนวัตกรรมและวิจัยทางการพยาบาล										
51	สามารถແກ່ເປີຍຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການຝຶກ ນຸຂລາກໃນໜ່ວຍງານໄດ້ (knowledge management) ເຫຼຸດ.....		*				4.45	4.74	3.97	0.77
52	ມີຄວາມຮູ້ແລະສາມາດໃຊ້ເທິກໂນໄລຢືສາຮັນເທິກໄດ້ ອ່າງມີປະລິທິພາພ ເຫຼຸດ.....		*	-			4.09	4.41	3.76	0.65
53	ມີທักษะການອ່ານງານວິຊຍສາມາດສືບຕົ້ນ ວິເຄຣະໜໍ້ ສັງຄະະໜໍ້ແລະນຳຫັກງານເຊີງປະຈັກໝໍແລະຂໍອນຸດ ຕ່າງໆມາປະຍຸກຕີໃຫ້ໃນການປົງປັດຈຸນ ເຫຼຸດ.....		*			4.22	4.63	3.82	0.80	
54	ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວິຊຍຫຼືຮ່ວມມືອໃນການທຳວິຊຍ ກາຮົດຄາມງານວິຊຍ ເຫຼຸດ.....		*				4.07	4.47	3.67	0.80
55	ມີຄວາມຄິດສ້າງສຽງສາມາດສ້າງນວັດການພໍອ [*] ກາຮົດພັດນາຄຸນກາພາກພາຍານ ເຫຼຸດ.....		*				4.28	4.67	3.85	0.82

ภาคผนวก ค

เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
2	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาล ทางกิจกรรมที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและสามารถ ใช้เครื่องช่วยหายใจและอุปกรณ์การให้ ออกซิเจนประเภทต่างๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรอยู่ในสมรรถนะด้านเทคนิคการ ปฏิบัติการพยาบาลทางรากเกิดวิกฤต เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการดูแลเครื่องมือและ อุปกรณ์ต่างๆ
3	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาล ทางที่ใส่ท่อนหลอดลมคอ ทางที่ใส่ท่อนาโนส์ พาริังก์ทางจมูก และทางที่ใช้อุปกรณ์ให้ ออกซิเจนประเภทต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรอยู่ในสมรรถนะด้านเทคนิคการ ปฏิบัติการพยาบาลทางรากเกิดวิกฤต เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการดูแลเครื่องมือและ อุปกรณ์ต่างๆ - บางส่วนของเนื้อหาเกี่ยวข้องกันกับข้อ 2
4	มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำ แก่ทางรากเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้ง สามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรอยู่ในสมรรถนะด้านเทคนิคการ ปฏิบัติการพยาบาลทางรากเกิดวิกฤต
7	มีความรู้ความสามารถในการบริหารความ ปลดออกบัยและป้องกันความเสี่ยงในทางกิจกรรม ได้แก่ ความผิดพลาดในการบริหารยา การ ควบคุมอุณหภูมิร่างกายทางราก การป้องกัน ผิวนังทางรากถูกทำลาย การใช้อุปกรณ์ การแพทย์ การป้องกันการระบุตัวทางราก ผิดพลาด และการป้องกันทางรากในลักษณะ	<ul style="list-style-type: none"> - โดยเฉพาะผู้ที่เป็นหัวหน้าเวร ต้องมองเห็น และคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดโอกาสผิดพลาด - ควรจะแยกเรื่องของการควบคุมอุณหภูมิ ออกจากเพาะเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งมีอยู่ในข้อ 18 เช่นกัน
9	มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบ ผสมผสานสำหรับทางราก (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัส ทางราก การดูแลแบบแคร์แคร์ การใช้เสียงเพลง	<ul style="list-style-type: none"> - ถ้าทำไม่ถูกต้องอาจเป็นอันตรายต่อทางราก ได้

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เขียนรายงาน
10	สามารถสังเคราะห์และสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดา มาตรากับทารก ให้บิดามารดา มีส่วนร่วมในการดูแลทารก	- ถือว่าเป็นบทบาทของพยาบาลอย่างชัดเจน
11	มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอน ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลด ความวิตกกังวลของบิดามารดาและญาติของ ทารกในภาวะวิกฤต	- ถือว่าเป็นบทบาทของพยาบาลอย่างชัดเจน ซึ่งต้องอาศัย สมรรถนะด้านความรู้ ข้อ 1-8
14	สามารถให้การพยาบาลทารกและทำงาน ร่วมกับแพทย์ในการทำหัตถการที่มีความเสี่ยง สูงได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือดแดง การ ใส่สายสวนหลอดเลือดสายสะดื้อ การใส่ห่อ หลอดลมคอ การถ่ายเปลี่ยนเลือดและ การใส่ ห่อระบายลมหรือน้ำในปอด	- จะช่วยป้องกันความผิดพลาด และ ปฏิบัติงานได้รวดเร็ว ลดเวลาการทำงาน
17	สามารถประเมินและจัดการความป่วยใน ทารกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม	- โดยจะต้องได้รับการอบรมก่อน
19	สามารถดูแลให้อาหารทารกแรกเกิดวิกฤตได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้อาหารทาง สายยาง การให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ การให้นมโดยดูดจากขวดนม และการให้นม >manual	- เพิ่มการประเมินความพร้อมของทารก และการให้นมโดย ข้อน ถ่าย และ dropper
22	มีทักษะการดูแลทารกระยะสุดท้าย	- ควรอยู่ในสมรรถนะด้านความรู้ ความสามารถทางการพยาบาลทารกแรก เกิดวิกฤต
30	สามารถปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทหัวหน้าทีม และสมาชิกทีมได้อย่างเหมาะสม	- ต้องรู้ว่าหน่วยงานของแต่ละแห่งใช้ nursing model แบบใด เพื่อจะสามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม
35	มีภาวะผู้นำ สามารถในการบริหารจัดการงาน และจูงใจหรือโน้มน้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม	- จึงใช้หรือโน้มน้าว ปรับภาษาเป็น สร้าง แรงจูงใจ

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
	เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด จัดลำดับ ความสำคัญและขั้นตอนการทำงานได้	
37	มีทักษะในการสื่อสารที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย กับทีมบุคลากรทางการแพทย์	- ทีมบุคลากรทางการแพทย์ ปรับภาษาเป็น ทีมสุภาษณ์ - ข้อนี้เป็นศักดิ์ศรีของพยาบาล - รวมกับข้อ 40 โดยเพิ่มการสื่อสาร กับบิดา มารดา และญาติของทารก
38	สามารถประสานความร่วมมือระหว่างทีมสนับสนุน สาขาวิชาชีพ	- รวมกับข้อที่ 39 ได้
39	มีทักษะการสร้างสมพันธ์ภาพกับทีม สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- รวมกับข้อที่ 38 ได้
40	มีทักษะการใช้คำพูดและท่าทางในการสื่อสาร เหมาะสม	- รวมกับข้อ 37 ได้ เพราะการสื่อสาร 2 รูปแบบทั้ง ภาษาพูด และท่าทาง
44	ให้ความรู้และพัฒนาตนเองโดยศึกษา ความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆจากเว็บไซด์ และอบรมวิชาการเฉพาะทางอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	- ไม่ต้องระบุว่าแหล่งความรู้จากเว็บไซด์ เพราจะอาจหาความรู้จากหลายแหล่ง
45	มีความรับผิดชอบและตระหนักรในหน้าที่ มี ทัศนคติดีต่องานที่ทำและวิชาชีพ	- ทัศนคติตี ปรับภาษาเป็น ทัศนคติเชิง บวก

เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 3

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิวิทยา สิริวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่พบบ่อยในทารกแรกเกิดวิกฤต ได้แก่ ทารกเกิดก่อนกำหนด ทารกโตชาในครรภ์ ภาวะหายใจลำบากในทารกแรกเกิด ภาวะปอดทารกแรกเกิดขาดสารลดแรงตึงผิว ภาวะความดันปอดสูงในทารกแรกเกิด ภาวะสำลัก窒息 เทาเข้าปอด ภาวะหายใจลำบากชักควา ภาวะปอดเรื้อรัง ภาวะลำไส้เน่า โรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และ ทารกพิการแต่กำเนิด	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องความรู้พยาธิวิทยา สิริวิทยาระบบท่างๆ และโรคที่พบบ่อยมีความสำคัญ แต่ไม่อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพยาบาลทารกแรกเกิดและมีความละเอียดใส่ใจ ถึงสามารถให้การพยาบาลทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ - ความรู้ด้านนี้ สามารถนำไปใช้ทั้งการวางแผนการพยาบาลและการตอบคำถาม ให้ความรู้แก่บุคคลากรด้านการดูแลและครอบครัว
2	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกวิกฤตที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ และสามารถใช้เครื่องช่วยหายใจประเภทต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ทารกส่วนใหญ่ที่รักษาตัวใน NICU มักมีปัญหาเรื่องทางเดินหายใจ
3	มีความรู้ความสามารถดูแลให้การพยาบาลทารกที่ใส่ห่อหอดคลุมคอ ทารกที่ใส่ท่อนาโนฟาริงก์ท่างจมูก และทารกที่ใช้อุปกรณ์ให้ออกซิเจนประเภทต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้ช่วยผู้ป่วยได้เร็วและลดภาวะแทรกซ้อน
4	มีความรู้ความสามารถบริหารยาและสารน้ำแก่ทารกแรกเกิดในภาวะวิกฤต รวมทั้งสามารถให้ยาและสารน้ำโดยใช้ infusion pump และ syringe pump ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องมีความรู้ และต้องฝึกการฝึกทักษะ - การใช้เครื่อง infusion pump และ syringe pump ไม่จำเป็นต้องอยู่ในระดับสำคัญมาก
5	มีความรู้ความสามารถในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค	<ul style="list-style-type: none"> - ลดระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลได้

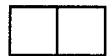
ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6	มีความรู้ความสามารถด้านการเจริญเติบโตของทารก สามารถคำนวณจำนวนแคลอรีและสารอาหารให้ทารกได้อย่างถูกต้อง	- การคำนวณจำนวนแคลอรีและอื่นๆน่าจะเป็นหน้าที่แพทย์มากกว่า - พยาบาลควรมีความรู้ความสามารถคำนวณจำนวนแคลอรีและสารอาหารให้ทารกได้รองจากแพทย์ - น่าจะเป็นบทบาทหลักของแพทย์
8	มีความรู้ความสามารถในการดูแลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทารก โดยดูแลสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ลดการกระตุ้นจากแสง เสียง สามารถจัดห้องนอนและสัมผัสทารกอย่างเหมาะสม	- ไม่รับด่วนแต่ต้องมีความรู้
9	มีความรู้ความสามารถในการพยาบาลแบบผสมผสานสำหรับทารก (complementary therapy nursing care) เช่น การนวดสัมผัสทารก การดูแลแบบเฝังกากู การใช้เสียงเพลง	- ให้การพยาบาลแบบองค์รวม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการให้เด็กเติบโตเต็มศักยภาพ - ทำให้ทารกเจริญเติบโต อนุคุณ ลดการเจ็บป่วย - ไม่ใช่น้ำที่หลักของพยาบาล NICU - ไม่ใช่จุดประสังค์หลักของทารกที่อยู่ใน NICU ซึ่งเป็นทารกที่ intensive
10	สามารถส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับทารก ให้บิดามารดา มีส่วนร่วมในการดูแลทารก	- จะต้องพูดคุยกับบิดามารดาตั้งแต่แรกวันเป็นระยะๆ
11	มีทักษะการให้ข้อมูล สามารถสอนให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ตลอดจนลดความวิตกกังวลของบิดามารดาและญาติของทารกในภาวะวิกฤต	- ถือเป็นบทบาทหน้าที่แสดงสมรรถนะของพยาบาล

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
12	มีความรู้ในการดูแลทารกและครอบครัว โดยคำนึงถึงเรื่องขับช้อนรวมเนยม วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นรวมถึง วัฒนธรรมต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - พยาบาลที่ไม่ได้ดูแลผู้ป่วยชาวต่างประเทศไม่จำเป็น และพยาบาลมีความรู้ในเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว - ต้องมีความรู้แต่ไม่รับด่วนและผู้ที่ทำด้านนี้ต้องได้รับการอบรม รู้วิธีการสื่อสารและวิธีให้คำปรึกษา
13	มีความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความ เสี่ยงในการฟ้องร้องและหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกต้องไม่ต้องกลัวเรื่อง ฟ้องร้องจึงให้ความสำคัญปานกลาง - มีการฟ้องร้องเพิ่มขึ้น
14	มีความรู้ความสามารถในการดูแลทารก ระยะสุดท้าย	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องอาศัยความชำนาญด้วย
15	สามารถให้การพยาบาลทารกและทำงาน ร่วมกับแพทย์ในการทำการหัตถการที่มีความ เสี่ยงสูงได้แก่ การใส่สายสวนหลอดเลือด แดง การใส่สายสวนหลอดเลือดสาย สะตอ การใส่ท่อนหลอดลมคอด การถ่าย เปลี่ยนเลือดและ การใส่ท่อระบบอากาศ หรือน้ำในโพรงเยื่อหุ้มปอด	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีกฎหมายรองรับถ้าเกิดอะไรขึ้น พยาบาลอาจถูกฟ้องร้องถ้าทำเกินขอบเขต หน้าที่ของตนเอง จึงเห็นว่าหน้าที่ของแพทย์ จึงให้ระดับคะแนนปานกลาง แต่ถ้าให้การร่วมมือ ให้การพยาบาลโดยพยาบาลไม่เป็นผู้ทำ หัตถการเองมีความเห็นว่าเป็นระดับสำคัญ มากที่สุดได้ - เป็นกิจกรรมที่ทำปอย
16	สามารถให้การพยาบาลในภาวะฉุกเฉินได้ อย่างถูกต้องรวดเร็ว รวมทั้งสามารถใช้ อุปกรณ์ในการติดตามสัญญาณชีพของ ทารกได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - เพราะโอกาสเกิดภาวะฉุกเฉินได้ตลอดเวลา
18	สามารถประเมินและจัดการความป่วยใน ทารกแรกเกิดได้อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินความป่วยในทารกแรกเกิดเป็น เรื่องยาก เนื่องจากทารกไม่สามารถบอกได้ชัด พยาบาลต้องประเมินได้ เพื่อช่วยบรรเทาความ เจ็บปวดโดยไม่ใช้ยา เนื่องจากการให้ยาจะบัน ปปดและระงับความรู้สึกเป็นอันตรายต่อทารก

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		- ต้องเรียนรู้อย่างมีแบบแผน
22	สามารถดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตขณะเคลื่อนย้ายหรือส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- การ Transfer ผู้ป่วยไม่ใช้งานประจำของพยาบาล NICU
24	สามารถอ่านค่าผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพรังสีปอดและผลการตรวจที่สำคัญ ได้แก่ CBC, electrolyte, blood gas, EKG และ X-ray	- เพื่อจัดระดับความสำคัญความเร่งด่วนในการให้การพยาบาลในภาวะวิกฤต
25	สามารถวางแผนการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลครอบคลุมองค์รวม สนองตอบความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณ	- เป็นบทบาทพยาบาลและสามารถบอกถึงความรู้ความสามารถของพยาบาล
27	สามารถบันทึกทางการพยาบาลได้ถูกต้องตามหลักการบันทึก	- มีความสำคัญแต่ไม่อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการบันทึกพยาบาลตามมาตรฐานการบันทึก เช่นเดียวกับการพยาบาลสาขาอื่นๆ
28	สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม	- ต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา ซึ่งบางครั้งไม่มีชี้托กลงว่าจะใช้ถูก方法ไม่ผิด
29	สามารถบริหารจัดการกำลังคนและมอบหมายงานตามทักษะความสามารถในการดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตได้อย่างเหมาะสม	- สำคัญมากที่สุดโดยเฉพาะกรณีหัวหน้าตึก หรือหัวหน้าเวร
34	มีทักษะในการเจรจาต่อรองและสามารถเป็นตัวแทนพิทักษ์ประโยชน์ของทารกและบิดามารดาของทารก	- การพิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้ป่วยมีความจำเป็น เนื่องจากก่อให้เกิด magnet hospital ผู้รับบริการประทับใจต่อบริการที่ได้รับ และมีผลด้านการตลาด และได้ลูกค้าเพิ่มในอนาคต ถ้าผู้ป่วยทราบว่าเราดูแลพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วย

ข้อ	รายการสมรรถนะ	เหตุผลและข้อเสนอแนะของผู้เขียนช่วย
		อย่างสุดความสามารถและปั่งบวกถึงจิตใจรวมของผู้ดูแลด้วย
36	สามารถสอนนิเทศงานแก่ผู้ร่วมงานและพยาบาลใหม่	- การสอนนิเทศจากพยาบาลระดับ senior มีความจำเป็นใน NICU เพราะปั่งบวกถึงคุณภาพและ outcome การทำงานและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยยังมีความจำเป็นในเรื่องการสอนนิเทศงาน
41	มีท่าทางเป็นมิตร แสดงออกถึงความเห็นใจ มีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจและเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน	- ความมีน้ำใจไม่จำเป็นต้องสำคัญที่สุด
51	สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรในหน่วยงานได้ (knowledge management)	- การแลกเปลี่ยนความรู้ส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะจึงมีความสำคัญ
53	มีทักษะการอ่านงานวิจัยสามารถสืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์และนำหลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลต่างๆมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน	- มีทักษะในด้านการสืบค้นและนำมาประยุกต์ให้ถูกต้อง น่าจะเพียงพอ ส่วนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ น่าจะเป็นบทบาทของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง
54	มีส่วนร่วมในงานวิจัยหรือร่วมมือในการทำวิจัย การติดตามงานวิจัย	- ไม่น่าเป็นบทบาทหลักของพยาบาลประจำการ - การมีส่วนร่วมงานวิจัยไม่ใช่หน้าที่หลักยกเว้นแต่ต้องการทำงานวิจัยเองจากงานประจำ (R to R) การติดตามงานวิจัย หากหมายถึงติดตามเพื่อ update ความก้าวหน้า วงการแพทย์ และพยาบาลจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ภาคผนวก ๙
หนังสือติดต่อขอความร่วมมือ

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ตำบลบางปูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 1120

28 มกราคม 2551

**เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้เชี่ยวชาญด้านทางการแพทย์เกิดวิกฤต**

เนื่องด้วยดิฉัน นางรุจิรา เจริญวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหบันฑิต แขนงวิชานิหาร การพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น วิทยานิพนธ์ เรื่อง "สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทางการแพทย์" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. ศรีนวล สถิตวิทยานันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะที่เพิ่งประสบลงของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักทางการแพทย์

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามฉบับที่ 1 ได้นำมาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ท่าน สร้างเป็นข้อคำถาม เพื่อให้ท่านแสดงความคิดเห็นโดยการให้น้ำหนักข้อความตามระดับความคิดเห็นของ ท่าน ดิฉันขอรับรองว่าความคิดเห็นของท่านจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยแต่จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่วมกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ เพื่อหาความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ภายหลังที่ได้ แสดงความคิดเห็นในรอบที่ 2 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย ข้อมูลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาวางแผนและ ตัดสินใจเกี่ยวกับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทางการแพทย์เกิดวิกฤต ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ ช่วยเหลือจากท่านในการตอบแบบสอบถามครบทั้ง 2 รอบ การมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 รอบมี ความสำคัญเป็นที่สุดและมีความหมายอย่างยิ่งสำหรับความเที่ยงตรง และความซื่อสัตย์ของการวิจัยครั้งนี้

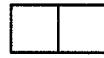
เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิ์ของท่าน หลังจากที่ท่านตอบแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว กรุณานำ แบบสอบถามความคิดเห็นใส่ของเอกสารที่แนบมาให้และปิดฝาเก็บในส่องกลับคืนตามที่อยู่ที่ของเอกสารและ หลังจากเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วข้อมูลในการตอบของท่านจะถูกทำลายทันที

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือจากท่านและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นาง รุจิรา เจริญวงศ์)

นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ มหวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางปูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 1120

26 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้เชี่ยวชาญด้านทารกแรกเกิดวิกฤต

เนื่องด้วยดิฉัน นางรุจิรา เจริญวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีนวล สถิติวิทยานันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด

แบบสอบถามนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ท่านให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤตในห้องผู้ป่วยหน้าทารกแรกเกิด ที่ได้เพิ่มเติมจากแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งรวมมีข้อเสนอแนะของท่านผู้เชี่ยวชาญ และ เพื่อให้ท่านได้นำคำตอบที่ได้ให้ความคิดเห็นไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 มาพิจารณาอีกครั้งว่า ท่านยังคงมีความคิดเห็นเช่นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

ดิฉันขอรับรองว่าความคิดเห็นของท่านจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยแต่จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่วมกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ เพื่อหาความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ภายหลังที่ได้แสดงความคิดเห็นในรอบที่ 3 ข้อมูลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลทารกแรกเกิดวิกฤต ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ เนื่องจาก การตอบแบบสอบถามของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของการวิจัย

เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิ์ของท่าน หลังจากที่ท่านตอบแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว กรุณานำแบบสอบถามความคิดเห็นใส่ซองเอกสารที่แนบมาให้ และปิดผนึกก่อนส่งกลับคืนตามที่อยู่ที่ของเอกสารและหลังจากเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วข้อมูลในการตอบของท่านจะถูกทำลายทันที

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือจากท่านและขอขอบพระคุณอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางรุจิรา เจริญวงศ์)

นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก ๗
หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์
ต.บางพุด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทร. 02-5048036, 02-5048037 โทรสาร 02-5048096
School of Nursing, Sukhothai Thammathirat Open University Bangpood, Pakkred,
Nonthaburi 11120
Tel. (662) 5048036, 5048037 Fax : (662) 5048096

เอกสารรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์

เลขที่.....

ชื่อโครงการวิจัย

สำรวจดูของพยาบาลวิชาชีพที่คุ้มครองและภัยแล้วก็ภัยก่อให้เกิด

เลขที่โครงการ/รหัส

ID 2485100487

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

นางรุจิรา เจริญวงศ์

ที่ทำงาน

โรงพยาบาลป่าสูงราชบูรณะอินเตอร์เนชั่นแนล กรุงเทพมหานคร

ขอรับรองว่าโครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์

ลงนาม *ดร. รุจิรา เจริญวงศ์*
(อาจารย์ ดร. รุจิรา เจริญวงศ์)

กรรมการและเลขานุการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม *ดร. รุจิรา เจริญวงศ์*

(รองศาสตราจารย์ ดร. รุจิรา เจริญวงศ์ ห้องคานนท์)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง *20 ๗ ๒๕๖๓*

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางรุจิรา เจริญวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2506
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาลและผดุงครรภ์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรหลักสูตรพยาบาลเวชปฏิบัติทางรากแรกเกิด ¹ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2538 แผนก Nursery / NICU ฝ่ายการพยาบาล
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์วินเตอร์เนชั่นแนล เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ผู้จัดการแผนกทางรากแรกเกิด/ทางรากแรกเกิดวิกฤต